

મધ્ય પ્રદેશનો યુવાન સુરેન્દ્ર સિંહ ચૌધરી આજે દેશભરમાં પ્રસંગાનો વિષય બન્યો છે. સોશિયલ મીડિયા પર તે ‘બીટ્ટુ તાબાહી’ તરીકે ઓળખાય છે. તેની કહાની માત્ર એક નદીની સફાઈની નથી. તે વ્યક્તિગત પહેલ, નાગરિક જવાબદારી, વ્યવસ્થા પ્રત્યેની અપેક્ષાઓ અને નિરાશા સામે લડતા રહેવાની જિંદગી કહાણી છે.

નદી બોઈને દ્રવિત

મધ્ય પ્રદેશના રાજગઢ જિલ્લાના બિયાવરા વિસ્તારમાંથી પસાર થતી અજનાર નદીની હાલત લાંબા સમયથી ખરાબ હતી. નદી અને

તેની આસપાસના વિસ્તારમાં પ્લાસ્ટિક, બોટલો, કચરો, જળવનસ્પતિ અને અન્ય ગંદકીના થર જામ્યા હતા. દુર્ગંધને કારણે લોકો ત્યાંથી પસાર થવાનું પણ ટાળતા હતા. નદીની આવી હાલત જોઈને દુઃખ થવું સહજ છે, પરંતુ દુઃખને કાર્યમાં ફેરવવું સહેલું નથી. બીટ્ટુ જ્યારે નદી પાસે આવેલા મંદિરે જતો અથવા નદીની આસપાસથી પસાર થતો ત્યારે તેની નજર આ ગંદકી પર પડતી. તેને વિચાર આવતો કે નદીને આ સ્થિતિમાંથી બહાર કાઢવી જોઈએ. આ વિચાર તેના મનમાં લાંબા સમયથી હતો. આખરે ૨૬ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૬ના પ્રજાસત્તાક દિને તેણે નક્કી કર્યું કે માત્ર વિચારવાથી કશું બદલાવાનું નથી. કંઈક કરવું પડશે. તેણે નદીની સફાઈ શરૂ કરી દીધી.

એક યુવાન, હાથવગાં સામાન્ય સાધનો અને સામે કચરાથી ભરાયેલી નદી! શરૂઆતમાં થોડા મિત્રો તેની સાથે જોડાયા, પરંતુ સમય જતાં તેમની ભાગીદારી ઘટી અને બીટ્ટુએ મોટાભાગનું કામ એકલાએ ચાલુ રાખ્યું. નદીમાં ઊતરીને પ્લાસ્ટિકની થેલીઓ, બોટલો, કચરો અને અન્ય ગંદકી બહાર કાઢવી એ કોઈ ફોટો પડાવીને સોશિયલ મીડિયા પર મૂકવા જેટલું સહેલું કામ નહોતું. કહાલો સુધી મહેનત કરવી, કચરો ભેગો કરવો, તેને બહાર કાઢવો અને ફરી બીજા દિવસે એ જ કામે લાગી જવું, આ બધું શારીરિક શક્તિની સાથે માનસિક મક્કમતા પણ માગે છે.

નિરાશાની વચ્ચે પણ ન થાકતા એકલવીરો : નાગરિકો અને તંત્ર સાથે આપે કે ન આપે તેની પણ પરવા નહીં

કોઈ નદી સાફ કરે કોઈ રસ્તા બનાવે

આ અભિયાન પાછળ તેણે પોતાના પૈસામાંથી આશરે રૂ. ૩૦,૦૦૦ ખર્ચ્યા. તેની પાસે શરૂઆતમાં કોઈ મોટું મશીનરી તંત્ર કે સંસ્થાકીય ભંડોળ નહોતું. કામની મુશ્કેલીઓ અને આરોગ્યને લગતા જોખમો છતાં તેણે પ્રયત્ન ચાલુ રાખ્યો. આઠ મહિના સુધી ચાલેલી આ સફાઈમાં તેની મહેનતથી નદીના એક મોટા વિસ્તારમાં નોંધપાત્ર પરિવર્તન આવ્યું. નદીની ગંદકી દૂર થઈ, આસપાસનો વિસ્તાર પહેલાં કરતાં સ્વચ્છ દેખાવા લાગ્યો અને તેના કામના વીરિયો તથા પહેલાં અને પછીનાં દ્રશ્યો સોશિયલ મીડિયા પર પ્રસિદ્ધ થયા.

ફોટાનો આશય નહીં

આજના સમયમાં કોઈ કામની જાણકારી દુનિયાભરમાં પહોંચાડવા માટે સોશિયલ મીડિયા અસરકારક માધ્યમ બની શકે છે. બીટ્ટુના કિસ્સામાં પણ આવું જ થયું. તેની મહેનતની નોંધ લેવાઈ, તેને પ્રશંસા મળી અને તેની પહેલ દેશના બીજા વિસ્તારો સુધી પહોંચી. પરંતુ તેની આ પ્રેરક પહેલનો સૌથી મહત્વનો ભાગ લોકપ્રિયતા કે પ્રશંસા નથી. એ છે તેની મહેનત પાછળ રહેલો મૂળ વિચાર-સમસ્યા સામે આંખ આડા કાન કરવાને બદલે તેનો ઉકેલ લાવવાની શરૂઆત પોતે કરવી.નેતાઓ અને અમુક દેવી નાગરિકોની જેમ એક ફોટો કે રીલ બનાવીને અટકી જવાનું આ કપટ નહોતું.

દુર્ભાગ્યે, કોઈ જાહેર સ્થળને સ્વચ્છ બનાવવું અને તેને સ્વચ્છ રાખવું એ બે અલગ બાબતો છે. નદીમાંથી મહિનાઓ સુધી કચરો કાઢવા પછી પણ જો લોકો ફરી ત્યાં કચરો ફેંકતા રહે તો સફાઈનો પ્રશ્ન ક્યારેય પૂરો થવાનો નથી. ઓક્ટોબર ૨૦૨૬માં બીટ્ટુએ ફરી નદીની હાલત જોઈ ત્યારે તેને ગંદકી પાછી જમા થતી દેખાઈ. આઠ મહિનાની મહેનત પછી જે જગ્યા સ્વચ્છ બની હતી ત્યાં ફરી પ્લાસ્ટિક અને અન્ય કચરો ફેલાવા લાગ્યો હતો. આ દ્રશ્ય કોઈ પણ મહેનતુ માણસને નિરાશ કરી શકે. તેણે જે કામ કર્યું હતું તે જાણે કરે.

બીટ્ટુની જવાબદારી?

આપણે ઘણી વાર ફરિયાદ કરીએ છીએ કે જાહેર સ્થળો ગંદા છે, સુવિધાઓ નથી, વ્યવસ્થા યોગ્ય નથી. પરંતુ જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ જાહેર હિત માટે કંઈક કરે છે ત્યારે તેને જાળવી રાખવાની જવાબદારી કોની? કચરાપેટી કોઈ એક વ્યક્તિની ખાનગી મિલકત નથી. તે સમગ્ર સમાજની સુવિધા છે. તેને ચોરી જવી કે નુકસાન પહોંચાડવું એ માત્ર એક વ્યક્તિને નુકસાન પહોંચાડવું નથી, પરંતુ સમાજના હિતને નુકસાન પહોંચાડવું છે. બીટ્ટુની કહાણી અહીં એક ગંભીર સવાલ ઊભો કરે છે. શું નદી સાફ રાખવાની જવાબદારી માત્ર બીટ્ટુની છે? શું કોઈ એક યુવાને આઠ મહિના સુધી ગંદકી દૂર કર્યા પછી એ પણ એ જ કામ ફરી કરી કરવું પડે? નદીની સફાઈ માટે નગરપાલિકા, સ્થાનિક વહીવટીતંત્ર, કચરા વ્યવસ્થાપન અને નાગરિકોની ભાગીદારી જરૂરી છે. નદીમાં કચરો

શરૂઆતની સ્થિતિમાં પહોંચી ગયું હોય એવું લાગવું સ્વાભાવિક હતું. તેમ છતાં બીટ્ટુએ કામ છોડી દેવાને બદલે ફરી સફાઈ શરૂ કરવાનો નિર્ણય કર્યો. તેણે લોકો માટે કચરો નાખવાની સુવિધા રહે તેને જાળવી રાખવાની જવાબદારી કોની? કચરાપેટી કોઈ એક વ્યક્તિની ખાનગી મિલકત નથી. તે સમગ્ર સમાજની સુવિધા છે. તેને ચોરી જવી કે નુકસાન પહોંચાડવું એ માત્ર એક વ્યક્તિને નુકસાન પહોંચાડવું નથી, પરંતુ સમાજના હિતને નુકસાન પહોંચાડવું છે.

બીટ્ટુની કહાણી અહીં એક ગંભીર સવાલ ઊભો કરે છે. શું નદી સાફ રાખવાની જવાબદારી માત્ર બીટ્ટુની છે? શું કોઈ એક યુવાને આઠ મહિના સુધી ગંદકી દૂર કર્યા પછી એ પણ એ જ કામ ફરી કરી કરવું પડે? નદીની સફાઈ માટે નગરપાલિકા, સ્થાનિક વહીવટીતંત્ર, કચરા વ્યવસ્થાપન અને નાગરિકોની ભાગીદારી જરૂરી છે. નદીમાં કચરો

ફેંકવાની પ્રવૃત્તિ અટકાવવી, યોગ્ય સ્થળે કચરાપેટીઓ મુકવી, નિયમિત કચરો ઉપાડવો અને નિયમોનો ભંગ કરનાર સામે કાર્યવાહી કરવી એ વ્યવસ્થાની

બીટ્ટુએ એકલાહાથે નદી સાફ કરી. થોડા મહિનામાં અગાઉ જેમ ગંદકીના થર બામ્યા.. બીટ્ટુએ ફરી નદીની સફાઈનું કાર્ય પ્રારંભ્યું. તેણે મુકેલી કચરા પેટી પણ ચોરાઈ બચ છે

જવાબદારી છે. બીટ્ટુની પહેલને બિરદાવવી જોઈએ, પરંતુ તેની મહેનતનો અર્થ એવો ન થવો જોઈએ કે હવે તંત્રે પોતાની જવાબદારીમાંથી મુક્ત થઈ જવું. વ્યક્તિગત પહેલ અને વ્યવસ્થાની જવાબદારી એકબીજાના

વિરોધી નથી. ઘણી વાર એક વ્યક્તિની પહેલ વ્યવસ્થાને જાગૃત કરે છે, સમસ્યાને લોકોની નજર સામે લાવે છે અને પછી સામૂહિક પ્રયાસનો માર્ગ ખોલે છે. બીટ્ટુની કામગીરીથી સ્થાનિક સ્તરે સફાઈ માટે મશીનરીની મદદ મળવા અંગે પણ અહેવાલો આવ્યા હતા. આ બતાવે છે કે નાગરિકની પહેલ તંત્રને કાર્યરત કરવા માટે પ્રેરક બની શકે છે. પરંતુ આ સહકાર કાયમી અને વ્યવસ્થિત બને ત્યારે જ પરિણામ લાંબા સમય સુધી ટકી શકે.

અનેક એકલવીરો

બીટ્ટુ એકલો નથી. આપણા દેશમાં એવા અનેક લોકો થઈ ગયા છે જેમણે પોતાના જીવનનો મોટો ભાગ એવી સમસ્યાઓના ઉકેલ માટે સમર્પિત કર્યો. મુંબઈના અફરોઝ શાહનું ઉદાહરણ યાદ કરવા જેવું છે. વર્ષ ૨૦૧૫માં મુંબઈના વસોવા બીચ પર પ્લાસ્ટિક અને અન્ય કચરાના

ઢગલા જોઈને તેઓ દુઃખી થયા. તેમણે પોતાના ૮૪ વર્ષના પાડોશી હરબંસ મહેતર સાથે મળીને દરિયાકિનારાની સફાઈ શરૂ કરી. શરૂઆતમાં આ બે વ્યક્તિઓનો પ્રયાસ હતો. દર સપ્તાહે કચરો ઉપાડવો, લોકોને સમજાવવા અને વધુ સ્વચ્છેકરણે જોડાવા - આ પ્રક્રિયા ધીમે ધીમે મોટું અભિયાન બની. સંયુક્ત રાષ્ટ્રના પર્યાવરણ પ્રયાસથી હજારો ટન કચરો દૂર કરવામાં આવ્યો.

ભાવનગરમાં ડો. તેજસ દોશી વર્ષોથી સિંગલ યુઝડ પ્લાસ્ટિક બેગ અને બોટલમાંથી ઈકોબ્રિક બનાવે છે જેનો જાહેર બગીચા અને અન્ય સ્થળોએ ઉપયોગ થાય છે. સ્વચ્છ સેવકો અને ભાવનગર મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન પણ તેને સાથ આપે છે. રાજસ્થાનના જળસંરક્ષણ માટે કાર્ય કરનાર રાજેન્દ્ર સિંહનું કામ પણ પ્રેરક છે. તેમણે ગ્રામજનોને સાથે રાખીને પરંપરાગત જળસંગ્રહ પદ્ધતિઓને પુનર્જીવિત કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો.

કણાટકના કામેગૌડા નામના આ પશુપાલકે પોતાના ગામની આસપાસ અનેક તળાવો ખોદવાના પ્રયત્નો કર્યા, જેથી પશુઓ અને પક્ષીઓને પાણી મળી રહે અને ભૂગર્ભજળના ખુનબરણમાં મદદ મળે. આસામના જાદવ પાયેંગે . બ્રહ્મપુત્રના વિસ્તારમાં એક ઉજ્જડ ભૂમિ પર વૃક્ષો વાવવાનું શરૂ કર્યું. વર્ષો સુધી ચાલેલા આ પ્રયત્નથી ત્યાં વિશાળ વનવિસ્તાર વિકસ્યો, જેને આજે ‘મોલાર્ડ ફોરેસ્ટ’ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે.

આ જ શ્રેણીમાં બિહારના દશરથ માંઝીનું નામ પણ આવે છે. પહાડને કાપીને રસ્તો બનાવવાના તેમના પ્રયત્નને કારણે તેમને ‘માઉન્ટન મેન’ તરીકે ઓળખવામાં આવ્યા. તેમણે સામાન્ય સાધનો વડે વર્ષો સુધી મહેનત કરીને પહાડમાંથી માર્ગ બનાવ્યો.

મુંબઈમાં દાદારાવ બિલ્હોરેએ ખાડાને કારણે પોતાના દીકરાને ગુમાવ્યા પછી તેમણે રસ્તાના ખાડા પૂરવાનું કાર્ય શરૂ કર્યું. આ

વ્યક્તિગત દુઃખમાંથી જન્મેલો પ્રયાસ જાહેર સુરક્ષાના પ્રશ્ન સાથે જોડાયો. પરંતુ અહીં પણ એક જ વાત લાગુ પડે છે. આ બધા ઉદાહરણોમાં એક સમાનતા છે.

કામ બગાડ્યું

બીટ્ટુની કહાણીમાં નિરાશાનો પ્રસંગ એટલા માટે મહત્વનો છે કે તેનું કામ લોકોએ બગાડ્યું તો પણ સ્વચ્છ રહ્યા. મહત્વની વાત એ છે કે નિરાશા વ્યક્ત કરવી અને નિરાશાને કારણે કામ છોડી દેવું - આ બંને એકસરખાં નથી.

બીટ્ટુ જેવા તો પ્રેરણા દીપ બને છે. બાકી કોઈ એક વ્યક્તિથી કાર્ય શક્ય નથી બનતું આખરે તો વ્યક્તિગત પ્રયાસને યોગ્ય સાધનો, તાલીમ, સ્થાનિક તંત્રની મદદ અને સમુદાય સહકાર સાથે જોડવામાં આવે ત્યારે જ તે વધુ અસરકારક અને ટકાઉ બને છે.

આપણે કોઈએ બીટ્ટુની જેમ આખી નદી સાફ કરવાની જરૂર પણ નથી. પરંતુ નદી ગંદી ન થાય કે જાહેર સુવિધાને જાળવી રાખવી તે માટે પોતાનો ફાળો આપવો દરેકના હાથમાં છે. બીજાની ભૂલને બહાનું બનાવીને પોતાની જવાબદારીમાંથી છટકી જવું સૌથી સહેલો રસ્તો છે, જ્યારે પોતે યોગ્ય વર્તન કરવું એ પરિવર્તનની શરૂઆત છે.

કદાચ બીટ્ટુની સૌથી મોટી સફળતા એ છે કે તેણે આપણને આપણી જ જવાબદારીનો અરીસો બતાવ્યો છે.

જ્ઞાન પોસ્ટ

બીટ્ટુ તાબાહીની કહાણી આપણને એક સરળ પણ અસ્વચ્છ કરી દેનારો સવાલ પૂછીને જાય છે : આપણે સમસ્યા જોઈને માત્ર ફોટોના કરનારા બનવું છે કે પોતાની ક્ષમતા પ્રમાણે પરિવર્તનની શરૂઆત કરનારા? જવાબ દરેકે પોતે આપવાનો છે. કારણ કે સમાજને બદલવા માટે હંમેશાં હજારો લોકોની રાહ જોવી પડે એવું નથી. ક્યારેક એક વ્યક્તિ શરૂઆત કરે છે, બીજા લોકો તેનાથી પ્રેરાય છે અને ધીમે ધીમે એકલદોકલ પ્રયાસ સામૂહિક જવાબદારીમાં પરિવર્તિત થાય છે. પરંતુ એ પરિવર્તનને ટકાવી રાખવા માટે આખા સમાજ પોતાની ટેવો બદલવી પડે છે. ■

દેશેરાની સવારે સાત વાગ્યે દીનીલકંક ટાવરની પાછળ આવેલા કોમન પ્લોટમાં ફાફડા-જલેબીની તેયારી ચાલી રહી હતી. ચોવીસ-ચોવીસ ફ્લેટના બે ટાવરના બધા રહીશોએ સામૂહિક ધોરણે કારીગરોને બોલાવીને આ કામ સોંપ્યું હતું.

ગરબા રસિયાઓએ છેલ્લી રાત્રે મન ભરીને મોડી રાત સુધી મજા લીધી હતી, એટલે શહેરના રસ્તાઓ પર ટ્રાફિક સાવ પાંખો હતો. ૧૦૮નો ડ્રાઇવર ધમધમાટ એમ્બ્યુલન્સ ચલાવી રહ્યો હતો.

નીલકંક ટાવરના ચોથે માળ રહેતા વૃદ્ધાએ જ કાલ કર્યો હતો. એણે કહ્યું હતું કે અમારે ત્યાં કામ કરતી છોકરીને વેણ ઉપડી છે, એને તાત્કાલિક હિલિવરી માટે લઈ જવાની છે, ભાઈ ! જલ્દી કરજો. આટલું કહીને એ માજીએ સરનામું સમજાવ્યું હતું. ટાવરના બે બ્લોક વચ્ચે કમ્પાઉન્ડમાં જ્યારે ૧૦૮ની ટીમ પહોંચી ત્યારે ત્યાં તો આખું ટોળું ઊભું હતું. વાતાવરણ ગરમ હતું. વીસ વર્ષની શીતલ પ્રસવની વીડીથી કરાંજતી હતી અને પ્રયાસ વર્ષની એની માતા જશોદા એને ફટકારતી હતી.

“સં... ક્યાં મોઢું કાળું કરીને આવી એ તો બોલ... યામડી ઊતરડી નાખીશ તારી... એક વાર એ હરામીનું નામ તો બોલ, અભાગણી !” માતાના લમણાંની નસો ભ્રમ્યાત્ક સુસાથી તંગ હતી. મોઢામાંથી શબ્દોને બદલે ધગધગતો લાવારસ ઠલવાતો હતો. આજુબાજુ ઊભેલા લોકોની પરવા કર્યા વગર એ રડતી દીકરીના ગાલ ઉપર અને બરડામાં ઉકેરાટથી હાથ વીંઝતી

જનેતા કરે શું દશા દુઃખભરી છે નથી હાથ વશમાં વ્યથા આફરી છે

હતી. પ્રસવની પીડા અને માતાનો માર એ બંનેની વચ્ચે શીતલ ચીસો પાડીને રડતી હતી. શીતલનો ભાઈ કિશન ગુસ્સામાં લાલચોળ બનીને દાંત ભીંસીને ઊભો હતો. એના હાથની મુઠીઓ આકોશથી બિડાયેલી હતી. શીતલને મારી નાખવા જેટલું ઝનૂન એના ચહેરા પર છલકાતું હતું, પણ અત્યારે માતા એને ઝૂડી રહી હતી એટલે એ મુઠીઓ વાળીને પિકારથી નાનીબહેન સામે તાકી રહ્યો હતો. “જશોદા, હવે બંધ કર...”

૧૦૮ને કોલ કરનાર માજી એ મા-દીકરીની નહક ગયા. “જે થવાનું હતું એ થઈ ગયું. આમ તો તું અહીંયા છે તારી છોકરીને મારી નાખીશ...” માજીએ પહેલ કરી એટલે ફ્લેટની બીજ સ્ત્રીઓ પણ હિંમત કરીને ત્યાં ધસી આવી. બધાએ મળીને શીતલને જશોદાના હાથમાંથી છોડાવી. “આ છોકરી અહીં પાંચ-છ ફ્લેટમાં ઘરકામ કરે છે...” એક પ્રૌઢ બહેને લેડી ડોક્ટરને માહિતી આપી. “એની મા પણ આ જ કામ કરે છે. રાજીવનગર બાજુ એક ઓરડીમાં રહે છે. એની મા આ છોકરીના કામે જ એના ગામરો-રાજસ્થાનના ડુંગરપુર બાજુ ગઈ હતી. ત્રણ મહિના સુધી ત્યાં રોકાઈને એ ગઈ રાત્રે જ પાછી આવી છે એટલે એ ગઈ ત્યાં સુધી તો એને આ ખબર જ નહોતી. એ બાપડી સાવ અંધારામાં જ રહેલી. રાત્રે આવી ત્યારે દીકરીનું શરીર જોઈને એને શંકા પડેલી, પણ છોકરીએ પતાવીને વાત વાળી દીધેલી. સવારમાં એ માજીને ત્યાં કામ કરવા આવી ત્યારે વેણ ઉપડી, એટલે

માજીએ તમને ફોન કર્યો અને સાથોસાથ છોકરીની માને અને ભાઈને પણ જાણ કરીને બોલાવી લીધા.” શીતલને ઈન્જેક્શન આપીને તાત્કાલિક સ્ટ્રેચર પર લીધી. એમ્બ્યુલન્સમાં જશોદાની સાથે કિશન અને ફ્લેટના બે સેવાભાવી બહેનો પણ બેસી ગયાં. “મીઠાખળી મેટરનિટી હોમ છે, ત્યાં જ લઈ લો...” એક અનુભવી બહેને સ્ટાફને તાકીદ કરી. “ફટાફટ લઈ જજો, નહીં તો પ્રોબ્લેમ થઈ જશે.”

એમ્બ્યુલન્સ મીઠાખળી તરફ આગળ વધી રહી હતી. શીતલ ઉઠકારા ભરીને દઈથી તરફડતી હતી. ખુન્નસ ભરેલી આંખે જશોદા દીકરી સામે તિરસ્કાર અને ગુસ્સાથી તાકી રહી હતી. “અત્યારે છોકરીનો જીવ બચાવવાનું કામ જ મહત્વનું છે. બાકી બધું પછી થઈ પડશે. છોકરીએ મૂખમાંની કરીને ભૂલ કરી છે પણ અત્યારે મગજ શાંત રાખીને હેમખેમ રિલિવરી પતાવી દો...” ફ્લેટના સમજદાર બહેને જશોદાના ખભે હાથ મૂકીને સમજાવ્યું. “એક વાર રિલિવરી થઈ જાય, પછી બધી પૂછપરછ કરીશું. અમે બધા તારી પડખે ઊભા રહીશું. શીતલને ફસાવનારો મોટો લાટસાહેબ હશે તોય નહીં છોડીએ...”

જશોદા હેયું વલોવી નાખે એવો વલોપાત કરતી હતી. “હું અભાગણી ગામરો ગઈ ત્યાં સુધી અણસાર પણ ના આવ્યો, એ મારી ભૂલ. આ નાલાયક છોકરીએ અમારી આજુ ઉપર પાણી ફેરવી નાખ્યું. આવતા

વર્ષે તો એના લગન લેવાનું વિચારતી હતી. દેશમાં બે-ત્રણ મુરતિયા પણ જોયેલા. એમાંથી એકની જોડે તો લગભગ ફાઈનલ કરીને જ આવી છું. એમાં આ હોળી સળગી...” હતાશાથી માથું ધૂણાવીને એણે કપાળ કૂટ્યું. “હે ભગવાન ! હવે આ છિનાળનો હાથ કોણ ઝાલશે!...” એ આકોશથી બબડતી હતી. કિશન ધૂંધવાઈને બેઠો હતો.

બરાબર મેટરનિટી હોમનો દરવાજો આંચ્યો ત્યાં જ શીતલે દર્દનાક ચીસ પાડી. પરિસ્થિતિ પારખીને લેડી ડોક્ટરે

ગેટમાં જ એમ્બ્યુલન્સ ઊભી રખાવી દીધી. એમ્બ્યુલન્સમાંથી કિશનને બહાર કાઢ્યો. ઊભા પડદાની આડશ વચ્ચે એમણે શીતલ ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કર્યું. “જોર કર... બેટા... જોર કર...”

પાયેક મિનિટ પછી નવજાત શિશુનો રડવાનો અવાજ સાંભળીને બહાર ઊભેલો

કિશન જોરથી રોડ ઉપર થૂંક્યો અને બે-ચાર ગાળ બખડ્યો. “થેન્ક ગોડ ! બધું હેમખેમ પતી ગયું...” ડોક્ટરે હાથના મોજાં કાઢીને ડસ્ક્રીનમાં નાખ્યા. “ગલગોટા જેવો દીકરો છે. જરાયે ચિંતા ના કરતી.” ફિક્કી પડી ગયેલી શીતલ સામે મોં મલકાવીને આટલું કહ્યા પછી હળવેથી એને ઊભી કરી. ફ્લેટવાળી બહેનો પણ મદદમાં આવી.

“આપણે પહેલા માળે જવાનું છે...” શીતલને દોરીને ડોક્ટર આગળ વધ્યા. ફ્લેટવાળા બહેનોએ પણ શીતલને ટેકો આપીને આગળ વધવામાં મદદ કરી. ટ્રેમાં સૂવડાવેલા પુત્ર સામે શીતલ એકીટશે તાકી રહી હતી. ડોક્ટરે જશોદાને સૂચના આપી. “માજી, તમે એકદમ સાચવીને ટ્રે લઈને આવો.” ડોક્ટર, શીતલ, ફ્લેટવાળી બહેનો અને હાથમાં ટ્રે સાથે જશોદા-બધા પહેલે માળ પહોંચ્યા. ત્યાં ટેબલ ઉપર ટ્રે મૂકીને જશોદા બે હાથ વચ્ચે માથું પકડીને નીચે ફરસ પર જ બેસી ગઈ.

ફટાફટ પેપરવર્ક પતાવીને હોસ્પિટલના ડોક્ટરે માતા અને બાળકનો ચાજ લઈ લીધો. ડોક્ટરે શીતલ સામે નજર કરી અને એ પછી બાળક સામે જોયું. ધ્યાનથી નિરીક્ષણ કરીને

ચોંકી ઊઠેલા ડોક્ટરે બૂમ પાડીને ૧૦૮ એમ્બ્યુલન્સની ડોક્ટરને બોલાવી લીધી. એ બંને ગંભીર બનીને ટ્રેની પાસે ઊભા રહીને બાળકને તપાસી રહ્યાં હતાં. એ બંને જ ચર્ચા કરતા હતા, એ અંજોજમાં હતી એટલે એનો એકેય શબ્દ જશોદાને સમજાતો નહોતો, એ છતાં જશોદાને પૂરેપૂરી ખબર હતી કે બંને ડોક્ટર શું વાત કરી રહ્યા છે ! એ નીચું જોઈને બેઠી હતી.

ચર્ચા પછી ડોક્ટરે ક્રાઉન્ટર પર બેઠેલા કમંચારીને આદેશ આપ્યો. “તાત્કાલિક પોલીસ સ્ટેશને ફોન કરો અને કહો કે બાળકની લાશને

પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલવાની છે. બાળકનું ગળું દબાવીને એને મારી નાખવામાં આવ્યું છે !” શીતલ ચીસ પાડીને બેભાન થઈ ગઈ. ફ્લેટવાળા બહેનો અને ત્યાં હાજર હતા એ બધા સ્તબ્ધ બનીને જશોદા સામે તાકી રહ્યા હતા. આ પાપનું પોટલું ના જ ભારેખમ વાતાવરણ વચ્ચે વીસેક મિનિટ સ્તબ્ધતા છવાયેલી રહી અને પોલીસની જીપ આવી પહોંચી.

એમ્બ્યુલન્સની ડોક્ટરે જશોદા તરફ આંગળી ચીંધીને ઈન્સ્પેક્ટરને કહ્યું. “આ બાઈની કુંવારી દીકરીને રિલિવરી આવી. બાળકને ટ્રેમાં મૂકીને ઉપર લાવતી વખતે જ આ બાઈએ હાથચાલાકી કરીને માસુમ બાળકને મારી નાખ્યું !” ઈન્સ્પેક્ટરે જશોદા સામે જોયું. જશોદાએ એમના પગ પકડી લીધા. “સાહેબ ! મારી દીકરી હજુ માંડ વીસ વરસની છે...” ભીની આંખે

જશોદા ધૂજાતા અવાજે બોલતી હતી. “કુંવારી દીકરીને કોઈક હરામીએ ભોળવી એમાં આ ભવાડો થઈ ગયો. આ પાપના પોટલાનો ભાર મારી દીકરી કઈ રીતે વેંદારી શકશે ? એ વિચારથી મગજ ભમી ગયું હતું. એકાદ વર્ષ પછી આ વાત દબાવીને છોકરીને બીજે ક્લાંક પરણાવી દઈશ એવી મનમાં ગણતરી હતી, પણ પછી તરત થયું કે છોકરું આંગળીએ હોય એનો હાથ કોણ ઝાલશે ? આ પાપનું પોટલું જ નડતર બનશે.” ધૂજાતા અવાજે આટલું બોલ્યા પછી જશોદા પોતાનું રૂદન રોકવા મથી, પરંતુ પારાવાર પીડા અને પસ્તાવાની દશામાં એ રડવાનું રોકી શકી નહીં. ધ્રુસકે ધ્રુસકે રડતી વખતે

“એક વાર ડિલિવરી થઈ બચ, પછી બધી પૂછપરછ કરીશું. અમે બધા તારી પડખે ઊભા રહીશું. શીતલને ફસાવનારો મોટો લાટસાહેબ હશે તોય નહીં છોડીએ...”

એણે ઈન્સ્પેક્ટર સામે હાથ જોડ્યાં. “સાહેબ ! એ પાપના પોટલાના ડાચા સામે નજર પડે ને લોહી ઉડકળી ઉઠતું હતું. આ કાળમુખો નહીં હોય તો જ દીકરીનું ટેકાણે પડશે... એ એક જ વિચારમાં મગજ ભમી ગયું હતું. આ પાપનું પોટલું ના જ જોઈએ. એવા હથોડા મગજમાં વાગતા હતા... હેયામાં ભડબડતી આગ સળગતી હતી, અને મગજમાં ધૂંધવાટ હતો એ દશામાં હું ડાકણ બની ગઈ. ડાબા હાથે ટ્રે પકડી હતી ને ભાન ભૂલીને મેં જમણા હાથે એનું ગળું દબાવી રાખ્યું !...” આંખમાં આંસુ સાથે એ બોલતી હતી. આજુબાજુ ઊભેલા બધાય સ્તબ્ધ બનીને ભારે હેયે જશોદાનો વલોપાત સાંભળી રહ્યાં હતાં. (દાયકા અગાઉની એક સત્ય ઘટનાના આધારે) (શીર્ષક પંક્તિ : લેખક)

આરએસ સોફ્ટવેર કંપનીમાં ચાલીસ માણસોનો સ્ટાફ કામ કરતો હતો. એસ.જી.હાઈવેના હાઈરાઈઝ બિલ્ડીંગમાં ત્રીજા માળે ઓફિસમાં લગભગ બધા યુવાન કર્મચારીઓ જ હતા.

દેવાંગ અને ધવલ જીગરજાન દોસ્ત હતા. બન્ને નહેરૂનગર સર્કલ પાસે સુભાષ પાર્ક નામના ફ્લેટમાં સામસામે રહેતા. સ્કુલ લાઈફથી

બન્ને સાથે ને સાથે! એક જ સ્કૂલમાં સુંદર પરિણામ સાથે બન્ને પાસ થઈ આગળ પુું કરવું તે વિચારમાં પડ્યા. વર્તમાન સમયમાં ઝડપથી વિકસી રહેલ કોમ્પ્યુટર લાઈન લઈ કોમ્પ્યુટર એન્જનીયર થવાનું બન્નેએ સાથે નક્કી કર્યું. કોમ્પ્યુટર સાયન્સની ડીગ્રી મળતાં બન્નેએ સાથે જ જોબ પ્રોફાઈલ બનાવી, જોબ શોધવા લાગ્યા. નસીબની બલિહારીતો જુઓ! બન્નેને સાથે જ કોમ્પ્યુટર

એન્જનીયરની જોબ આર.એસ.સોફ્ટવેર કંપનીમાં સરખા પગારથી જ મળી ગઈ. બન્નેની ડીગ્રી સરખી, અનુભવ સરખો તેથી પગાર પણ સરખો જ હતો. બન્ને પોતપોતાની બાઈક ઉપર સાથે જ ઓફિસે જતાં અને સાંજે સાથે જ પરત ફરતા. ઓફિસમાં પણ સાથે જ ટીકીન જમવાનું અને કેન્ટીનમાં ચા નાસ્તો કરવાનો. ઓફીસના સ્ટાફ બન્નેની દોસ્તી જોઈને તારીફ કરતા, વાહ! અજબ દોસ્તી છે. બન્ને હવે સતાવીસ વરસના થઈ ગયા હોવાથી તેમના ઘરેથી છોકરી જોવાની વાતો ચાલુ થઈ ગઈ બન્ને દેખાવડા યુવાન હોવાથી છોકરીઓના માબાપના માંગા આવવા લાગ્યા.

સોમવારની સવારે મેનેજરે ખબર આપ્યા, આજથી નવા સ્ટાફમાં છવ્વીસ વરસની યુવતીની ભરતી થઈ છે, અને તે સાડા દશે જોઈન થવા આવી રહી છે.આખો સ્ટાફ ચોકત્તો થઈ ગયો. છવ્વીસ વરસની યુવતી કેવી કહ્યું? ત્યાંતો સામેથી પરફ્યુમની સુગંધથી મધમધતી સુંદર યુવતી યલો ડ્રેસમાં રુમરુમ કરતી આવી. બધા તેને જોતા જ રહી ગયા. રૂપાળી ત્વચા, મોટી આંખો, લંબગોળ ચહેરો, સુંદર

પ્રેમનું બલિદાન

કાળા લાંબા વાળ, આહા! શું સુંદર દેખાવ છે, કોઈ ગુજરાતી ફિલ્મ ઓફર કરી જ દે.

દેવાંગ અને ધવલ તેને જોતા જ રહી ગયા.દેવાંગના ટેબલની બાજુમાં જ તેનું ટેબલ હતું. આવતાવેંત તેણે

દેવાંગ સામે જોઈ ‘હાય, આઈ એમ માનુની’ કહયું. સામેથી દેવાંગે પણ હાય કર્યું, ‘હાય, માય સેલ્ફ દેવાંગ.’

ધવલનું ટેબલ થોડું દૂર હતું. ધવલ પણ માનુની સાથે ઓળખાણ કરવાનો ચાન્સ શોધવા લાગ્યો. બપોરના

બ્રેકમાં દેવાંગે માનુનીને કેન્ટીનમાં કોફી માટે આમંત્રણ આપ્યું. ધવલ ઈર્ષાથી જલી ગયો. તે પણ તેમની પાછળ પાછળ કેન્ટીનમાં દાખલ થયો. હવે તો દેવાંગે તેમની સાથે ધવલને પણ બોલાવવોજ પડેને!

‘હાય, હું ધવલ દેસાઈ’ પોતાની જાતેજ ઓળખાણ આપતાં તે માનુનીની બાજુમાં જ બેસી ગયો. માનુનીની એક એક સ્ટાઈલથી તે ધાયલ થવા લાગ્યો. માનુનીએ બન્ને જોડે વાતોના ગપાટા માર્યા.દેવાંગ તેના ટેબલ પર પરત આવીને ઓફિસનો એક લેટરનો ડ્રાફ્ટ હાથથી લખવા બેઠો. બાજુમાં જ માનુની આવતાં બોલી ઉઠી ‘વાહ! મોતીના દાણા જેવા સુંદર અક્ષર છે, કહેવું પડે.’ દેવાંગ મનમાં ખુશ થઈ ગયો. ધવલના તો બે દિવસમાં હાલ બગડી ગયા. તેને દિવસ રાત બસ માનુનીને પામવાના જ વિચારો સતાવતા લાગ્યા. રાત્રે ઊંઘમાં પણ માનુનીને પ્રેમ કરતો હોય તેવા

રાત્રે ઊંઘમાં પણ માનુનીને પ્રેમ કરતો હોય તેવા વિચારો આવે, પછી ઊંઘ આવે ક્યાંથી? ત્રણ દિવસમાં તો તે ધાયલ થઈ ગયો. અંતે તેણે માનુનીને પ્રેમપત્ર ધ્વારા પોતાના પ્રેમનો ઈઝહાર કરવાનું નક્કી કર્યું. રાત્રે તે પહોંચ્યો દેવાંગને ઘરે.

‘દેવાંગ, તારે મને સફળ થવા મદદ કરવાની છે, વચન આપ.’ દેવાંગ વિચારમાં પડી ગયો. વાત શું છે ? ધવલે પોતાના ધાયલ દિલની વાત કરી. માનુનીને સુંદર અક્ષરે પ્રેમપત્ર લખી આપવા કહ્યું. દેવાંગ ચકરાઈ ગયો. તેને પણ માનુની બહુ જ ગમતી હતી, પણ શું થાય ? દોસ્તને વચન અપાઈ ગયું હતું. દેવાંગે સુંદર અલંકારિક ભાષામાં પ્રેમપત્ર લખી આપ્યો. સિલવરે સાંજે તે આશ્રમરૂડા પર રિલ્વેર પાસેસ હોટેલમાં સુંદર ગિફ્ટ સાથે મળશે, સાથે ડિનર કરશું. છેલ્લે નામમાં ધવલે, તારો હંમેશને માટે, િ. દેસાઈ’ લખાવ્યો.

॥ અનુસંદાન પાના નં.૦૮ પર 》

વારંવાર જલાવ્યા છતાં રાવણ કેમ મરતો નથી ?

ભગવાનના હજારો અવતારોમાં શ્રીરામ મુખ્ય ઋષિ વિશ્વશ્રવાના પહેલાં પત્ની કહેવામાં આવે છે. તેમણે ઉત્તમ પુરુષની વ્યાખ્યા સાર્થક કરી છે. ભગવાન રામનું ચરિત્ર વાલ્મીકિએ આલેખ્યું છે. તથા હિન્દીમાં તુલસીદાસે ‘રામ ચરિત માનસ’ રચી શ્રીરામની કથા વિસ્તરપૂર્વક રજૂ કરી છે.

માણસે સમાજની રચના કરી ત્યારથી આદર્શ રાજ્યની કલ્પના સેવવાનું શરૂ કર્યું હતું. આદર્શ રાજ્ય એટલે રામરાજ્ય. જેમાં સહુ સર્વ રીતે સુખી હોય, કોઈનેકશી વાતે તંગી ન નડે. કોઈ કોઈનું શોષણ ન કરે, કોઈ

કોઈની ઈર્ષા ન કરે, કોઈ કોઈને અન્યાય ન કરે, સહુ બજાવે અને લાંબુ સ્વસ્થ આયુષ્ય ભોગવે. શ્રીરામના સ્વર્ગારોહણ પ્રસંગે પ્રજાજનો પણ તેમની સાથે હતા. એમને એવું વરદાન પ્રાપ્ત થયું હતું કે મૃત્યુ સમયે રામ નામનું સ્મરણ કરશે તેને સંતાનક નામે સ્વર્ગમાં જગા પ્રાપ્ત થશે. આને કારણે જ સ્મશાનયાત્રા દરમ્યાન ‘રામ બોલો ભાઈ રામ’નું સ્મરણ કરવામાં આવે છે. રામ એક વિશ્વવિખ્યાત અવતારી પુરુષ હતા.

રામ એટલે રામ તેમના વ્યકિતવની વિશેષતાઓ :
૧. એકવચની
૨. પ્રતિષ્ઠાપાશ્વતા
૩. મન-હૃદયની પ્રવિત્રતા
૪. કથની-કરારીમાં સામ્યતા
૫. આદર્શ પુત્ર અને આદર્શ ભ્રાતા.

૬. આદર્શ પતિ
૭. પરોપકાર, સ્વાર્થ, ત્યાગ, પ્રજાકલ્યાણ અને મર્યાદા પાલન એ જ. સર્વસ્વ. રામના સવિશેષ પરિચય સાથે જેનું નામ અમર થઈ ગયું એવા રાવણની કથાથી પણ આપણે વાકેફ થવું જોઈએ.

રાવણ વિષેની જાતજાતની કથાઓ પ્રાપ્ત થાય છે. રાવણના પિતા વિશ્વશ્રવા એક પ્રખ્યાત ઋષિ હતા. કેક્સી તેમના બીજા પત્ની હતા. કેક્સીના બે પુત્રો- રાવણ અને કુંભકર્ણ.

રાવણનો જન્મ રાક્ષસ નહીં પણ બ્રાહ્મણ કુળમાં થયો હતો. રાવણ એક પ્રતિભાશાળી અને બુધ્ધિમાન વ્યકિત હતો. તેણે વેદો અને શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યો હતો. તેને વિવિધ શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન હતું. રાવણને દસ માથા અને વીસ હાથ હોવાનું કહેવાય છે. રાવણની માતા કેક્સી દૈત્યરાજ સુમાલીની પુત્રી હતી. જે દાનવોના વંશમાં હતી.

રાવણને તેમની માતા કેક્સી તરફથી દૈત્ય ગુણો અને પિતા વિશ્વથા તરફથી વિદ્વતા અને તપસ્વીના ગુણો મળ્યા હતા. રાવણના બીજા કેટલાક પ્રખ્યાત લંકામાં આ પ્રમાણે છે. દશાનન, લંકેશ, રાવણેશ્વર,

લંકાધીશ, શિવભક્ત, લંકેશ્વર, પુલસ્ત્યનંદન, રાવણાસુર વગેરે...

ઋષિ વિશ્વશ્રવાના પહેલાં પત્ની વરવર્ણીનીના પુત્રનું નામ કુબેર હતું. કુબેર જેવા વૈભવશાળી બનવા રાવણે વર્ષો સુધી તપ કર્યું. ત્યારે બ્રહ્માએ તેના તફથી પ્રસન્ન થઈને વરદાન આપ્યું હતું કે ‘તું સુવર્ણ, નાગ, યજ્ઞ, દૈત્ય, દાનવ, રાક્ષસ અને દેવતાઓને હાથે હણાઈશ નહીં.’ બસ ત્યારથી જાણે રાવણને અત્યાચારનો પરવાનો મળી ગયો. અહંકાર, વૃત્ત, અપહરણ, અત્યાચાર, વાસનાગતિ, સત્તા લાલસા, ભૌતિક સુખોની અતિકામના આ બધાં દુષણો રાવણ ધરાવતો થઈ ગયો.

સીતાજીના અપહરણ બાદ શ્રીરામજીને હાથે રાવણનો વધ થયો. આ રામની રાવણવિજયની

યશસ્વી ગાથા વિજયા દસમી તરીકે ઉજવાય છે.

આજના સંદર્ભમાં પ્રશ્ન એ છે કે ખરેખર રાવણ મર્યો છે ખરો ? રાવણનો દેહ તો નામશેષ થઈ ગયો પણ તેનું રાવણત્વ અમર થઈ ગયું. દર વર્ષે રામપ્રેમીઓ રાવણના પૂતળાનું દહન કરે છે. ૫મ આ તો કર્મકાંડ થયું. વારંવાર જલાવ્યા છતાં રાવણ કેમ મરતો નથી ?

... કારણ કે રાણ્ય વ્યકિતવાદ કે ભોગવાદનું પરિણામ છે. રાવણ બનવામાં કષ્ટ ભોગવવાં પડતાં નથી. કષ્ટ તો રામ બનવામાં ભોગવવાં પડે છે. રામ મંદિરો ધરતી પર બન્યા, પણ રાવણે તો પોતાનો પ્લોટ માણસના મનમાં રિઝવ કરાવી દીધો. એણે માણસના મનમાં પડાવ નાખ્યો છે.

મનના રાવણને હેમખેમ રાખીને બહારથી એનું દહન કરવાથી

વિજયાદશમી નહીં પણ ‘પરાજય દશમી’ બની રહેશે. રામના સત્ય છે તેમ રાવણ નામ પણ સત્ય રહેશે. કારણ કે આજના માણસને રાવણને મરવા દેવાનું પોસાય તેમ નથી. રાવણ, બ્રધાત્યાર, અહંકાર,

બનાવટી મુખૌટા ધારણ કરવાની વૃત્તિ, વાસનાવૃત્તિના આળખપંખાળ, બહુપત્નીપણાની વૃત્તિ, છળકપટ, વગેરે રાવણે માણસને આપેલો રાવણત્વનો વારસો છે.

રાવણની દોસ્તી તો ઐહિક સુખોની વણજાર ખડી કરી દે છે. ભારતના નાગરિકો નહીં પણ વિશ્વના નાગરિકો પણ રાવણની પકડમાંથી મુક્ત નથી.

રાવણ મર્યો નથી. ગ્રેતાપુગથી માંડી આજ સુધી કોઈને કોઈ રીતે રાવણત્વ જીતવું જ રહ્યું છે. એને બાળનારા ભસ્મીભૂત થઈ ગયા. દશેરાના દિવસે રાણા જાણે હસીને કહે છે : ‘મને પછી બાળો, પણ તમારા દેશ-વિશ્વને બાળનારાઓ.

॥ અનુસંદાન પાના નં.૦૮ પર 》

કેન્દ્રમાં ઓળખ માટેની ઝંખના ?

માણસ ભણે-ગણે, ઉચ્ચકક્ષાનો બૌદ્ધિક બને છતાં કેટલીક માર્મિક નબળાઈઓ છુટતી નથી, અને ‘‘ઓળખ’’ના અભળખા આવી જ એક નબળાઈ છે. દાખલા તરીકે હું મારા પરિવારને વારસાગત જન્મથી મહાવીરનો અનુયાયી ગણાવું ત્યારે એક ભયંકર અનં છતાં નક્કર સત્ય એ છે કે મોટેભાગે મહાવીરનું સત્ય તો ક્યાંય, જોજનો દૂર હોય છે, મારી ‘‘ઓળખ’’ જ મહત્ત્વની હોય છે.

શ્રિટનના લોકો આનુવંશિક રીતે મૂળ અમેરિકાના જેવા જ, પણ અમે ‘‘બ્રિટિશ’’ એવી ઓળખ માટેની તીવ્ર ભૂખ એ એમની મનોવૈજ્ઞાનિક લાક્ષણિકતા. શ્રોતાઓ, આધ્યાત્મિક આંદલનો પરિણામે અમેરિકનોથી નાની નાની, અતિશુલ્લક બાબતોમાં પણ અલગ, આગવા, જુદા દેખાવાના એમના સતત પ્રયાસ હોય. ડ્રાયવરની સીટથી માંડીને ઘરગથ્થુ ઇલેક્ટ્રિક સ્વિચબોર્ડ સુધી અમેરિકનો

કરતાં ઊંધું કરીને પણ ‘‘ઓળખ’’ જાળવવાનાં ફાંફાં મારે !

માણસ પશુતામાંથી ઉપર ઊઠીને દિવ્યતા તરફ આગળ વધે, આટલા સાદા હેતુ સિવાય ધર્મ કે અધ્યાત્મનો અન્ય શો હેતુ હોઈ શકે ? અને ધાર્મિકતાનો દાવો કરતો દુનિયાનો કયો ફિરકો, કયો સંપ્રદાય આ હેતુ સિવાયનો અન્ય હેતુ ધરાવે છે ? દુનિયાનો કયો ધર્મ કે સંપ્રદાય એમ છાતી ઢોકીને કહી શકે છે કે સત્ય, અહિંસા, સાધના, દિલ્લવ નરફનો પુરુષાર્થ આ બધાં તત્ત્વો, એની ‘‘મોનોપોલી’’

(એકાધિકાર) છે ? દુનિયાની કઈ ઉપાસના-પદ્ધતિ એમ સાબિત કરી શકે છે કે આ તત્ત્વો એમની વારસાગત જાગીર હતી, અને આ તત્ત્વોનું એમણે ‘‘પેટેટ’’ કરાવ્યું હતું ?

જે કહેવાતી વૈરાગ્ય, મોક્ષ, સંયમ, વિશ્રામ, સર્વવ્યાપી આત્મતત્ત્વની વાતોથી માણસમાં કમસેકમ સન્નિષ્ઠા અને વિશ્વસનીયતા પેદા થતાં હોત તો આપણો દેશ તો આવી વાતો ના ગલીએ ગલીએ નાયગરાના ધોધ ધરાવે છે, તો દુનિયામાં સૌથી વધારે સન્નિષ્ઠ, વિશ્વસનીય, સરળ, નિર્દંભી લોકો આપણે ત્યાં હોત. આશ્રમો, કથાઓના

શ્રોતાઓ, આધ્યાત્મિક આંદલનો ના યુસ્ત, ઝંખુની અનુયાયીઓ તો અહિંસા, પ્રેમ,

ત્યાગથી ઉભરાતા હોત, પરમયોગી અને સહકારની ભાવના અનુભવ શું કહે છે ? એવું છે ખરું ?

જેને સંતપુરુષ કે ધર્મપુરુષની વાણી સ્પર્શી ગઈ હોય તેને એ સંતપુરુષ કે ધર્મપુરુષનું લેબલ લગાડીને

ફરવાની જરૂર ન પડે. કોઈ જ ધર્મપુરુષ કોઈ લેબલ પકડાવવાની કે લેબલધારીઓની સંખ્યા વધારવાની વ્યર્થ વાસનામાં અણમોલ જિંદગી બગાડે નહીં.

સમાજમાં ‘‘ઓળખ’’ની જરૂર દુન્યવી માણસોને પડે. પરમચેતનાના રસ્તે આગળ વધ્યા પછી ધાર્મિક-સાંપ્રદાયિક લેબલો બાળકોનાં રમકડાં લાગે. જેણે પરમચેતનની ઝાંખી કે ઓળખ મેળવ્યાં હોય તેને સાંપ્રદાયિક લેબલ બતાવતા ફરવાના હવાતિયા મારવા પડે ?

પ્રશ્ન : ‘પહેલો સગો પડોશી’ આ કહેવત અત્યારના જમાનામાં સાર્થક માની શકાય ?

પ્રશ્નકર્તા : મયુરિકા, નારણપુરા, અમદાવાદ.

એક અમેરિકન યજમાનને મહેમાને પૂછ્યું : ‘તમારા પડોશમાં કોણ રહે છે ?’

‘મોટા ભાગે તેમનું બારબું બંધ હોય છે એમના ઘરના ફેમિલી

મેમ્બર્સનું મોં પણ આજ સુધી અમે જોયું નથી.’ પેલા અમેરિકનભાઈનો જવાબ.

અમદાવાદનો એક કુરિયર પૂછે છે : ‘તમારા એપાર્ટમેન્ટમાં ૧૫ નંબરવાળા વિશાલભાઈ કયા માળ પર રહે છે ?’

‘અમને તો અમારા પડોશમાં કોણ રહે છે, એની જ ખબર નથી, તો ૧૫ નંબરવાળાનો પ્રશ્ન જ ઊભો થતો નથી.’ પેલાભાઈનો જવાબ.

આજની યંત્રવત્ સંસ્કૃતિએ માણસ પાસેથી લાગણી, પ્રેમ, આત્મીયતા અને સહકારની ભાવના બધું જ છીનવી લીધું છે. આજના માણસને પોતીકાં સિવાય અન્ય કોઈમાં રસ નથી. વાર-તહેવારે યંત્રવત્ મુલાકાતો થાય છે, પછી સૌ પોતપોતાની ધૂનમાં મસ્ત ! સભ્યતા માનવમન અને હૃદયની ઉખા છીનવી લે તો એવી પ્રગતિ શા કામની? પડોશ કે પાડોશ એ કેવા રૂપાળા શબ્દો છે ! સંસ્કૃતમાં પડોશ માટે ‘પ્રતિવાસ’ શબ્દ વપરાય છે. જેનો અર્થ થાય છે નજીકનો વાસ. પડોશ એટલે જોડાજોડનો વાસ. મહોલ્લામાં, શેરીમાં, સોસાયટીના બંગલાઓમાં કે એપાર્ટમેન્ટમાં સાથે રહેનાર પડોશી. પહેલાંના જમાનામાં તો ‘પહેલાં સગા પડોશી’ મનાતા હતા. જો કે અત્યારે પણ ઘણાં એવા લોકો છે જે પાડોશીને પોતાના પરિવારના સભ્યો જેવા ગણે છે, સુખ દુઃખના સાથી ગણે છે.

ભારતીય સંસ્કૃતિમાં ‘પડોશી’ શબ્દ અને તેમની સાથેના સંબંધને ખૂબ જ મહત્વ આપવામાં આવ્યું છે. સારો પડોશ એ આશીર્વાદ સમાન

‘પહેલો સગો પડોશી’ આ કહેવત કેટલા અંશે સાર્થક માની શકાય?

મનાય છે. જ્યારે ખરાબ પડોશી એ અભિશાપ.

ગુજરાતના પૂર્વ રાજ્યપાલ શ્રીમન્ નારાયણે પડોશી વિષે સુંદર વાત કરી છે.

‘કહાં ખોજતે ફિરતે પ્રભુકો, વહ તો છિપા પડોશી ધર મિત્ર ભુલકર જિસ પર તુમને કમી ન ડાલી નેહનજર’ પડોશીમાં પરમેશ્વરનું દર્શન કરવું એ સંસ્કારિતાની નિશાની છે. અન્ય સગાં દૂર હોય ત્યારે પડોશી જ પહેલા સગાની ભૂમિકા નિભાવે છે. એક જ એપાર્ટમેન્ટમાં કે એક જ સોસાયટીમાં રહેવું એ જ સાચા પડોશીની વ્યાખ્યા નથી પણ ભાવનાત્મક અને વૈચારિક સ્તરે સાથે રહેવું એ પડોશીનું લક્ષણ છે. ઈસા મસીદે પડોશીનું મહત્ત્વ પારખીને એટલે જ કહ્યું હતું કે ‘તું તારી જાતને જેટલો ચાહે છે, તેટલો જ તારા પડોશીને ચાહ.’ સજજન

માણસ આપણી વધુ નજીક તેમ તે વધુ ઈર્ષાપાત્ર. આપણે અજાણ્યા શ્રીમંતની કદમબોસી કરીએ, કેવો મોટો માણસ મને ઓળખે છે, તેનું અભિમાન કરીએ

છીએ, તેનાં ગુણગાન કરીએ છીએ, પણ જો આપણે સગો ભાઈ સુખી હોય, શ્રીમંત હોય તો હૃદયમાં તેની ઈર્ષ્યા કરીએ છીએ. અરે, આપણો પડોશી જો શ્રીમંત હોય તો તેની પણ ઈર્ષ્યા કરીએ છીએ, તેના વાદ કરવા જઈએ છીએ,તેનું બૂરું ઈચ્છીએ છીએ.’

એક માણસ પર ભગવાન પ્રસન્ન થયા અને કહ્યું : ‘હું તેને ત્રણ વરદાન આપીશ, તારે જે માગવું હોય તે માગજે. પણ એક શરત છે કે તને જે મળે, તેનાથી બમણું તારા પડોશીને મળશે. એ માણસને ખબર ન પડી કે આ વરદાન કહેવાય કે શ્રાપ ?’ ભગવાન મને વરદાન આપે અને પડોશીને બેવડો ફાયદો થાય તે

પડોશના સંબંધોમાં ક્યારેક ‘અતિનિકટતા’ અંતે ઘુણા કે નફરતમાં પરિણમતી હોય છે. એટલે જ સંબંધ બાંધવામાં અતિ ઉતાવળ ન કરવી કે પડોશી સાથેનો સંબંધ તોડવામાં પણ અવિચારીપણું ન દાખવવું જોઈએ. પડોશી સાથેના સંબંધમાં પણ ઉચિત મર્યાદા કે

હવે જો, પેલું ગોળ ગોળ ચકરું દેખાય છે ને ? એમાં એક જ લાઈનમાં આવે એ રીતે ૧૦૧ નંબર ગોઠવવાનો ! આ રીતે ? જો, આ મોટી ચાવી છે ને, એ અંદરનું ચોરખાનું ? વિચારો રવલો ફાટી આંખે આ બધું જોયા કરતો ! ત્યારે જાહનવી શેઠાણી લાગ જોઈને કહેતાં :

‘કોઈ દહાડો આટલા રૂપિયા જોયા જ નથી કે શું ? અલ્યા, હજી આની અંદર બીજું ખાનું છેને, એમાં લાખો રૂપિયાની સોનાની લગડીઓ પડી છે ! પણ તું રહ્યો ઘરનો માણસ ! તારી આગળ શું છૂપાવવાનું ?’ એક દિવસ જાહનવી શેઠાણીએ રવલાને સામે બેસાડીને પૂછવા માંડ્યું ‘તારા ગામમાં કોણ કોણ છે ? રહેવા માટે કાચું મકાન છે કે પાકું મકાન ? કંઈ જમીન ખમીન ખરી ?’

જિયારો રવલો ફાટી આંખે આ બધું જોયા કરતો ! ત્યારે જાહનવી શેઠાણી લાગ જોઈને કહેતાં :

‘કોઈ દહાડો આટલા રૂપિયા જોયા જ નથી કે શું ? અલ્યા, હજી આની અંદર બીજું ખાનું છેને, એમાં લાખો રૂપિયાની સોનાની લગડીઓ પડી છે ! પણ તું રહ્યો ઘરનો માણસ !

બનાવડાવવાનું.... આ બધા માટે કમસે કમ પચાસેક લાખ તો જોઈએ જ, નહીં ?’

રવલો મોં વકસીને જોયા કરતો હતો ત્યારે જાહનવી શેઠાણીએ લાગ જોઈને સોગંદી મારી હતી : ‘જો રવલા, તું તારા શેઠની બરોબર સેવા કરીશ ને, તો એ મરતાં પહેલાં વસિયતમાં તારા નામે બે પાંચ કરોડ લખી આપશે...

‘અટલે...’ રવલાના મોંમાંથી નીકળી ગયું હતું. ‘અટલે રવલા, તારે કમ સે કમ બીજું ૩૦-૩૫ વરસ તો શેઠની સેવા કરવી પડે ! ત્યારે જઈને તને બે પાંચ કરોડ મળશે ! પણ ચિંતા ના કરીશ હો ? શેઠ આમ તો દયાળુ છે. તું માગીશ તો વચ્ચે વચ્ચે ૨૦-૨૫ હજારની મદદ કરે એવા છે...’

આમ ધીમે ધીમે રવલાના દિમાગમાં એક વાત મજબૂત રીતે ઈસી ગઈ કે ‘સાલું ? ૩૦-૩૫ વરસ લગી સેવા કરું... છેક ત્યારે મને બે પાંચ કરોડ મળે ? એના કરતાં તો કોક દહાડો લાગ મળી જાય તો સીધી રવલા, તું તારા શેઠની

અને એક દિવસ એ લાગ મળી જ ગયો ! જાહનવી શેઠાણીએ રવલાને બોલાવીને કહ્યું :

‘જો સાંભળ ! તને તો ખબર છે ને, અમારાં બાબો બેબી તો વેકેશનમાં ફરવા માટે અમેરિકા ગયા છે. અને કાલે હું આપણા બાજુના બંગલાવાળા મોહિલભાઈ જોડે અંબાજી દર્શન કરવા જવાની છું.

કરોડ મળશે ! પણ ચિંતા ના કરીશ હો ? શેઠ આમ તો દયાળુ છે. તું માગીશ તો વચ્ચે વચ્ચે ૨૦-૨૫ હજારની મદદ કરે એવા છે...’

આમ ધીમે ધીમે રવલાના દિમાગમાં એક વાત મજબૂત રીતે ઈસી ગઈ કે ‘સાલું ? ૩૦-૩૫ વરસ લગી સેવા કરું... છેક ત્યારે મને બે પાંચ કરોડ મળે ? એના કરતાં તો કોક દહાડો લાગ મળી જાય તો સીધી રવલા, તું તારા શે

જ્યાં મોબાઈલ જ શરીરનો એક ભાગ બની ગયો હોય ત્યાં

મોબાઈલનું વળગણ છોડવું એ પોતાનો હાથ કાપીને બાજુ પર મૂકી દેવા જેવું છે!

‘મ’ને ઘણીવાર એવું થાય છે ને કે એના બંને હાથ પાછળથી બાંધી દઉં અને તે પણ પંદર દા’ડા માટે! જમવાના કોળિયા પણ હું ભરાવીશ પરંતુ હાથ નહીં છોડું’ અનુમાન લગાવો કે આવું એક માતા, પોતાના પુત્ર માટે, મારા જેવા મનોચિકિત્સકને કેમ કહેતી હોય? તમે અનુમાન નહીં લગાવી શકો એવું તો હું નહીં કહું, પરંતુ જો પરેખર સાચું અનુમાન લગાવી શક્યા હશો તો વત્તે-ઓછે અંશે તમે પણ આ બાબતનો શિકાર હશો.

એન્જનીયરીંગના ત્રીજા સેમેસ્ટરમાં ભણતા પોતાના દીકરાના મોબાઈલના વ્યસનથી બેન સખત કંટાળેલા હતા અને તેમાં બે દિવસ પહેલા એ ‘કેટી’ઓ ક્લીઅર ના કરવાને કારણે ડિટેઈન થઈ ગયો, ‘દુકાળમાં અધિકમાસ’! બેનનો આકોશ સમજ શકાય એવો હતો. સ્વાભાવિક છે કે વ્યવહારમાં કોઈના’ય હાથ આ રીતે બાંધી ના શકાય પરંતુ માની લો કે તમે બાંધી રાખો તો મોબાઈલનું વળગણ છૂટે ખરું? વળગણ કે વ્યસન, જે કહો તે, દારૂ-મસાલા-સિગારેટ-મોબાઈલ કશા’યનું પણ, એમ છૂટવું હોય તો તેને વળગણ કે વ્યસન થોડું કહેવાય? અકબરે પોતાના પુત્રને દારૂનું વ્યસન છોડાવવા કેદમાં નાખ્યો હતો. એ જ પુત્ર કેદખાનામાં દારૂના નાળચામાં સંતાડીને લવાતો દારૂ પીને મર્યો. વ્યસન તો મગજની મજબૂરી છે, એને પાબંદીઓ ના ચોક્કી શકે, અંદરથી જાગવું પડે અને તે પણ બિનશરતી! એમાં’ય મોબાઈલ તો હવે આપણા શરીરનો જ એકભાગ બની ગયો છે, એ સંજોગોમાં મોબાઈલનું વળગણ છોડવું એ પોતાનો હાથ કાપીને બાજુ પર મૂકી દેવા જેવું છે! ના, કોઈની હિંમત તોડવા નથી માંગતો પરંતુ એટલું જરૂર કહેવા માંગુ છું કે સાવ હાથ બાંધીને છોડવી શકાય એવું પણ નથી.

હમણાં નજીકમાં જ રહેતા એક સ્નેહી એમનો મોબાઈલ મારે ત્યાં ભૂલી ગયા. લગભગ ચારેક કલાક પછી એ મોબાઈલ લેવા પાછા આવ્યા ત્યારે મેં પૂછ્યું ‘તમને અત્યાર સુધી તમારો મોબાઈલ યાદ જ ના આવ્યો?’ તો મને એ કહે ‘ના, આ તો મારે કો’ડને ફોન કરવો તો ત્યારે યાદ આવ્યું કે ફોન તો હું તમારા ડાઉનિંગ ટેબલ ઉપર જ ભૂલી ગયો છું’ મેં કહ્યું ‘તમારા મોબાઈલ સાથેના સંબંધો તંદુરસ્ત કહેવાય. તમે એને સાધન મટીને શરીરનો ભાગ નથી બનવા દીધો એ બાબત મને સ્પષ્ટી ગઈ’ અને એમનો ફોન એમના હાથમાં મુક્યો. મોબાઈલને સાધન તરીકે જ રાખવો એ એક પ્રકારનો સંયમ છે અને કળા પણ છે! જે રીતે સાધન મટીને આ મોબાઈલ આપણો સ્વામી બની રહ્યો છે તે રીતે મને લાગે છે કે મોબાઈલ સાથેના આપણા સંબંધોને ધરમળમાંથી તપાસવાનો સમય આવી ગયો છે. આપણી માનસિક તંદુરસ્તી માટે આ અનિવાર્ય પણ છે. આપણા મોબાઈલ સાથેના સંબંધો વપરાશથી વ્યવહાર, વ્યવહારથી વળગણ અને વળગણથી વ્યસન સુધીના છે. મોટાભાગની વ્યક્તિઓ સંબંધના ત્રીજા તબક્કામાં છે પરંતુ પોતાને મોબાઈલનું વળગણ છે એવું પણ ના સ્વીકારતા આ વ્યક્તિઓ વ્યસન તો

ટીનેજરની ફરિયાદ કરી ‘સવારે કેટલી બૂમો પાડું પછી એ પથારી છોડે છે!’ મેં એમને ઉપાય સૂચવ્યો ‘બૂમ પાડવાની શરૂઆત કરતા પહેલા તમે એનો મોબાઈલ લઈને તેનાથી ખાસસો દૂર મૂકી દો અને પછી પહેલી બૂમ પાડો. તમારી પાસેથી બૂમો એ પથારી છોડે કે ના છોડે, એનો હાથ મોબાઈલ ઉપર જરૂર જશે અને એ મોબાઈલ હાથમાં નહીં આવતા સફાળો બેઠો થઈ જશે!’ તમારે પણ પ્રયોગ કરવો હોય તો છૂટ છે, ઈલાજ અકસરી છે. મોબાઈલના વળગણમાં ના પડવું હોય તો ક્યારે’ય પથારીમાં મોબાઈલ નહીં લઈ જવાનો, પથારીથી મોબાઈલ ઓછામાં ઓછો સાત ફૂટ દૂર રાખવાનો! ટીવી જોતા હોઈએ, જમતા હોઈએ, વાંચતા હોઈએ કે કોઈની જોડે વાતોના તડાકા લેતા હોઈએ ત્યારે પણ મોબાઈલ એટલો જ દૂર મુકવો.

મને ખબર છે મારી આ વાત સાથે અસંમત થઈ શકાય એમ નથી, મોટા ભાગની વ્યક્તિઓ તેનાથી અજાણ પણ નહિ હોય, પરંતુ ઈર્ષપણ બદલાવ માટે સ્વીકૃતિ કે જાણકારી પૂરતી નથી હોતી, સૌથી મહત્વની અને જરૂરી વાત તેને વ્યવહારમાં કે જીવનમાં ઉતારવાની હોય છે. કોઈ વાત સાથે માત્ર સંમત થવાથી બદલાવ નથી આવતો, સંમત થયા બાદ વ્યવહારમાં ઉતારવા પ્રયત્નશીલ રહેવાથી બદલાવ ચોક્કસ આવે છે, આજે નહીં તો આવતી કાલે અને આવતી કાલે નહીં તો પરમ દિવસે!!

બંધુ, ન લેશ આજ માફ લાગે હો ભલા બંધુ, આ પ્રીત નથી પોચી, આવે કર્યાં તે નથી અળગા જરાય નથી ખાલીયે ગોઠડી ઓછી, ઊંડિ ઊંડિ મને પામું, પામું ને બજે સંગીના ઊંચે આલાપો, બંધુ, તમે જરાક આધા ખસો ને મને માફ એકાંત ફરી આપો!

- મકરંદ દવે
‘વ’ ન હન્ડ્રેડ યર્સ ઓફ સોલિટ્યુડ’ ગેબ્રિયલ ગાર્સિયા માર્કવેઝ દ્વારા લખાયેલી એક અદ્ભૂત નવલકથા છે. એનું કથાનક એક કાલ્પનિક અને અલગ પડેલા ગામ ‘માકોન્ગો’ અને ત્યાં રહેતા બુએન્ડિયા પરિવારની સાત પેઢીઓની આસપાસ ફરે છે. આ નવલકથા ‘મેજિકલ રિયલિઝમ’ (જાદુઈ વાસ્તવિકતા)શૈલીનું એક ઉત્કૃષ્ટ ઉદાહરણ છે, જેમાં ગુલામી પછીના લેટિન અમેરિકન દેશ કોલંબિયાનાં અશાંત ઇતિહાસનું પ્રતિબિંબ છે. નેટફ્લિક્સ પર એનું ગ્રાન્ડ ફિનાલે રજૂ થઈ ચૂક્યું છે. સમાચાર છે કે આ વેબસીરિઝનાં શરૂિંગમાં કારણે કોલંબિયા દેશને ૧૨.૫ કરોડ ડોલરની કમાણી થઈ

છે. સોલિટ્યુડ(Solitude) ઉર્ફે એકાંતમાં કમાણી થાય, એવું ય થાય! ગુજરાતી લેક્સિકન અનુસાર ‘સોલિટ્યુડ’ એટલે એકાંતવાળી જગ્યા, નિર્જન સ્થાન. મૂળ લેટિન શબ્દો‘સોલસ’ એટલે એકલા, માત્ર એક જ. અને લેટિન પ્રત્યે ‘ટુડો’ જે તે સ્થિતિ કે ભાવ દર્શાવવા માટે વપરાય છે. જેમ કે ‘એટિટ્યુડ’ એટલે મનોવૃત્તિ, પેંતરો, અંગની સ્થિતિ, એમજ ‘સોલિટ્યુડ’ એટલે એકાંતની

શબ્દસંહિતા
પરેશ વ્યાસ

સ્થિતિ. ઉર્દુમાં ‘ખલ્વત’. અરબી શબ્દ ‘ખલ્વ’ એટલે ખાલી થવું કે જગ્યા ખુલ્લી હોવી તે. ખલ્વતનો વિરોધાર્થી શબ્દ ‘જલ્વત’ એટલે ભીડ, મહેફિલ. ખલ્વતનો અર્થ એકાંત ઉપરાંત ગોપનીયતા કે રહસ્યમય શાંતિ અને... પોતાની મરજથી મેળવેલો એકાંતનો આનંદ. એટલે તો સાંઈ મકરંદ લખે છે કે બંધુ તમને આવે કર્યા છે, અળગા કર્યા

પ્રેમ જેટલો મીઠો, તેટલો કડવો - એન કાર્સન

કો ઈપણ દેશ કે ભાષા-સાહિત્યને-કેવી વ્યક્તિને-સાહિત્યનું નોબેલ મળે ત્યારે આનંદની સાથે એવું પણ સંવેદન થાય, ચાલો, દિલ માટે સમજણ અને સંવાદનું, વિશ્વને, વિશ્વના માનવને નિહાળવાનું એક વધુ સારું નિમિત્ત પ્રાપ્ત થયું અથવા એક નૂતન અધ્યાયનો પ્રારંભ થયો. એન

ક્ષણ-ક્ષણાર્ધ
પ્રવીણ દરજ્જ

કાર્સનને ૨૦૨૬નો નોબેલ મળવાની જાહેરાત થઈ ત્યારે મારી ખુશી કંઈક વધી ગઈ હતી. હજી હમણાં ચારેક મહિના પૂર્વે કેનેડિયન સાહિત્ય વિશે મારો સ્વાધ્યાય ચાલતો હતો ત્યારે માર્ગરિટ એટવૂડ, રુપી કૌર વગેરેની સાથે એન કાર્સનની કવિતાઓ વિશે પણ થોડું વાંચવાનું બનેલું. આ ત્રણે કવયિત્રીઓ મૂળે કેનેડાની, ત્રણનાં આંતર વિશ્વો અને વાત જુદી પણ ત્રણેય પોતાની રીતે તેમના ભાવકને ઘણી રીતે અ-સ્ટિર કરી મૂકે છે. કાર્સનની તો અત્યંત સંકુલ એવા કાળની દીર્ઘયાત્રા સમી કવિતા છે. તેમનો શબ્દ અનેક સ્તરીય છે. તે સમય અને સમયની પાર તાકે છે, માણસને હયાતી અને હયાતી ન હોય તે પછી પણ વિશ્લેષિત કરે છે. માનવબોધની ક્ષિતિજો એમ ત્યાં વિસ્તરી જાય છે. વસ્તુ કે પદાર્થને અભિનવરૂપે ઊંડીથી પ્રસ્તુત કરે છે. એટલે જ સંભવતઃ નોબેલ માટે બોલતાં ચીની લેખિકા કેન ઝુએ,

એક બાળક વર્ગખંડમાં ઊભું થાય છે. શિક્ષક સવાલ પૂછે છે. જવાબ તેને આવડે છે, પરંતુ શબ્દો હોઠ સુધી પહોંચતાં પહેલાં જ જાણે અટકી જાય છે. તે બોલવાનો પ્રયત્ન કરે છે, પ્રથમ અક્ષરનું પુનરાવર્તન થાય છે અને પાછળ બેઠેલા કેટલાંક બાળકો હસી પડે છે. બાળક ચૂપ થઈ જાય છે. હવે તેને જવાબ આવડતો હોવા છતાં હાથ ઊંચો કરતાં ડર લાગે છે. ધીમે ધીમે તે મિત્રો સાથે વાત કરવાનું ટાળવા લાગે છે. માતા-

સેલિબ્રેશન
ચિંતન બુચ

પિતાને લાગે છે કે બાળક શરમાળ છે, જ્યારે હકીકત એ હોઈ શકે કે તેને બોલવાની પ્રક્રિયામાં મુશ્કેલી પડી રહી છે.

બાળકોમાં બોલવાની સમસ્યા માત્ર શબ્દોના ઉચ્ચાર પૂરતી મર્યાદિત નથી. તે બાળકના આત્મવિશ્વાસ, મિત્રતા, ભણતર અને સામાજિક જીવનને પણ અસર કરી શકે છે. બાળકના મનમાં વિચારોની કોઈ કમી હોતી નથી, પરંતુ તે વિચારોને શબ્દોમાં વ્યક્ત કરવાની પ્રક્રિયા સરળ ન હોય ત્યારે તેની મુશ્કેલી વધી શકે છે. સૌથી મહત્વની વાત એ છે કે બોલવાની સમસ્યા હોવી એટલે બાળક બુદ્ધિમાં નબળું છે એવું નથી. શબ્દો અટકી શકે, પરંતુ તેની પ્રતિભા અને સપનાં અટકવાં જોઈએ નહીં.

અમેરિકાના પૂર્વ રાષ્ટ્રપતિ જો બાઈડેને બાળપણમાં હકલાવાની સમસ્યાનો સામનો કર્યો હતો. તેણે પોતાના અનુભવો વિશે જાહેરમાં વાત કરતાં જણાવ્યું હતું કે શાળામાં બોલતી વખતે થતી મુશ્કેલીને કારણે તેમને

ભારતના અમિતાભ ઘોષ જાપાનના હારુકી તેમજ ભારતીય મૂળના સલમાન રશ્દી વગેરેનાં નામોમાં કળા શિષ્ટાંચકોએ એન કાર્સન પર ઢોળ્યો હશે.

૧૯૫૦માં ટોરેન્ટોમાં જન્મેલા આ કવયિત્રી હાલ તો તેમના પતિ રોબર્ટ ક્યુરી સાથે ન્યૂયોર્ક અને આઈસલેન્ડ વચ્ચે શ્વાસ ભરતાં રહ્યાં છે. વ્યક્તિ તરીકે કાર્સન કંઈક અલગારી છે. નોબેલ પ્રાઈઝની સ્વીડિશ એકેડેમીના સેક્રેટરીએ બે વાર ફોન કર્યો, વાગી છતાં કાર્સને તે ઉપાડ્યો નહીં. પ્રાતઃકાળે તે રસોડાની ફર્શ સાફ કરી રહ્યાં હતાં.

બીજી તરફ નાસ્તાના ટેબલ પર ચા-બિસ્કીટ પડ્યાં હતાં. ફોન કરતાં ખંડની સફાઈમાં તે એકાગ્ર વધુ હતાં. પતિ રોબર્ટ જ્યારે ત્રીજી વખત રિંગ વાગી ત્યારે આગ્રહ સાથે કાર્સનને ફોન ઉપાડવા રાજી કર્યા. કોઈ વ્યક્તિ સવારે સવારે બેવાર ફોન કરે તો નક્કી કંઈક જરૂરી કામ હશે. એમ પણ તેમણે કહ્યું. અને કાર્સને ફોન ઉપાડ્યો. પછીની ઘટના કાર્સન એકાદ શબ્દમાં જ મૂકતાં કહે છે : ‘કંઈક દીવાના કરી મૂકે તેવી પળ હતી.’ કાર્સન અને આપણા માટે પણ ખરી જ ! આઈસલેન્ડની રાજધાની રેક્યાવિકમાં, પોતાના ઘરમાં પતિ સાથે સવારને માણતાં આ કવયિત્રી સ્વીડિશ એકેડેમીના સેક્રેટરીએ કહ્યું તેમ જરૂર એ પવનનું ગીત સૂણી રહ્યાં હશે ! આપણે એમ પણ જરૂર ઉમેરી શકીએ, નજર સામે, બારી બહાર ભૂડું આકાશ અને દરિયાઈ જળ કાર્સનની આંખો અને

હૃદયમાં ઝીલાતાં હશે. કાર્સને તેથી જ કદાચ પ્રતિભાવ આપતાં એમ કહેવું હવે ‘આનંદની ઉજાણી કરવા અમે અરણ્ય તરફ શાંતિનો સાદ માણવા ચાલતાં નીકળી પડીશું.’

કાર્સનના વ્યક્તિત્વની કેટલીક રેખાઓ અહીં અનાયાસ કેવી પ્રકટ થઈ ગઈ છે !

જ્યુરીએ તેમની નોબેલ માટેની પસંદગી સંદર્ભે જે નોંધ્યું છે તેનું સ્મરણ કરવા જેવું છે. જ્યુરીએ તેમને સાહસી-ક્રાંતિકારી સર્જનના સર્જકરૂપે નિહાળી તેમના સર્જનને આનંદ-સંવાદ તરફ લઈ જતા તત્વરૂપે જોયું છે. ઉપરાંત પ્રશિષ્ટ પરંપરામાંથી, આધુનિક સમય સુધી પહોંચી બંનેના મિશ્રણમાંથી નવાં સ્વરૂપોનું નિર્માણ કરી તેમણે આજનું જુદી ભાત પાડતું સાહિત્ય રચ્યું છે. તેમના સાહિત્ય પરત્વેનું આ નિરીક્ષણ તત્વતઃ તેમની પ્રતિભાને પૂરેપૂરી રીતે ઉઘાડી આપનારું છે.

મગજમાં શબ્દો તૈયાર, પણ હોઠ પર આવીને કેમ અટકે છે?

ઉપહાસનો સામનો કરવો પડતો હતો. તેમણે કવિતાઓનું મોટેથી વાંચન અને અરીસા સામે બોલવાની પ્રેક્ટિસ દ્વારા પોતાની વાણી પર કામ કર્યું હતું. તેમનો અનુભવ દર્શાવે છે કે

૨૨ ઓક્ટોબર
આંતરરાષ્ટ્રીય અચકાઈને બોલવાની સમસ્યા જાગૃતિ દિવસ

બોલવાની મુશ્કેલી હોવા છતાં વ્યક્તિ જાહેર જીવનમાં પોતાની વાત રજૂ કરવાની ક્ષમતા વિકસાવી શકે છે. બ્રિટનના રાજા જ્યોર્જ છઠ્ઠાનું જીવન પણ આ સંદર્ભમાં જાણીતું છે. તેમને હકલાવાની સમસ્યા હતી અને જાહેરમાં ભાષણ આપવું તેમના માટે પડકારરૂપ બનતું હતું. વાણી નિષ્ણાત લાયોનેલ લોગની મદદથી તેમણે ભાષણની તૈયારી અને બોલવાની

તાલીમ લીધી હતી. તેમના જીવન પર આધારિત ફિલ્મ ‘ધ કિંગ્સ સ્પીચ’ એ આ સંઘર્ષને વિશ્વભરમાં ઓળખ અપાવી. હોલિવુડની અભિનેત્રી એમિલી બ્લન્ટે પણ બાળપણમાં હકલાવાની સમસ્યા અંગે જાહેરમાં વાત કરી છે. શાળામાં અભિનયની પ્રવૃત્તિમાં ભાગ લેતી વખતે પાત્રના અવાજમાં બોલવાથી તેમને કેટલીક પરિસ્થિતિઓમાં સરળતા અનુભવાતી હતી. જાણીતા અભિનેતા જેમ્સ અર્લ જોન્સને પણ બાળપણમાં હકલાવાની ગંભીર મુશ્કેલી હતી. આગળ જતાં તેઓ પોતાના પ્રભાવશાળી અવાજ અને અભિનય માટે જાણીતા બન્યા. આ વ્યક્તિઓનાં ઉદાહરણોનો અર્થ એવો નથી કે દરેક બાળકની સમસ્યા આપમેળે દૂર થઈ જશે, પરંતુ તે સમજાવે છે કે બોલવાની મુશ્કેલી વ્યક્તિની બુદ્ધિ, ક્ષમતા કે ભવિષ્ય નક્કી કરતી નથી.

આપણે કોઈ શબ્દ બોલીએ છીએ

કાર્સનના સર્જનમાં આવું વૈશિષ્ટ્ય ક્યા કારણે? તેવો પ્રશ્ન થાય એ વિશે પણ કેટલુંક જાણવા જેવું છે.

તેમણે વિવિધ યુનિવર્સિટીઓમાં જેમાં પ્રિન્સેપ્ટ યુનિવર્સિટી ઉપરાંત, મીસીગન, ન્યૂયોર્ક વગેરેમાં અધ્યાપક તરીકે કાર્ય કર્યું છે. જ્યાં તેમણે તુલનાત્મક સાહિત્ય, સર્જનાત્મક લેખન વગેરે તો ભણાવ્યાં જ છે. પણ સાથે તેમનું નિકટનું અનુસંધાન નવુંશશાસ્ત્ર, ઈતિહાસ, કલાઓ વગેરે સાથે પણ એટલું જ રહ્યું છે. વળી શાળા જીવનમાં બપોરના ભોજન સમયના વિરામમાં એલિસ કોવાનું નામની એક શિક્ષિકાએ તેમને ગ્રીક ભાષા અને ગ્રીક સાહિત્ય વિષે પણ ઘણું શીખવેલું, જે પાછળથી એ બધું જુદે રૂપે વટવૃક્ષ થઈ ફૂલીફાલી રહે છે. ઉપરાંત અહીં એ પણ જાણવું જોઈએ કે ઈસુ પૂર્વેના પાંચસો વર્ષનું સાહિત્ય વાચન તો તેઓ કરતાં હતા જે સાથે એમિલિ બ્રોન્ટ પોલ કેલેન, એમિલિ ડિકિન્સન, માર્ટિન હાઈડેગર, હોલ્ડરલીન, કાફકા, કીટ્સ, ફેડરિક ગેલલ, વર્જિનિયાવુલ્ફ વગેરે વિખ્યાત સર્જકો પણ તેમના રસનો વિષય બન્યાં હતાં.

આ મહાન સર્જકોની સાથે ગ્રીક ભાષા-તેનું સાહિત્ય અને વિશેષે તો ત્યાંના મિથ-પુરાકલ્પનોએ કાર્સનની જીવન-જગત અને મનુષ્યને જોવાની

દ્રષ્ટિ જ સાવ બદલી નાખી હતી. ચીલાચાલુ પરંપરામાંથી બહાર રહી પરંપરાનું સ્વકીય રીતે ઉત્તમનન કરી, આધુનિક સંદર્ભો સાથે તે સર્વને સાંકળે છે. એક નવી સમજ, નવા વિચારો, નવો દ્રષ્ટિકોણ તેમાંથી તેથી પ્રાપ્ત થઈ રહે છે. તેમની સર્જનભોંય આવી સંબધ છે. અનેક મૂળિયામાંથી તે પોષણ મેળવે છે.

પ્રશિષ્ટ પરંપરામાંથી, આધુનિક સમય સુધી પહોંચી બંનેના મિશ્રણમાંથી નવાં સ્વરૂપોનું નિર્માણ કરી તેમણે આજનું જુદી ભાત પાડતું સાહિત્ય રચ્યું છે.

કવિ, નિબંધકાર, અનુવાદક, ભાષાવિદ વગેરે અનેકરૂપે તેમનું સાહિત્યને અર્પણ રહ્યું છે. પ્રેમ, ઈચ્છા, દુઃખ-સુખ, સ્વશોધ, વેદના-અનુકંપા-કરૂણા, સ્મૃતિ-એકલતા વગેરે તેમના પ્રમુખતઃ સર્જન વિષયો રહ્યા છે. ખરું તો તેમણે જીવન વિચારમાં પુરાકલ્પનોનું નવી રીતે પુનર્નિર્માણ કરી, જુદો રાહ ચીંધ્યો છે તેમ, સાહિત્યના વિવિધ સ્વરૂપોની રૂઢ રેખાઓને પણ તિલાંજલિ આપી છે. તેમણે તેથી જ વિવિધ સ્વરૂપોનું એક પોતીકું સંકર રૂપ ઊભું કર્યું છે. પરિણામે આજનો તેઓ એક નિરાળો અવાજ બન્યાં છે.

॥ અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર 》

તણાવ, ઉતાવળ કે લોકો સામે બોલવાનું દબાણ કેટલીક પરિસ્થિતિઓમાં હકલાવાની તીવ્રતા વધારી શકે છે, પરંતુ તણાવને જ હકલાવાનું મૂળ કારણ ગણવું યોગ્ય નથી. બાળકની ઉછેરપદ્ધતિ, માતા-પિતાની કોઈ ભૂલ કે બાળકની ભાવનાત્મક નબળાઈને પણ તેનું સીધું કારણ ગણાવી શકાય નહીં.

અમેરિકાની નેશનલ ઈન્સ્ટિટ્યૂટ ઓન ડેવેન્સ એન્ડ અધર કમ્યુનિકેશન ડિસઓર્ડર્સના માર્ગદર્શન પ્રમાણે, આશરે પથી ૧૦

માતા-પિતા બાળક સાથે રમે, ચિત્રપોથી વાંચે, વસ્તુઓનાં નામ કહે અને બાળકની વાતનો જવાબ આપે ત્યારે તેને ભાષા શીખવાની અને તેનો ઉપયોગ કરવાની તક મળે છે.

ટકા બાળકો જીવનના કોઈક તબક્કે હકલાવાની સમસ્યાનો અનુભવ કરે છે. આનો અર્થ એવો નથી કે દરેક સમયે ૧૦૦માંથી પથી ૧૦ બાળકો હકલાતા જ હોય છે. આ અંદાજ જીવનના કોઈ તબક્કે સમસ્યાનો અનુભવ કરનારા બાળકોનો છે. આ સમસ્યા સામાન્ય રીતે બે થી છ વર્ષની ઉંમર દરમિયાન શરૂ થાય છે. આ સમયગાળો ભાષા ઝડપથી શીખવાનો હોય છે. ઘણા બાળકોમાં સમય જતાં હકલાવું ઘટે છે અથવા દૂર થાય છે. એક અંદાજ પ્રમાણે, હકલાવાનો

॥ અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર 》

સોલિટ્યુડ : એકાંત

એકલતામાં... મને થાય છે કે મારી સાથે કેમ કોઈ વાત કરતું નથી? પણ એકાંત... એકાંત સાવ અલગ ચીજ છે. એકાંત એટલે મારી મનગમતી સ્થિતિ. એકાંતમાં હું હોઉં માત્ર મારી સાથે. મારો મૂડ શાંત અને સર્જનશીલ. એકાંત એ, જેમાં હું કોઈને જવાબ આપવા બંધાયેલો

નથી. એક ઝેન વાર્તા છે. એક યુવાન સાધુ એક મોટા આશ્રમમાં ભીડ વચ્ચે પણ એકલતાનો અનુભવ કરતો હતો. માડું આ દુનિયામાં કોઈ નથી વગેરે વગેરે. પોતાની મુશ્કેલીનો હલ શોધવા માટે એક દિવસ એ ઊંચે પહાડમાં એકાંતવાસમાં રહેતા ગુરુ

પાસે ગયો. ઊંચે પહાડમાં સન્નાટો ભીપણ હતો. એકલતાનો ડર સમૂળગાનો વધી ગયો. ગુરુએ એને નીપીરને જોયો. પછી ખીણમાં વહેતી નદી પાસે એને દોરી ગયા અને પૂછ્યું : ‘શું દેખાય છે?’ પથ્થર અને માટીમાં થઈને વહેતું પાણી ડહોળું હતું. ગુરુજીએ પછી કહ્યું : ‘હે વત્સ, કોઈને કોઈ બહારની વસ્તુ કે વ્યક્તિને મનમાં પાડે તારું મન આમતેમ ફાંફા મારે છે. તું તારી અંદરના ખાલીપા સામે લડી રહ્યો છે. તારું મન આ નદીની જેમ ડહોળાઈ ગયું છે.’ પછી ગુરુ એને એકદમ ઊંચે એક ગુપ્ત જગ્યાએ લઈ ગયા, જ્યાં એક નાનું કુદરતી સરોવર હતું. તેનું પાણી એટલું શાંત અને સ્થિર હતું, જાણે કે એક મોટો અરીસો! તેમાં ઉપરનું વિશાળ આકાશ, વાદળો અને આસપાસના વૃક્ષો આબેહૂબ દેખાતા હતા. આ સરોવર એકવું નહોતું, એ એકાંતનું પ્રતીક હતું. ગુરુજીએ કહ્યું : ‘આ સરોવર પણ નદી જેટલું જ એકલું છે પણ સન્નાટાથી ડરીને ભાગતું નથી. તે શાંત છે, તેથી તે ખાલી નથી, આખા બ્રહ્માંડને પોતાની અંદર સમાવીને બેઠું છે. પોતાનાથી ડરીને ભાગતું એકલાતા

છે. પોતાના જ સાથ-સંગતને પ્રેમથી માણી લેવું, એ એકાંત છે. અને એકાંત પરમ સુખ છે.’

એકલાતા ડરાવે છે. શું કહું? અરે ભાઈ, એકલા રહેવું એ સજ્ઞ કરી એ તો મારી જાતને ઓળખવાની મને

પોતાના જ સાથ-સંગતને પ્રેમથી માણી લેવું, એ એકાંત છે. અને એકાંત પરમ સુખ છે.’

મળેલી અંતરંગ તક છે. હું મને ગમતી વસ્તુઓ, એવી વસ્તુઓ જેને માટે મને સમય નહોતો મળતો, જેમ કે- પુસ્તક વાંચવું, ડાહ્યા લખવી કે મનપસંદ રસોઈ બનાવવી વગેરે.. એ હવે હું કરી લઉં છું. માડું કોઈ નથી- એવું વિચારવાને બદલે એવું વિચારું છું કે મારી જાતને વધુ મજબૂત બનાવવાનો આ જ સમય છે. એકાંતમાં ટડકો, કસરત અને પૂરતી ઊંંચ અલગત આવશ્યક છે.

મને એકાંત પ્રિય પણ એનો અર્થ એવો નહીં કે હું સાવ અતારો રહું. હું ઘરમાં પુરાઈ રહેતો નથી. બગીચામાં ટહેલું છે-અજાણ્યાં સાથે પણ શુભેચ્છાની આપ-લે કરી લઉં છું. ક્યારેક પુસ્તકાલયમાં જાઉં ત્યારે સુરક્ષાકર્મી અને ગ્રંથપાલકનાં ય ખબરઅંતર પૂછી લઉં, ઘરે આવતા કુરિયરવાળા જોડે હસીને આભાર વ્યક્ત કરું અને મારો સ્કીન ટાઈમ નિર્ધારિત રાખું. અને હા, ફોન કરું ત્યારે બે વાતનું ધ્યાન અચૂક રાખું છું-માંગ્યા વિના સલાહ કોઈને આપતો નથી, મોઢીજીને પણ નહીં અને પંચાત તો હું કરતો જ નથી. પણ હા, વાત મઝાની કરું. રાજકારણની ચર્ચા ટાળું છું. સ્વાસ્થ્ય વિષે ક્યારેક પૂછી લઉં પણ... રોગ, રોગિષ્ટ અને રોગિષ્ટતાનું પિછપેપણ ટાળું. સોલિટ્યુડ સરસ વાત છે પણ ધારો કે એક સાંજ મળવું હળવું સારી વાત તો છે. કોઈક તો જોઈએ જેને ક્હી શકાય કે સોલિટ્યુડ મને ગમે છે.

શબ્દશેષ
“એકલા રહેવું આત્માની ગરીબી છે. એકાંત

આ સંબંધો ઝાંઝવાઓથી ભર્યું શ્રીફળ, ખબર મોડી પડી એનો જ તો અફસોસ છે

સ્વપ્ન તો સઘળાં જ અંતે નીકળે પોકળ,

ખબર મોડી પડી એનો જ તો અફસોસ છે

રોજ મનમાં એ જ ભીતિ કે ટપાલી દ્વાર,

ખખડાવી અને ચાલ્યો જશે તો શું? એમણે ક્યારેય પણ નહોતો લખ્યો કાગળ,

ખબર મોડી પડી એનો જ તો અફસોસ છે

સાત જન્મો સાથ રહેવાનો દીધો'તો કોલ,

જેનો હાથ રાખી હાથ એ હાથનું સાવ તકલાદી હશે બાંધેલ એ મીંઢળ,

ખબર મોડી પડી એનો જ તો અફસોસ છે

એ હતું મારું પતન કેવળ તો એનો દોષ,

બીજા કોઈને ક્યાંથી કહો હું દઈ શકું?

ખૂબ ઊંડી ખીણ છે બસ બેજ ડગ આગળ,

ખબર મોડી પડી એનો જ તો અફસોસ છે

મંઝિલે પહોંચી જવાની લ્હાયમાં ને લ્હાયમાં,

દોડ્યા કર્યું સામે નિહાળી એટલે તો ક્યાંક પગ નીચે જ ક્યડાઈ ગઈ ફૂંપળ,

ખબર મોડી પડી એનો જ તો અફસોસ છે

- ઉર્વીશ વસાવડા

રે પસ્તાવો વિપુલ ઝરણું સ્વર્ગથી ઉતર્યું છે,

પાપી તેમાં ફૂબકી દઈને પુણ્યશાળી બને છે.

- કલાપી

કોઈ કર્મ થઈ ગયું હોય, પાપ થઈ ગયું હોય તો તેનો પસ્તાવો કરવાથી પુણ્યશાળી બનાય છે. કારણ કે પસ્તાવામાં સરેલા આંસુ

સ્વર્ગથી ઉતરેલા ઝરણા સમાન હોય છે પણ ખબર મોડી પડે એનો અફસોસ, પસ્તાવો, દિલગીરી અનુભવવી પડે એ કેવી પીડાજનક ઘટના છે. અહીં ખબર મોડી થઈ, બહુ મોંઘેથી સત્ય જાણી શકાયું તેના અફસોસની વાત થઈ છે એક સંબંધ

નહીં, બધા જ સંબંધો ઝાંઝવાઓથી ભરેલા શ્રીફળ જેવા નીકળે એક નહીં, બધા જ સપના અંતે પોકળ નીકળે ત્યારે એ સૂની આંખ, સૂનું હૃદય, સૂના જીવનમાં માત્ર અફસોસ ઘૂંટાયા કરતો હોય છે. શ્રીફળ પવિત્ર છે જીવનના પ્રત્યેક કાર્યમાં મહત્વનું છે. પણ એ શ્રીફળને વધેરો અને પાણી ના નીકળે તો ? જીવનની કપરી ક્ષણે કે પરમ શ્રધ્ધાની પળોમાં એ શ્રીફળમાંથી ઝાંઝવા નીકળે તો

કેવું દુઃખ થાય ? આમ તો માણસ ક્યારેય કોઈ સંબંધથી ધરાતો નથી એક સંબંધ તૂટે છે અને ફરી આશા બંધાય છે કે હવેનો નવો સંબંધ તો ઝાંઝવા જેવો નહીં હોય સાચેસાચ તરસ છીંપાવશે. પણ ફરી એ સંબંધ પણ ઝાંઝવા જેવો નીકળે. એક સ્વપ્ન તૂટી જાય પણ ફરી બીજા સપના માટે દોડીએ છીએ. અને આમ કરતાં કરતાં જીવન એક એવા તબક્કે આવીને ઉભું રહે છે કે લાગે છે બધા જ સંબંધો ઝાંઝવા જેવા, બધા જ સપનાઓ પોકળ, પણ આ ખબર મોડી પડી એનો અફસોસ છે. જીંદગીના કેટલા બધા વર્ષો ચાલ્યા ગયા એનો અફસોસ છે. આ અફસોસ જો ભીતરથી જાગી જવું હોય તો શ્રેષ્ઠ મોકો છે. સમગ્ર ગઝલ આવા મોડા-મોડા થયેલા અફસોસોની ગઝલ છે.

અને બીજા શેરમાં મૃત્યુની વાતે ય હોઈ શકે. બીજા શેરમાં આ SMS

અને Email ના સમયમાં કાગળની, ટપાલની વાત થઈ છે. છેલ્લા પાંચ-સાત વર્ષમાં તો જાણે ટપાલો લખવાનું બંધ જ થઈ ગયું છે. પણ કોઈ ટપાલ લખે પોતાના અક્ષરોમાં, એ ટપાલની આપણે રાહ જોઈએ અને આમ ખબર-અંતર મળે. અહીં ખબરની સાથે અંતર એટલે હૃદય અને Distance બંને અર્થ માણવા જેવા છે. રોજ મનમાં થાય કે આજે તો ટપાલ આવશે જ. ટપાલી આવે અને બંધ બારણું જોઈને પાછો ચાલ્યો જાય તો શું થાય ! ટપાલ મોડી મળે. આતુરતાથી જેની ટપાલની ઉંબરો છોલ્લા વગર રાહ જોઈ હોય એ વ્યક્તિએ જીંદગીમાં ક્યારેય આપણને કોઈ કાગળ જ નથી લખ્યો એ ખબર પડે એ અફસોસ કેવો હોય!

સાત જન્મો સાથે રહેવાનો કોલ આપીને ચોરીના ફેરા કર્યા હોય હાથમાં હાથ રાખીને જે કોલ આપ્યા હોય એ હાથમાં બાંધેલું મીંઢળ સાવ તકલાદી નીકળ્યું એ ખબર કેવી

સંસારમાં મોટાભાગે આપણે ભાગ્યને જ દોષ દઈએ છીએ અને આપણો અફસોસ આપણને જગાડી નથી શકતો

હયમચાવી નાંખે તેવી છે. જન્મોના સાથનું સાક્ષી બનનાર મીંઢળ તો એક જન્મમાં પણ છેક સુધી સાથ ન આપી શકે એ કેવી દુઃખજાત ! જીવનમાં જીવનના પહોંચવાની ઉતાવળમાં માણસ આગળ વધતો હોય, મનમાં એક જ ધૂન હોય આગળ વધવાની અને ત્યારે છેક શિખરની પાર... પછી બે

જ ડગલા પછી ઊંડી ખીણ શરૂ થતી હોય અને એની ખબર બે જ ડગલા બાકી રહે ત્યારે પડે, ત્યારે કોને દોષ દેવો ? એટલી ઉંચાઈએથી નીચે પડ્યા એનો દોષ બીજાને તો ક્યાંથી દઈ શકાય ? કાં તો ભાગ્યને દોષ દેવાનો અને ક્યાંતો પોતે સભાન નહોતા એ સ્વિકારવાનું. સંસારમાં મોટાભાગે આપણે ભાગ્યને જ દોષ દઈએ છીએ અને આપણો અફસોસ આપણને જગાડી નથી શકતો. કવિનું હૃદય કોઈ નાનામાં નાના પરાયા દુઃખને પણ અનુભવી શકે તેવું હોય છે. જીવનમાં આગળ વધવું છે પણ કોઈના ભોગે નહીં. વિકાસ કરવો છે પણ કોઈનો વિનાશ કરીને નહીં. મંઝિલે પહોંચી જવાની લ્હાયમાં ને લ્હાયમાં નીચે જોયા વગર દોડ્યા જ કર્યું. કાલે એક મોટું વૃક્ષ બની શકે તેવી ફૂંપળ હતી તે પગ નીચે ક્યડાઈ ગઈ. આંધળી દોડમાં એક ઉજવળ ભવિષ્યનો અંત આવી ગયો. આ ખબર જ્યારે પડે ત્યારે અફસોસ તો થાય જ છે. જીવનના ઘણાં અફસોસ એવા હોય છે કે જ્યાંથી U Turn લઈ નથી શકાતો એ ઉમ્મરે, એ પરિસ્થિતિમાં માત્ર

॥ અનુસંદાન પાના નં.૦૮ પર ॥

દરેકને સમજાવી શકાતા નથી - ક્યારેક મૌન પણ જવાબ હોય છે

‘ડો’ કટર, હવે હું એને કંઈ કહેતો જ નથી.’ મારી સામે બેઠેલા લગભગ પચાસ વર્ષના સુમેશ ભાઈએ આ વાક્ય ખૂબ જ શાંતિથી કહ્યું. તેમના લગ્નને પચીસ વર્ષથી વધુ સમય થયો હતો. પત્ની સાથે વર્ષોથી એક જ પ્રકારના મતભેદ થતા હતા. નાની નાની વાતમાં શંકા, જૂની ઘટનાઓને વારંવાર યાદ કરીને ફરિયાદ કરવી, પરિવારના નિર્ણયો અંગે વિવાદ અને ગુસ્સામાં ક્યારેક અપમાનજનક શબ્દોનો ઉપયોગ, આ બધાથી સુમેશભાઈ ધીમે ધીમે થાકી ગયા હતા. શરૂઆતમાં એ પત્નીને ખૂબ સમજાવતા. ‘મારી વાત એક વખત શાંતિથી સાંભળ.’ પછી દલીલ કરતા. ક્યારેક ગુસ્સે થઈ જતા. ગુસ્સાથી વાત ન બને એટલે પ્રેમથી સમજાવવાનો પ્રયાસ કરતા. બે-ત્રણ દિવસ બધું સારું ચાલતું. એને લાગતું કે હવે પત્ની સમજી ગઈ છે. પરંતુ થોડા સમય પછી ફરી કોઈ નાની ઘટનાથી એ જ આરોપો, એ જ ફરિયાદો અને એ જ ઝઘડો શરૂ થઈ જતો. આ ચક્ર વર્ષો સુધી ચાલ્યું. છેલ્લા કેટલાક મહિનાથી તેણે પ્રતિક્રિયા આપવાનું લગભગ બંધ કરી દીધું હતું.

મેં પૂછ્યું, ‘હવે ગુસ્સો નથી આવતો?’ થોડી ક્ષણ મૌન રહ્યા પછી તેણે કહ્યું, ‘ગુસ્સો તો હજી આવે છે, ડોક્ટર. પરંતુ પહેલાં ગુસ્સાની પાછળ આશા હતી કે એ મારી વાત સમજશે. હવે એવું લાગતું જ નથી. એટલે મેં સમજાવવાનું બંધ કરી દીધું છે.’ આ વાક્ય સંબંધોના મનોવિજ્ઞાનની બહુ મોટી વાત કહી જાય છે.

મૌન એટલે બધું સારું છે એવું નથી. બે વ્યક્તિ વચ્ચે ઝઘડો બંધ થઈ જાય એટલે સંબંધ સુધરી ગયો એવું માની લેવાની ભૂલ ઘણી વખત થાય છે. સંબંધમાં મતભેદ થવો સ્વાભાવિક છે. ક્યારેક ઝઘડો પણ એ વાતની નિશાની હોય છે કે વ્યક્તિને હજી સંબંધની પરવા છે. ‘તું મને સમજ.’ ‘મારી વાત સાંભળ.’ ‘આવું કરવાથી મને દુઃખ થાય છે.’ આ બધાં વાક્યોની પાછળ એક આશા હોય છે-કદાચ મારી વાત સાંભળશે, સમજશે અને કંઈક બદલાશે. પરંતુ માણસ વારંવાર પ્રયત્ન કરે અને દરેક વખતે નિરાશ થાય ત્યારે એક તબક્કે મન પોતાની જાતને બચાવવાનો રસ્તો શોધે છે. વ્યક્તિ કહે છે, ‘હવે મારે કંઈ કહેવું જ નથી.’

સાયકોલોજીમાં તેને ઘણી વખત ઈમોશનલ વિથ ડ્રોવલ તરીકે સમજાવી શકાય. આમાં માણસ શારીરિક રીતે સંબંધમાં હોય છે, પરંતુ લાગણીના સ્તરે ધીમે ધીમે તરફ જાય તો કહેવું: ‘હું તારી વાત સાંભળવા તૈયાર છું, પરંતુ ઝઘડો કરવા તૈયાર નથી. આપણે બંને શાંત થઈએ પછી આ વિશે વાત કરીશું.’ આને ‘સાયકોલોજીકલ બાઉન્ડરી’ કહી શકાય.

આપણી એક મોટી માન્યતા હોય છે કે, ‘હું મારી

વાત સારી રીતે સમજાવી શક્યો નથી, એટલે એ સમજતી નથી.’ એટલે આપણે ફરી સમજાવીએ છીએ. નવા શબ્દોમાં સમજાવીએ છીએ. ઉદાહરણ આપીએ છીએ. કોઈ ત્રીજી વ્યક્તિ પાસે સમજાવડાવીએ છીએ. પણ પ્રશ્ન ક્યારેક સમજાવવાની રીતનો નથી હોતો. પ્રશ્ન હોય છે-સામેની વ્યક્તિ સમજવા તૈયાર છે કે નહીં? પણ માનવમન માત્ર લોજિકથી ચાલતું નથી. આપણે બધા આપણા ભૂતકાળ, માન્યતાઓ, અહંકાર, ભય, અસુરક્ષા, સ્વભાવ અને અગાઉના અનુભવોના ચશ્માં પહેરીને દુનિયાને જોઈએ છીએ.

મનોવિજ્ઞાનમાં કન્ફરમેશન બાયસ નામની એક રસપ્રદ પ્રક્રિયા છે. એટલેકે માણસ જે વાત પહેલેથી સાચી માને છે એને ટેકો આપતી બાબતો ઝડપથી સ્વીકારી લે છે અને પોતાની માન્યતાની વિરુદ્ધની હકીકતોને અવગણવાની શક્યતા રહે છે. ધારો કે પત્નીએ મનમાં નક્કી કરી લીધું હોય કે ‘મારા પતિને મારી પરવા નથી.’ હવે પતિ દસ સારી બાબતો કરે અને એક વખત એની અપેક્ષા પ્રમાણે વર્તે નહીં, તો મન પેલી એક ઘટનાને પકડી શકે છે- ‘જોયું? હું કહેતી હતી ને કે એને મારી પરવા નથી!’ આ જ બાબત પતિ માટે પણ સાચી હોઈ શકે છે. એટલે ઘણી વખત મેં માણસ વચ્ચેનો ઝઘડો સત્ય શોધવા માટે નથી હોતો. બંને પોતપોતાના સત્યને સાચું સાબિત કરવા લડતા હોય છે.

સુમેશભાઈની સાયકોથેરાપીમાં એક મહત્વની બાબત સામે આવી. કારણ પત્ની કોઈ આરોપ કરે એટલે એ તરત પોતાની જાતનો બચાવ કરવા લાગતા. ‘મેં એવું કહ્યું જ નહોતું.’ ‘તને ખોટું યાદ છે.’ ‘તારા કારણે આવું થયું હતું.’ પછી પત્ની વધુ દલીલ કરતી એટલે એ વધુ પુરાવા આપતા. થોડીવારમાં વર્તમાનો નાનો મુદ્દો લગ્નજીવનના પચીસ વર્ષના ઈતિહાસમાં ફેરવાઈ જતો! થેરપીમાં તેમને સમજાવવામાં આવ્યું કે દરેક આરોપનો જવાબ આપવો એ દરેક સમસ્યાનો ઉકેલ નથી. કેટલીક દલીલોનો કોઈ અંત નથી હોતો. તેને એક સરળ રીત શીખવવામાં આવી.

પત્ની ગુસ્સામાં હોય ત્યારે તરત જવાબ નહીં. પહેલાં સાંભળવું. જે વાત સાચી હોય એ સ્વીકારવી. જે વાત ખોટી લાગે એ શાંતિથી એક વખત કહેવી. અને પછી પણ વાત અપમાન, ભૂમાભૂમ કે અનંત દલીલ તરફ જાય તો કહેવું: ‘હું તારી વાત સાંભળવા તૈયાર છું, પરંતુ ઝઘડો કરવા તૈયાર નથી. આપણે બંને શાંત થઈએ પછી આ વિશે વાત કરીશું.’ આને ‘સાયકોલોજીકલ બાઉન્ડરી’ કહી શકાય.

॥ અનુસંદાન પાના નં.૦૮ પર ॥

તમે એકશન ફિલ્મોના ફેન હો તો જેકી ચાન કે સિલ્વેસ્ટર સ્ટેલોનની ફિલ્મો અચૂક જોઈ હશે. ખાસ કરીને સિલ્વેસ્ટર સ્ટેલોનની રેમ્બો અને રૉકી સિરિઝે દુનિયાભરમાં તહલકો મચાવી દીધો હતો. એકલે હાથે અમેરિકન લશ્કરની આખી રેજિમેન્ટ સામે લડતા કસરતબાજ નાયકની કથામાં સ્ટેલોન પોલાદી કાપ્યા ધરાવતો હોય એવો પરદા પર દેખાતો હતો. હાથીના પગ જેવા એના શક્તિશાળી

બાવડા અને ઝનૂનથી ઊભરાતી એની આંખો દર્શકોને મંત્રમુગ્ધ કરી નાખતી. પરંતુ આ એકશન ફિલ્મોએ એના શરીરની કેવી હાલત કરી નાખી હતી એની વાતો હવે રહી રહીને બહાર આવી રહી છે. ટૂંક સમયમાં સ્ટેલોનની આત્મકથા થ સ્ટેપ્સ પ્રગટ થવાની છે. સ્ટેલોને જો કે આત્મકથા શબ્દ વાપર્યો નથી. એણે સંભારણાં (મેમ્વાર્સ) શબ્દ પસંદ કર્યો છે. એની પૂર્વસંધ્યાએ એણે ન્યૂયોર્ક ટાઈમ્સને આપેલા ખાસ ઈન્ટરવ્યૂમાં અગાઉ કદી કોઈને જાણ નહોતી એવી કેટલીક વાતો પહેલીવાર જાહેર કરી હતી.

સિલ્વેસ્ટર રેમ્બો સ્ટેલોનની આપવીતી...

અત્યાર અગાઉ જેકી ચાને પણ એક કરતાં વધુ વખત અખબારી મુલાકાતોમાં કહ્યું છે કે જોખમી એકશન દ્રશ્યો કરતાં કરતાં મને બસોથી વધુ વખત નાનામોટાં ફેક્ટરિય થયાં છે એટલે કે બસો વખત મારાં શરીરનાં જુદાં જુદાં હાડકાં ભાંગ્યાં છે. જો કે સ્ટેલોનની વાત જરા જુદા પ્રકારની છે. હાલ ૮૦ વર્ષના થયેલા સ્ટેલોનની આપવીતી ખરેખર રસપ્રદ છે. આ સંભારણાંમાં સ્ટેલોને એકારા કર્યો છે કે કારકિર્દીના એક તબક્કે અત્યંત બળવાન દેખાવા માટે હું સ્ટેરોઈડ લેતો. સાવ સરળ ભાષામાં સમજવું હોય તો સ્ટેરોઈડ ચોક્કસ સમયગાળા માટે વ્યક્તિમાં અખૂટ શક્તિ ભરી દે છે. અથવા એવો ભ્રમ પેદા કરે છે. તમે નિષ્પત્તિ રમતગમત હો અથવા નહીં, સમાચારો વાંચતાં હો તો તમને ખ્યાલ હશે. ઘણા ખેલાડીઓ-એથ્લીટ્સ એશિયાડ

ગેમ્સ કે ઓલિમ્પિક્સ રમતોત્સવ પ્રસંગે સ્ટેરોઈડના ડોઝ લેતાં ઝડપાયા છે, પરિણામે ગેરલાયક ઠર્યાં છે. સ્ટેરોઈડ થોડા સમય માટે તમારામાં અખૂટ

તાકાત ભરી દે એવો ભ્રમ તમારામાં પેદા કરે છે. તમે ન ધાર્યું હોય એવું કામ કરી નાખો છો. પરંતુ એની અસર ઓછી થાય ત્યારે ભયંકર થાક અને એથ્લીટ્સના સમાચારો વાંચતાં હો તો તમને ખ્યાલ હશે. ઘણા અફીણના બંધાણીને ચોક્કસ સમયે અફીણ ન મળે તો નસો તૂટતી હોય

એવી નબળાઈ અનુભવે. અફીણ મળી જાય ત્યારે રાજાપાઠમાં આવી જાય. પણ અફીણ ઉતરે ત્યારે ગોદડા જેવો થઈ જાય. પગ પર ઊભા રહેવાની શક્તિ પણ ન રહે. સ્ટેલોને કહ્યું છે કે હું સ્ટેરોઈડ લેતો. ત્યારબાદ ખૂબ ખાતો. પરંતુ વધુ પડતું ખાવાથી મારું વજન અને શરીરમાંની ચરબી વધી ન જાય એ માટે ઊલટી કરવાના અને રેચનાં ઔષધો પણ લેતો. આમ એક તરફ વધુ પડતો ખોરાક અને બીજી બાજુ વજન અને ચરબીની સમતુલા જાળવવા ઊલટી અને જુલાબ. આમ મેં મારા શરીર પર રીતસર જુલમ કરેલો. આમ કરવાથી મને શારીરિક અને માનસિક બંને પ્રકારની તકલીફો સહેવાની આવી હતી. હું સતત ટેન્શન અને ચિંતા અનુભવતો. મારી ખાનપાનની ટેવો અનિશ્ચિત થઈ ગયેલી. ક્યારેક આખી આખી રાત હું ઊંઘી શકતો નહોતો. મેં સતત કારકિર્દીના સર્વોચ્ચ શિખર અને ઊંડી ખીણ અર્થાત્ ચડતી પડતીનો અહેસાસ

તમારામાં અડગ આત્મવિશ્વાસ હોય તો તમે કોઇ પણ કામ ગમે તે ઉંમરે કરી શકો છો

વગેરેને કારણે મને તબીબી જગતમાં બુલિમિયા તરીકે ઓળખાતી વ્યાધિ થઈ ગયેલી. આ વ્યાધિનો ભોગ બનેલો માણસ પહેલાં તો દુકાળમાંથી આવ્યો હોય એમ ગળા સુધી ઢાંસીને ખાય. પછી ઊલટી કે મળ દ્વારા એ બધું ખાધેલું પાછું કાઢવાનો પરિશ્રમ કરે. પરિણામે શરીરની ચયાપચયની

॥ અનુસંદાન પાના નં.૦૮ પર ॥

‘વન પીસ પાઇરેટ’ ફ્લેગ વિશ્વમાં જેન ઝી વિરોધ પ્રદર્શનની ઓળખ કેવી રીતે બન્યો?

દુનિયા ભરમાં જેન ઝી (જનરેશન ઝેડ) યુવા વર્ગની બોલબાલા છે.ખાસ કરીને વિરોધ પ્રદર્શનો અને અન્યાયના આંદોલન સાથે જેન ઝીને જોડવામાં આવે છે. કેટલાક સ્થળોએ જેન ઝીના વિરોધ પ્રદર્શનના લીધે સત્તા પરિવર્તન થયા છે. દક્ષિણ એશિયામાં નેપાળ, શ્રીલંકા અને બાંગ્લાદેશમાં સત્તા પરિવર્તન માટે જેન ઝી નો મોટો ફાળો છે. હવે આ પ્રદર્શન કોઈ એક દેશ પૂરતા સીમિત રહ્યા નથી આથી વૈશ્વિક સ્તરે

યુવાઓના બદલતા જતા વલણની નોંધ લેવામાં આવે છે. એશિયા, આફ્રિકા અને યુરોપથી મોડીને લેટિન અમેરિકા સુધીના ભૂભાગના યુવાઓ દરેક સરકારો પાસેથી દરેક ક્ષેત્રોમાં વધારે પારદર્શકતા, બહેતર જીવન, સમાન તક અને ઉત્તરદાયિત્વવાળી નીતિઓ ધડવાની માંગણી કરે છે. ભારતમાં પેપરલીક, બેરોજગારી, અભિવ્યક્તિ સ્વતંત્રતા અને ચુંટણીપંચ જેવી સરકારી સંસ્થાઓમાં પારદર્શકતા જેવા મુદ્દે જેન ઝીનો અવાજ ઉઠવો શરુ થયો છે.

જેન ઝીની માંગણીઓ અને આંદોલનને ખૂણે ખૂણે સુધી પહોંચાડવામાં સોશિયલ મીડિયા મહત્વની ભૂમિકા ભજવે છે. દુનિયા ભરમાં મીમ્સ, સોશિયલ મીડિયા ટ્રન્ડ, હેશટેગ કેમ્પઈન અને શાંતિપૂર્ણ વિરોધ પ્રદર્શનનું એક પેઢિકા મોડેલ વિકસિત થયું છે. પહેલાના સમયમાં લિડર ઉમરલાયક અને સમર્થકો યુવા જોવા મળતા હવે આંદોલનોમાં સમર્થકોની સાથે લિડર પણ યુવા હોય છે. પહેલીવાર વોટ આપવાવાળી જેન ઝી એક એવી

યુવા કેટેગરી જે ૧૯૯૬ થી ૨૦૧૦ દરમિયાન જન્મી છે. આ પ્રથમ પેઢી જે સંપૂર્ણ રીતે ઈન્ટરનેટ યુગમાં મોટી થઈ છે. નેપાળ, શ્રીલંકા કે બાંગ્લાદેશ જ નહી ફિલિપાઈન્સ, સર્બિયા, મોરક્કો, પારાગ્વે, પેરુ અને મેડાગાસ્કર જેવા અનેક દેશોમાં યુવા નેતૃત્વવાળા જેન ઝી સમૂહો અન્યાયનો પ્રતિકાર કરવા આગળ આવ્યા હતા. છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી જેન ઝી વિરોધ પ્રગટ કરવા માટે વન પીસ પાઈરેટ ફ્લેગ (ઝંડા) નો ઉપયોગ કરે છે જેને જોલી રોજરનો ઝંડો કહેવામાં આવે છે. જાપાની એનીમે સીરીઝ ‘વન પીસ’માં રહેલો આ ફ્લેગ જેન ઝી વિરોધ આંદોલનોમાં એકતા પ્રદર્શિત કરવાનું માધ્યમ બની ગયો છે. જેન ઝીનો એક મોટો હિસ્સો એનીમે જોઈને મોટો થયો છે જેને જાપાની

સરકાર સામે લડે છે. સ્ટ્રો હેટવાળા જોલી રોજરના ઝંડા હેઠળ એકઠા થઈને યુવા આંદોલનકારીઓ સ્વતંત્રતા અને સમાનતા માટે આગળ વધે છે. લુકી અને તેનો સમૂહ આઝાદી, વ્યક્તિગત નિર્ણય અને પોતાના દિલનો અવાજ સાંભળવાના પ્રતિક સમાન છે. પોતાના પ્રવાસ દરમિયાન પીડિત અને વંચિત સમુદાયોની મદદ કરે છે

છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી જેન ઝી વિરોધ પ્રગટ કરવા માટે વન પીસ પાઇરેટ ઝંડાનો ઉપયોગ કરે છે જેને જોલી રોજર ફ્લેગ પણ કહેવામાં આવે છે. જાપાની એનીમે સીરીઝ ‘વન પીસ પાઇરેટ’ આંદોલનોમાં એકતા પ્રદર્શિત કરવાનું માધ્યમ બની ગયો છે.

મંગા કલાકાર એઈચિડો ઓગ્રાએ વર્ષ ૧૯૮૭માં બનાવી હતી. સંયોગ છે કે આ વર્ષ જનરેશન ઝેડ અને મિલેનિયલ્સ વચ્ચેનું અંતર છે. આ કહાનીના પાત્રોના આદર્શ અને મૌજૂદ સત્તા પ્રતિષ્ઠાનો વચ્ચે પોતાની નિરાશાની વચ્ચે સમાનતા દર્શાવે છે. સીરિઝનો નાયક લુકી દમનકારી શાસકો અને ભ્રષ્ટ વિશ્વ

અને સત્તામાં બેઠેલા ભ્રષ્ટ અધિકારીઓ સામે મોરચો મારે છે. આ એક યુવા લુકી જે દર વખતે લડે છે અને દુનિયામાં બહેતર જીવન લાવવાનો પ્રયાસ કરે છે. આ ઉપરાંત કેટલીક ફિલ્મોમાં વન પીસની કહાનીઓ પર બનેલી એનીમેના એક હજારથી વધુ ટીવી એપિસોડ બન્યા છે.

વન પીસના જોલી રોજરના ચિહ્ન અને પ્રતિક આશાનો સંદેશ આપે છે. કાળા રંગના ઝંડા પર સ્ટ્રો હેટ

પહેરેલી હસ્તી ખોપડી (સ્કલ)ને જાપાની મગા અને એનીમે ‘વન પીસ ’ના પ્રશંસક તરત જ ઓળખી લે છે. આ પ્રકારના ઝંડાની મૂળ ડિઝાઈનની શરુઆત કેવી રીતે થઈ તે અંગે પાકી જાણકારી નથી પરંતુ એવું માનવામાં આવે છે કે ખોપડી અને કોસની હાડકાવાળી ડિઝાઈન બાર્બી પાઈરેટ્સ (ઉત્તરી આફ્રિકાના સમુદ્રી લુટારા)થી આવી હોય એ શક્ય છે. જોલી રોજર એક એવો ઝંડો જેનો દાયકાઓ સુધી સમુદ્રી લુટારાઓ ખાનગી દરિયાઈ વાહનને આત્મ સમર્પણ માટે ધમકી કરવા માટે ઉપયોગ કરતા હતા. જોલી રોજરની સૌથી મોટી ઓળખ બેક ગ્રાઉન્ડ પર બનેલી સફેદ ખોપડી અને તેની નીચે કોસ કરવામાં આવેલી હાડકાઓની ડિઝાઈન છે. જોલી રોજર એ આ પ્રકારના ઝંડાને અધિકાર સમુદ્રી લુંકેકાટના એરામાં થયો હતો. જે ૧૭ મી સદીના અંતથી લઈને ૧૮ મી સદીની શરુઆત સુધી ચાલ્યો હતો. આ ઝંડાનું નામ જોલી રોજર કેવી રીતે પડ્યું તે સ્પષ્ટ નથી પરંતુ રોજક કે ઓલ રોજર શૈતાનનું એક ઉપનામ હતું એવું માનવામાં આવે છે આ ઉપરાંત રોજર શબ્દનો ઉપયોગ અજાણવા લોકો ખાનગી હુમલાખોરો માટે કરતા જેને સી બેર્ગસ કહેવામાં આવતા હતા. પરંપરાગત રીતે જોલી રોજરના (ખોપડી અને કોસના હાડકા) ઝંડાનો સમુદ્રી લુટારાઓ દ્વારા જહાજમાં ભય પેદા કરવા માટે ઉપયોગ થતો હતો. જ્યારે જેન ઝીના વન પીસમાં પુરાલની ટોપી પહેરેલી હસ્તી ખોપડી આશા અને અધિકાર માટે ઉભા રહી જવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. સોશિયલ મીડિયા પ્લેટફોર્મ્સ આ પ્રતીકને દુનિયા ભરમાં ફેલાવવામાં મહત્વની ભૂમિકા નિભાવી છે જેને વૈશ્વિક સ્તરે

॥ અનુસંદાન પાના નં.૦૮ પર ॥

ચિત્તરંજક ચિત્તોડગઢની ચમક-દમક

મન મનાવવા માટેનું ઉત્તમ સાધન-માધ્યમ છે કળા

એક નક્કર હકીકત ઉપર જરૂર ધ્યાન જાય. જેમ જેમ અભાવોથી ભરપૂર જીવન હોય, વાતાવરણ હોય, ભૌતિક અને આધ્યાત્મિક કે માનસિક શાંતિ પણ અપ્રાપ્ય હોય ત્યારે માનવી વધુ ને વધુ સહનશીલ થતો જાય, સંતોષી થતો જાય અને સ્વયમ્ પોતાને અને અન્યને પણ સમજતો જાય. રાજસ્થાન જેવા થારના રણમાં કે તેની આસપાસ રહેતા લોકોના દિલોદિમાગમાં આવત ઉતરી જાય તો સમજણ ડૂમડૂમ કરતી આવે, અને હા, પ્રત્યેક પ્રકારનું સાહસ સહજ રીતે એમને વરે. પછી ભલેને તે રાય હોય કે રંક. કુદરતની ઓછામાં ઓછી અમીદ્રિષ્ટ રાજસ્થાન ઉપર પડી છે તેથી પ્રાચીન સમયથી - રાજ મહારાજાઓના સમયથી સમ્યક્ દ્રષ્ટિ અને બુધ્ધિથી કામ લેવાની ટેવસોને પડી જ હોય. આથી જ મારવાડ, મેવાડ અને રજપૂતાના મિજાજવાળા લોકો જિંદાદિલીથી જીવી જાય. માથે આગ ઝરતી હોય અને લોકનૃત્યો, લોકગીતો કે સ્થાનિક વિષયોયુક્ત નાટકો પ્રેમે ભજવાતા હોય અને જાણકે એને જીવીને માણનારાય ભેગાં થાય ! વીરતા જેમની રંગેરંગમાં છે એ લોકો નાજુક રંગોને પણ વરેલા છે. રાજસ્થાનમાં

આવેલા અનેક કિલ્લાઓ (આશરે એક હજાર) પૈકી સો થી અઢીસો સુધી લોકજીભે છે - જેમાંના છ યુનેસ્કોએ ઓળખ્યા છે. પ્રવાસની દ્રષ્ટિએ એની સંખ્યા મુખ્ય મુખ્ય

બારેક સુધી પહોંચે - જે જાણીતા શહેરોમાં છે. આજે આપણે રાજસ્થાનના એક મહત્વના શહેર ચિત્તોડમાં આવેલ ચિત્તોડગઢ કિલ્લે ચડીએ. બેરાક અને ગંભીરી નામની નદીઓ બન્ને કાંઠે તેના પાય પમાળે છે. બેરાક નદી બનાસ નદીની ઉપનદી છે. ભારતના મસમોટા કિલ્લાઓમાંનો એક ચિત્તોડગઢ છે જેણે એશિયાભરમાં નામ કાઢ્યું છે.

તપનું આભ - તપની રેતી - કલાપ્રીતિ - શાંત મન

દક્ષિણ રાજસ્થાનનું આ શહેર પ્રાચીન સમયમાં ‘માધ્યમિકા’ અને તત્ત્વપ્રજ્ઞાત્ ‘ચિત્રકૂટ’ તરીકે પણ જાણીતું હતું. સાતમી સદીમાં એ સમયના મોરી રાજા ચિત્રાંગ દારા ચિત્તોડ ગઢ રચાયો. ગહેલોત રાજા બાપા રાવલે આ ગામ હસ્તગત કરી લીધેલું. એ સમયે મુઘલ સમ્રાટોએ કરેલા આક્રમણ પછી તેમણે રાજપૂત રાજાઓ સાથે

સમાધાન પણ સાધી લીધું - સંધિ કરી. સુરક્ષા અર્થે આ કિલ્લેબંધી આવશ્યક બની. ચિત્તોડગઢ દુર્ગ ઉપર મૂકાયેલા એક શિલાલેખના લખાણને પુરાતત્વ ખાતાએ પુનઃ ગોઠવીને મૂક્યું. તે મુજબ ‘આ કિલ્લો મૂળે તો મોરી રાજવંશોએ બનાવેલો. તેમનો દાવો છે કે તેઓ મૌર્યન રાજવંશના વારસો છે - તેની જ આ શાખા છે.’ ચિત્તોડગઢ ૧૮૦ મીટર ઊંચા ખડકો પર સ્થિત છે- જે ઉપરથી મેવાડના મેદાનો પર નજર નાખતો રહે છે. પ્રસ્તુત ગઢ ભારતના ભવ્યતમ વિશાળ એકદમ સંકુલ ગઢ કિલ્લાઓમાંનો એક ગણાય છે. સાત સો એકરના મોટા મસ પરિસરમાં તે ગોળ ફરતે નહાલે છે. વિસ્તાર તેર કિ.મી. પારંપરિક રાજપૂત સૈન્ય અને નાગરિક સ્થાપત્યમાં તે એકો છે. આના બાંધકામમાં એના બિહરોએ આ ભૂપ્રદર્શને સંગઠિત કરીને યુધ્ધની વ્યૂહરચના મુજબ સાંકળીને એને અપનાવ્યો છે. એમાં રક્ષણાત્મક એન્જિનિયરિંગ છે. ભૂસ્તરશાસ્ત્ર અને જળસ્તરને અનુલક્ષીને આ સંરચના ઊભી કરી જેમાં ભારોભાર રસાત્મક (એચેટિક) પ્રતીકવાદ પણ છે. આમ ચિત્તોડ એકસરખું લાગતું સ્વાવલંબી શહેર બને છે. એમાં ભૌગોલિક, રક્ષણ અને શહેરી આયોજનનું સંયોજન છે. ચિત્તોડગઢનો નકશો કુદરતી

રૂપરેખાને અનુસરે છે. હા, એમાં જરૂ ભૌમિતિક જાળીઓને એમણે વિસારે પાડી દીધી છે.

ગિરિદુર્ગના સિધ્ધાંતોને સમાવે છે આ ગઢ

પ્રાચીન ભારતીય સ્થાપત્યકળાની ડિઝાઇન અને એની આઉટલૂઈનના આધારે પ્રસ્તુત દુર્ગે જાણે કે એની શાખા બની ગયો છે. એમાં વાસ્તુશાસ્ત્ર અને શિલ્પશાસ્ત્રને

ગૂઢ ગઢ કળાનું એક મિશ્ર નજરાણું તે ગઢ ચિત્તોડ

ચિત્તોડગઢ આપણો સાંસ્કૃતિક વારસો છે. પર્યાવરણ મુજબનું એન્જિનિયરિંગ, રાજપૂત મિલિટરી અને યુધ્ધકળા (!), કલાત્મક (!) સંરક્ષણ એકમ આજના ‘સોફ્ટવેર’ અને ‘હાર્ડવેર’ જેવા શબ્દોના પૂર્વજો છે. પથ્થરની દીવાલો અને ટાવર્સ બાંધકામનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. અહીં, પરિસરમાં ટકાઉ ભૂમિગત હાઈડ્રોલોજી વૉટર સિસ્ટમ છે જે પારંપરિક છે. ખાસ્સો ઊંચો કિલ્લો એને બન્ને નદીઓના પટ ઉપરના ભાગે અન્ય જળસ્ત્રોતના આધાર વગર આ સગવડ કરવી

આક્રમણકારીઓને સાંકડા દબાણ સ્થળો ઉપર તે દબાવી શકે. ઐતિહાસિક એવા આ કિલ્લાને ઢળતા રસ્તા ઉપર સાત પ્રવેશદ્વારો છે : પરન પોળ, ભેરો પોળ, હનુમાન પોળ, ગણેશ પોળ, જોરલા પોળ, લખોટા પોળ અને મુખ્ય દ્વારે રામ પોળ. પ્રત્યેક પોળના દરવાજે ભારેખમ કાષ્ઠ દરવાજા ઉપર મજબૂત લોખંડના ખીલ્લા અને સળિયા લગાડેલા છે જે ખાસ્સા વજનદાર છે. આ દ્વારેથી હાથીઓને પસાર થવું અથડું છે.

એને ખાંચેદાર પેરાફેટ છે અને ઉપરથી ઝૂલતા-ડોંકું કાઢતા ઝરૂખાઓ છે. એની અંદરથી ધનુષધારી અને બૃદ્ધકધારી સૈનિકો સીધો વાર કરી શકે. કિલ્લા ઉપર વિશિષ્ટ ભાત પાડતી પડદા દીવાલો અને બહારની દીવાલો રેતિયા પધ્ધતિનું કડિયાકામ ધરાવે છે - જે સીધે સીધા ઢાળવાળા ભાંધરાઓ સુધી દોરવી જાય. આને લીધે દુશ્મનોના વારને ખમી શકાય. તેમની તોડફોડ અને તેમના બેકાદામને અટકાવી શકાય.

ચિત્તોડગઢની આકાશરેખા (સ્કાયલાઈન) બે ઊભા સ્થાપત્ય રત્નો ધરાવે છે જે મધ્યયુગના કળાશ- અને સંરચના શાસ્ત્રનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

લસરકો પથ્થર, આરસ, ગ્રેનાઈડ અને કિંમતી ખનિજ થકી બનેલી ચિત્તોડગઢની સંરચનામાં કોતરાયેલી કવિતાના શબ્દો છે - ભૂમિતિ, રક્ષા અને સમર્પણ !

- સુધા ભટ્ટ

પશ્ચિમ બંગાળની ટાઈગર વિડોઝ

‘ટાઈગર વીડોઝ’... વાઘ વિધવાઓ... શબ્દ જ પ્રશ્નાર્થે ઊભો કરે છે. જેનો જવાબ છે બંગલાદેશની પશ્ચિમ બંગાળના અખાતની આસપાસ, બોર્ડર નજીક જાણીતું જંગલ સુંદરવન આવેલું છે. અહીં વિશ્વ વિખ્યાત ૧૨૦થી પણ વધારે ‘બંગાલ રોયલ ટાઈગર’ની વસ્તી છે. તો જંગલ પૂરું થતાં માછીમાર, મજૂરવર્ગ જેવા બંગાળીઓની વસ્તી છે. આ પુરુષવર્ગ માછીમારી, લાકડા, મધ, લાખ જેવી વસ્તુઓ લેવા સુંદરવન જંગલમાં આવે છે જે તેની આજીવીકા છે. આ પુરુષવર્ગમાંથી ઘણા પુરુષોનો ‘બંગાલ ટાઈગરો’ શિકાર કરી લે છે. તેમને ફાંદીને જંગલની અંદર લઈ જાય છે. આ પુરુષોની

વિધવાઓને ‘ટાઈગર વીડોઝ’ ‘બાઘ બીધોબાસ’ (બંગાળીમાં) કહેવાય છે. હાલમાં બંગાળમાં ૩૬૦૦ થી ૪૦૦૦ ‘ટાઈગર વીડોઝ’ છે.

આ વિધવા મહિલાઓને ગરીબી, સામાજિક તેમજ ભદલાતી મોસમો આ ત્રણનો અંધકાર - ત્રીપાખીયો વેઠવો પડે છે.

વિસ્તારથી જોઈએ ‘ટાઈગર વીડોઝ’ની અકલ્પ્ય પરિસ્થિતિ

* સામાજિક કલંક - આ સમુદાયનો સમાજ નરી અંધશ્રદ્ધાથી ઘેરાયલો છે તે આ વિધવાઓ (ટાઈગર વીડોઝ)ને દયાભાવથી જોતો નથી. પરંતુ ‘સ્વામીબાજી’ (પતિને તોઈ જનારી) તરીકે લેખલ કહે છે અને તેમને અપશુકનીયાળ માને છે. વાઘના ઘાતક હુમલા સામે તેઓ પણ પશુતાનો ઘા કરે છે અને આ સ્ત્રીઓને અપશુકનીયાળ ગણાવે છે.

* એકલાત અને બહિષ્કાર : ‘ટાઈગર વીડોઝ’ સામાજિક બહિષ્કારનો સામનો કરે છે. તેમના માટે પુનઃલગ્ન મુશ્કેલ બને છે. તેમને વારંવાર સ્થાનિક ખેતીવાડી તથા માછીમારીની પરંપરાઓ, ઉત્સવોમાં ભાગ લેવાથી અટકાવવામાં આવે છે.

મેષ (અ.લ.ઘ.) : The Emperor - ૫ એપ્રેરરનું કાર્ડ તમારા સંતાનોના વિવાહ-લગ્ન અંગે વડિલ વ્યક્તિઓ/સ્વજનોનો સહકાર પ્રાપ્ત થવાનું સૂચવી જાય છે. તમારો આત્મવિશ્વાસ પ્રબળ બને તેવો પ્રસંગ બનશે. કુટુંબની વ્યક્તિઓ સાથે પ્રવાસ-મુસાફરીનું આયોજન થશે. તા. ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭ શુભ.

કર્ક (ર.પ.) : The Hierophant - ૫ એરોકન્ટનું કાર્ડ વધુ પડતી દોડધામ તમારા આયોજનને અસરકારી બનશે અને બિમાર વ્યક્તિઓને હાલમાં આરામની જરૂર હોવા સૂચવી જાય છે. સ્વજનો અને મિત્રો સાથે મળવાનું મન થશે. વિશેષ કરીને તમારા જૂના મિત્રોની યાદ આવશે. ભાગીદારી સંબંધિત બાબતો સાથે જોડાયેલી વ્યક્તિઓ માટે નવાં ફેરફારો આવશે. તા. ૨૬, ૨૭ શુભ.

સિંહ (મ.ઝ.) : The Sun - ૫ સનનું કાર્ડ તમારા કાર્યક્ષેત્રે જે પરિણામો તમે ઈચ્છી રહ્યા હો તે પ્રાપ્ત થશે પરંતુ હાલમાં તમારે તે માટે પ્રયત્નશીલ રહેવાની અને ધીરજ રાખવા સૂચવી જાય છે.

મિથુન (ક.ચ.ઘ.) : The Lovers - ૫ લવર્સનું કાર્ડ અવિવાહિત વ્યક્તિઓને યોગ્ય જીવનસાથીની પસંદગી માટે હક

આપશે પરંતુ શું નિર્ણય કરવો તે દ્વિધા મનમાં ઉદભવી શકવાનું સૂચવી જાય છે. સહકુટુંબ ટુંકી ધાર્મિક યાત્રા થશે. તમારા કાર્યક્ષેત્રે વધારાના કામની જવાબદારી આવશે. તા. ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭ શુભ.

કર્ક (ર.પ.) : The Hierophant - ૫ એરોકન્ટનું કાર્ડ વધુ પડતી દોડધામ તમારા આયોજનને અસરકારી બનશે અને બિમાર વ્યક્તિઓને હાલમાં આરામની જરૂર હોવા સૂચવી જાય છે. સ્વજનો અને મિત્રો સાથે મળવાનું મન થશે. વિશેષ કરીને તમારા જૂના મિત્રોની યાદ આવશે. ભાગીદારી સંબંધિત બાબતો સાથે જોડાયેલી વ્યક્તિઓ માટે નવાં ફેરફારો આવશે. તા. ૨૬, ૨૭ શુભ.

સિંહ (મ.ઝ.) : The Sun - ૫ સનનું કાર્ડ તમારા કાર્યક્ષેત્રે જે પરિણામો તમે ઈચ્છી રહ્યા હો તે પ્રાપ્ત થશે પરંતુ હાલમાં તમારે તે માટે પ્રયત્નશીલ રહેવાની અને ધીરજ રાખવા સૂચવી જાય છે.

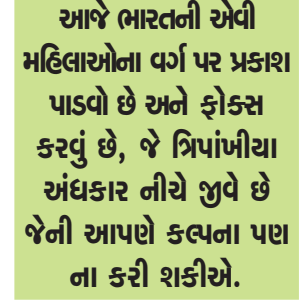
મિથુન (ક.ચ.ઘ.) : The Lovers - ૫ લવર્સનું કાર્ડ અવિવાહિત વ્યક્તિઓને યોગ્ય જીવનસાથીની પસંદગી માટે હક

આપશે પરંતુ શું નિર્ણય કરવો તે દ્વિધા મનમાં ઉદભવી શકવાનું સૂચવી જાય છે. સહકુટુંબ ટુંકી ધાર્મિક યાત્રા થશે. તમારા કાર્યક્ષેત્રે વધારાના કામની જવાબદારી આવશે. તા. ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭ શુભ.

કર્ક (ર.પ.) : The Hierophant - ૫ એરોકન્ટનું કાર્ડ વધુ પડતી દોડધામ તમારા આયોજનને અસરકારી બનશે અને બિમાર વ્યક્તિઓને હાલમાં આરામની જરૂર હોવા સૂચવી જાય છે. સ્વજનો અને મિત્રો સાથે મળવાનું મન થશે. વિશેષ કરીને તમારા જૂના મિત્રોની યાદ આવશે. ભાગીદારી સંબંધિત બાબતો સાથે જોડાયેલી વ્યક્તિઓ માટે નવાં ફેરફારો આવશે. તા. ૨૬, ૨૭ શુભ.

સિંહ (મ.ઝ.) : The Sun - ૫ સનનું કાર્ડ તમારા કાર્યક્ષેત્રે જે પરિણામો તમે ઈચ્છી રહ્યા હો તે પ્રાપ્ત થશે પરંતુ હાલમાં તમારે તે માટે પ્રયત્નશીલ રહેવાની અને ધીરજ રાખવા સૂચવી જાય છે.

લઈગયો. નમીતાના પતિનો મૃતદેહ પણ મળ્યો નહિ, પરંતુ તેની અંધક નિશાનીઓ પરથી વાઘના શીકારનો ભોગ બન્યો તે સમજાઈ ગયું. એ વિસ્તાર સરકારની પાબંધીનો હોવાથી, સરકાર તરફથી વળતર પણ ના મળ્યું. આ સાથે તે તેના સમાજની અંધશ્રદ્ધા અને કુરિવાજોની બેંદીનો પણ શિકાર બની. ગામનો લોકોએ તેને અપશુકનીયાળ ગણી. પતિનો અણધાર્યો આઘાત તો હજુ શય્યો ન હતો, જીવનનો કેટલો મોટો આર્થિક ઘાટો પડ્યો હતો, એ સામે મદદ કરવાને બદલે તેનો બહિષ્કાર થઈ અને તેને કોઈ મદદ ના કરે તેવી

પરિસ્થિતિ આવીને ઊભી રહી.

હવે નમીતાને તેના સંતાનો ઉછેરવાના હતા, પેટનો ખાડો પૂરવાનો હતો, ભીજ કોઈ આર્થિક આવક તો હતી નહિ, તેની પાસે બે જ રસ્તા હતા. ક્યાં તો તે અને તેના સંતાનો ભૂખે મરે અથવા તેના પતિ જે રીતે જંગલમાં જઈ આવ મેળવતો હતો તે રીતે આર્થિક ઉપાર્જન કરે.

નમીતાએ આઘાતનું દુઃખ ખંખેરી નાખ્યું, સમાજની માન્યતાઓ અને બહિષ્કાર સામે આંખ આડા કાન કર્યા અને હિમ્મત હાર્યા વગર આગળ વધવાનું નક્કી કર્યું.

નમીતા માંડલને ત્રણ દીકરીઓ હતી તેનું પેટ ભરવા માટે નમીતા તેના પતિના રસ્તે ચાલવા માંડી. એજ ગીચ જંગલમાં કરચલા પકડવા અને લાકડા કાપી લાવવા જવા માંડી એ કેટલી ઘરમાં રોજરોટી કમાનાર હતી અને સોથી કમાણીનો રસ્તો આજ હતો જે વિશેષ આર્થિક ઉપાર્જન કરતો હતો.

નમીતા માંડલના શબ્દોમાં જ જોઈએ : ‘હું જ્યારે જંગલમાં પ્રવેશતી ત્યારે મને લાગતું કે જાણે ચારે બાજુથી

મારી જિંદગીનું જોખમ તોળાઈ રહ્યું છે. મારી જિંદગી મારી હાથમાં છે. પણ મારે ત્રણ નાની દીકરીઓ છે. સૌથી નાની ૮ વર્ષની છે. તે બે દીકરીઓને મોટી દીકરી પાસે મૂકીને જતી. દીકરીઓ ખૂબ ગભરાતી, મને આ રીતે ગીચ જંગલમાં જતા રોકતી, તેમને ડર હતો કે મને પણ વાઘ મારી નાખે તો !’

આ વિચાર મારા મનમાં પણ આવતો મને વાઘ મારી નાખશે તો ? પણ એ ડર કરતા દીકરીઓ ભૂખે મરે એનો ડર વધારે હતો. આ કારણે રોજ હું મન મક્કમ કરી, ઢ્રઢ મનોબળ ને હિમ્મત ભેગી કરી, અમારી દેવીને પ્રાર્થના કરી ગીચ જંગલમાં જતી અને મારું કામ કરતી.

આવું કામ મેં સાત વર્ષ કર્યું.

ત્યાર પછી સુંદરવન ફાઉન્ડેશનવાળાએ તેને ઘેર આવી. માછીમારી અંગેની સૂચના આપી અને કેવી રીતે પકડવી તે શીખવ્યું. નમીતા ચતુર હતી, તેણીએ પોતાની બુદ્ધિ વાપરી અને રાત્રે માછીમારી કરવાનું શરૂ કર્યું. (સામાન્ય રીતે એવી માન્યતા છે કે વાઘ રાત્રે વધારે શિકાર કરે છે કારણ કે તેની આંખ દિવસ કરતાં વધારે જોઈ શકે છે. પરંતુ તે પાણીના કિનારે નથી આવતાં.) આ તકનો લાભ નમીતા માંડલે લીધો. તે આખી રાત પાણીમાં જાળ નાખ્યા કરતી ને સવાર સુધી માછલીઓ, કરચલા ને કાચબા ભેગા કરતી અને વહેલી સવારે ઘેર જતી.

આ અંગે નમીતા જણાવે છે કે, ‘અંધકારમાં હોડી હંકારવી અને જાળ ફેલાવી રાખવી એ ડરામણું કામ હતું.’ પરંતુ મારે સાહસ કર્યા વગર છટકી ન હતો. હું આતે કોઈ સારી એવી માછલીઓ લઈ આવતી, કરચલા પણ ઘણા મળતા અને લાકડા પણ. આખો દિવસ તેને યોગ્ય રીતે સાચવી વેચાણ ને ઘરકામ કરતી. આ ‘ટાઈગર વીડોઝ’ની જિંદગીની કહાની છે. આવી કેટલી બધી લગભગ ૩૦૦૦થી ૪૦૦૦ ટાઈગર વીડોઝની જુદી જુદી કહાનીઓ છે. ઋતુઓમાં ફેરફાર, ભરતી ઓટવાળા સી લેવલ અને પેટની ભૂખ આ વિધવાઓને ગીચ જંગલમાં

અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર

યુરોપનાં સૌથી લાંબા પુલની ખાસિયત

યુરોપના સૌથી લાંબા પુલની લંબાઈ છે ૧૦ માઈલ એટલે કે સોળેક

કિલોમીટર. નર્મદા નદી પરના ૩મ કરતાં પણ વધારે બાંધકામ માગી લેતો આ પુલ બનાવતાં પોર્ટુગીઝ પ્રજાને ફક્ત ત્રણ જ વર્ષ લાગ્યાં છે. ટેગસ નદી પરના આ પુલને કારણે લિસ્બન શહેરના નાગરિકો માટે વાહનવ્યવહાર ઘણો સરળ બન્યો છે. આ પુલ પર રોજ દાંદાજ ૧.૩૫ લાખ વાહનો આવ-જા કરે છે. આ નદી પર અગાઉ ૧૯૬૬માં ‘પોર્ટન્ટ રપ ડી અંબ્રિલ’ જેવું લાંબુલય નામ

ધરાવતો પુલ બાંધવામાં આવેલો. પણ એ જૂનો પુલ પૂરતો લાખો-પહોળો ન હોવાને કારણે પોર્ટુગીઝ પ્રજાએ ઘણી મુશ્કેલી વેઠવી પડતી હતી. નવા પુલનું નામ છે વાસ્કો ડી ગામા.

અમેરિકામાં પ્લાસ્ટિક સર્જરી પર અંકુશ રાખવાના કોઈ કાયદા નથી

એમના ભક્તોના પગ ધૂએ છે. ઈશુ ખ્રિસ્તે આખરી જમણ વખતે એમના બારેબાર શિષ્યોના પગ ધોયા હતા.

લાંબા સમય પછી સેન્ટબર્નાર આંકિશરપ ડૉક્ટર રોવન વિલિયમ્સે એક ધાર્મિક ઉજવણી દરમિયાન પહેલી વાર ચર્ચમાં ઉપસ્થિત રહેલા શ્રદ્ધાળુઓમાંથી બાર વ્યક્તિઓના પગ ધોયા હતા.

ચિકિત્સાના સાધન તરીકે મસાજને ‘કાયદેસરતા’

ચિકિત્સાના એક સાધન તરીકે ‘કાયદેસર’ સ્વીકારતું થયું છે. સામાન્ય માણસ તો પહેલેથી જ એવું માનતો હતો કે મસાજ વડે સારવાર થઈ શકે છે, પરંતુ મનોવિજ્ઞાની જેક્સ ગોર્ડને મસાજને ‘દવા’નો ઈલકાબ આપ્યો છે. મસાજને લગતું સૌથી વધુ

સંશોધન, ટય રિસર્ચ ઈન્સ્ટિટ્યૂટ (ટીઆરઆઈ)માં થઈ રહ્યું છે. આ સંસ્થામાં મનોવિજ્ઞાની ટિકાની ફિલ્ડગ્રની આગેવાની હેઠળ મસાજ

નિષ્ણાતો, સ્વંયસેવકો તથા વિદ્યાર્થીઓ મળીને મસાજના લાભો વિશે સંશોધન કરે છે. આ સંશોધનોમાં જોવા મળ્યું છે કે પેટમાં ચૂક, માનસિક તાણ, ડાયાબિટીસ, આધાશીશી વગેરે એના પગને કઈ નહોતું થયું, પણ તેના મગજમાં એવું દંસાઈ ગયેલું કે તેને લકવો થયો છે. હકીકતમાં તે પોતાના પુત્રના મૃત્યુ વખતે રડી નહોતી. તેના પુત્રને કન્સર હતું અને એક વર્ષ સુધી તેણે પુત્રને તરફમાં જોયો હતો. આને કારણે તેને ડિપ્રેશન આવી ગયું, એવું પરિણામ

નિષ્ણાતો, સ્વંયસેવકો તથા વિદ્યાર્થીઓ મળીને મસાજના લાભો વિશે સંશોધન કરે છે. આ સંશોધનોમાં જોવા મળ્યું છે કે પેટમાં ચૂક, માનસિક તાણ, ડાયાબિટીસ, આધાશીશી વગેરે એના પગને કઈ નહોતું થયું, પણ તેના મગજમાં એવું દંસાઈ ગયેલું કે તેને લકવો થયો છે. હકીકતમાં તે પોતાના પુત્રના મૃત્યુ વખતે રડી નહોતી. તેના પુત્રને કન્સર હતું અને એક વર્ષ સુધી તેણે પુત્રને તરફમાં જોયો હતો. આને કારણે તેને ડિપ્રેશન આવી ગયું, એવું પરિણામ

નિષ્ણાતો, સ્વંયસેવકો તથા વિદ્યાર્થીઓ મળીને મસાજના લાભો વિશે સંશોધન કરે છે. આ સંશોધનોમાં જોવા મળ્યું છે કે પેટમાં ચૂક, માનસિક તાણ, ડાયાબિટીસ, આધાશીશી વગેરે એના પગને કઈ નહોતું થયું, પણ તેના મગજમાં એવું દંસાઈ ગયેલું કે તેને લકવો થયો છે. હકીકતમાં તે પોતાના પુત્રના મૃત્યુ વખતે રડી નહોતી. તેના પુત્રને કન્સર હતું અને એક વર્ષ સુધી તેણે પુત્રને તરફમાં જોયો હતો. આને કારણે તેને ડિપ્રેશન આવી ગયું, એવું પરિણામ

હિપ્રોસિસથી અનેસ્થેસિયા વગર સારવાર શક્ય થાય?

સ્પીગલ પોતાની એક મહિલા દરદીનો કિસ્સો ટાંકતાં કહે છે : “એના એક પગે લકવો મારી ગયો હતો. એ મારી પાસે આવી.

વહેતું જીવન અનુસંધાન

બીજા દિવસે માનુનીના હાથમાં પ્રેમપત્ર આવતાં પુશુપશાલ થઈ ગઈ. અક્ષરો તે ઓળખી ગઈ. વાહ ડી. દેસાઈ એટલે કે દેવાંગ દેસાઈ. મને તે હોટલમાં જમાડી ગિફ્ટ ઓફર કરવાનો છે જવુંજ પડશે. તેને પણ હવે દેવાંગ ગમવા લાગ્યો હતો. સિલ્વર પેલેસ હોટલ પર સુંદર મોબાઈલની ગિફ્ટ સાથે ધવલ ટેબલ બુક કરાવી ઈતજાર કરી રહ્યો હતો. માનુની એકદમ ગ્લેમર રૂપમાં તૈયાર થઈ નીકળી. દેવાંગને પણ થયું, લાવ બન્ને વચ્ચે કેવો પ્રેમ પાંગરે છે, જોવા દે.

હોટેલના દરવાજે જ માનુની દેવાંગ બટકાઈ ગયો. ‘હાય, દેવાંગ, હાલ સામે, મારે તો ડીનરમાં ડેમીનોઝના પીઝા ખાવા છે.’

બન્ને હાથ પકડીને સામે પિઝા ખાવા ઉપડ્યા. માનુનીએ પૂછ્યું, ‘મારી ગિફ્ટ ક્યાં છે? હું તારા સુંદર અક્ષરો ઓળખી ગઈ હતી.’

દેવાંગને હવે ખબર પડી, આતો ગોટાળો થયો. ધવલ બે કલાક સુધી રાહ જોતો રહ્યો, પણ માનુની આવી જ નહીં. દેવાંગ પણ ખુશ હતો, તે પણ માનુનીનેતો ચાહતો જ હતો. ખુશ થઈ તેણે કહ્યું, ‘ગિફ્ટ લેવાનો ટાઈમ જ ના રહ્યો કાલે ચોક્કસ લાવીશું. તે પણ માનુનીને પામવાના સપના જોવા લાગ્યો.

રાત્રે ઊંઘતા પહેલા તેના અંતરાત્માએ લપડાક મારી. આ શું કરે છે? તારા પાસ મિત્ર ધવલને તે વચન આપેલું ને હવે તું પોતે માનુનીના પ્રેમમાં પડી ગયો? તેને આખી રાત ઊંઘ ન આવી. બીજે દિવસે સવારે જ તેણે ધવલને ઘરે જઈ બધી વાત કરી.

‘તે મારી જ પીઠ પાછળ કુહાડો માર્યો, હવે આપણી દોસ્તી ખતમ’ કહેતા ધવલ ચિડાયો, અને જતો રહ્યો. દેવાંગ મનમાં પસ્તાઈ રહ્યો હતો, મારે ધવલને તેનો પહેલો પ્યાર મળે તે માટે કરવું શું?

બમરે કેન્ટીનમાં ત્રણે ચા-નાસ્તો કરતાં હતા, ત્યારે દેવાંગે માનુનીને કહ્યું, ‘મને માફ કરી દે માનુની, મેં ઉતાવળમાં અને ગાંડપણમાં તને પ્રેમપત્ર લખી કાઢ્યો હતો, પણ મારા વિવાહ તો ગયા મહિને જ થઈ ગયા છે.’ આ સાંભળી માનુનીને ઝટકો લાગ્યો. ‘ઘાદર, દેવાંગ તારા વિવાહ થઈ ગયા છે, તો મને પ્રેમપત્ર કેમ લખ્યો? મને ખોટી રીતે ઈમોશનલ દરી કરીશી.’

‘માનુની, મેં ઉતાવળમાં ભૂલ કરી દીધી. રાત્રે મારી મંગેતરનો મોબાઈલ આવ્યો. ત્યારે મને લાગ્યું કે મારાથી બન્નેને ધોખો ના કરાય.’ દેવાંગ રડમસ અવાજે બોલ્યો.

‘હવે મારુ શું?’ માનુની પ્રેમના આવેશમાં બોલી. ‘આ મારો પાસ મિત્ર ધવલ તારા પ્રેમમાં પાગલ છે. તે તને ખૂબ જ પ્રેમ કરશે.’ કહી તેણે ધવલનો હાથ માનુનીના હાથમાં મૂકી દીધો. ધવલતો આ નાકડ સાંભળીને અવાક થઈ ગયો. માનુનીએ ધવલના હાથને પ્રેમથી દબાવ્યો, અને બોલી, ‘આઈ લવ યુ ધવલ.’

દેવાંગ ઊભો થઈ ચાલતો થયો. ધવલે જઈ રહેલા દેવાંગની આંખમાં ઝળઝળિયા જોઈ, તેના બલિદાનથી તેની આંખો પણ ભરાઈ ગઈ. વાહ દોસ્ત ! તે તારા પ્રેમનો અજબ બલિદાન આપ્યું.

એક જ દે ચિનગારી

અનુસંધાન

તે પહેલાં ખતમ કરો.’ આપણી પાસે છે રાવણના આ પડકારનો જવાબ

વિજયાદસમી એક તરફ રામની રાવણવિજયની યશસ્વી ગાથા અને બીજી તરફ દેવી દુર્ગાની રાક્ષસ-નિકંદનની પાવનકારી કથા ! માણસ જાતિનો દંભ તો જુઓ નવરાત્રિ પછી પણ એ પાવનને ભૂલી શકતી નથી. માણસને ભકિત ગમે છે રામની પણ દોસ્તી ગમે છે રાવણની ! કારણ કે રામ તો પરલૌકિક સુખની ગેરેન્ટી આપતા હશે પણ રાવણની દોસ્તી તો ઐહિક સુખોની વજ્રાઝાર ખડી કરી દે છે ! રાવણને મારવા માટે માણસે મન અને હૃદયમાં પવિત્રતાનું પ્રાગટ્ય કરવું પડે. પહેલાં અંદરના રાવણને મારવાની શકિત કેળવવી પડે, પછી બહારના રાવણના પૂતળાને જલાવવાનો પ્રશ્ન ઉભો થાય.

રાવણ પોકારી પોકારીને કહે છે : ‘હે મનુષ્યો, હું પાંચ હજારથી પણ વધુ વર્ષો પૂર્વે શ્રીરામના હાથે મોક્ષ પામ્યો છું. પણ તમે મને ‘અમર’ બનાવી દીધો છે. તમને ઐહિક સુખોની ભૂખ હશે, ત્યાં સુધી હું મરવાનો નથી.’

આજના માણસે રાવણત્વથી અળગા રહેવા શું શું કરવું જોઈએ? ૧. માણસે વૈષ્ણવજન બનવાનો પ્રયત્ન કરવો પડે.

સોક્રેટિસે કહ્યું : ‘ભાઈ, અમે તો કહીએ છીએ કે સારો માણસ જ્યાં જાય ત્યાં સ્વર્ગ સર્જાય છે. ખરાબ માણસ જ્યાં જાય ત્યાં નરક એની સાથે આવે છે.’

સંત વિચારમાં પડી ગયા.

સોક્રેટિસે એમની મુંઝવણ કળી જઈને કહ્યું, ‘સ્વર્ગ કોઈ ઉત્તમ વ્યક્તિએ નિર્માણ કરેલું સ્થળ નથી. આપણા હૃદયમાં જ્યારે સારી ભાવના નિર્મિત થાય છે, ત્યારે બહાર બધે શુભ ભાવ અને સુખ ફેલાઈ જાય છે. એટલે કે સારી વ્યક્તિની છાયા અને સુવાસ એ સ્વર્ગ છે. નરક પણ કોઈ નિશ્ચિત સ્થળે આવ્યું નથી. ખરાબ વ્યક્તિ જ્યાં જાય ત્યાં આપોઆપ નરક સર્જાઈ જાય છે.’

સોક્રેટિસની સ્વર્ગ અને નરક વિશેની આ વાત દશવિ છે કે, શુભનો પણ એક પ્રભાવ હોય છે એનું વર્તન અને વિચાર એ સ્વર્ગનું સર્જન કરતા હોય છે. દુષ્ટ વ્યક્તિની આસપાસ નરક ફેલાયેલું હોય છે. એના દુષ્ટ વિચારો અને આચરણોથી એ જ્યાં જાય, ત્યાં નરક સાથે લઈને જતો હોય છે.

સેલિબ્રેશન

અનુસંધાન

અનુભવ કરતા આશરે ૭૫ ટકા બાળકો સમય જતાં તેમાંથી બહાર આવી જાય છે. બાકીનાં કેટલાક બાળકોમાં સમસ્યા લાંબા સમય સુધી ચાલુ રહી શકે છે. વિશ્વમાં કે ભારતમાં હાલમાં કેટલાં બાળકોને હકલાવાની સમસ્યા છે તેનો ચોક્કસ આંકડો અભ્યાસની પદ્ધતિ, ઉંમર અને વ્યાખ્યા પ્રમાણે બદલાય છે. ગુજરાત અથવા અમદાવાદમાં આ સમસ્યા ધરાવતાં બાળકોની સંખ્યા દર્શાવતો તાજો અને પ્રતિનિધિત્વ ધરાવતો વિશ્વસનીય આંકડો ઉપલબ્ધ ન હોય તો ચોક્કસ સંખ્યા આપવી યોગ્ય નથી. સ્થાનિક સ્તરે બાળરોગ નિષ્ણાતો, વાણી-ભાષા નિષ્ણાતો અને આરોગ્ય વિભાગ પાસેથી માહિતી મેળવીને આ મુદ્દાને વધુ મજબૂત બનાવી શકાય છે.

બાળક નવું બોલતાં શીખતું હોય ત્યારે ક્યારેક શબ્દોનું પુનરાવર્તન કરે, વાક્યની શરૂઆતમાં અટકે અથવા વાત કરતાં વચ્ચે વિચારવા માટે વિરામ છે તે હંમેશાં હકલાવાની સમસ્યા નથી. નાના બાળકો ભાષા શીખવાની પ્રક્રિયામાંથી પસાર થાય છે અને તેમના વિચારોની ગતિ તથા શબ્દોનો ઉપયોગ કરવાની ક્ષમતા વચ્ચે ક્યારેક તફાવત જોવા મળે છે. પરંતુ બાળક વારંવાર એક જ અક્ષર બોલે, અવાજ ખંચે, શબ્દ શરૂ કરવામાં મુશ્કેલી અનુભવે અથવા બોલતી વખતે ચહેરા અને શરીરમાં તણાવ દેખાય તો આ લક્ષણોને અવગણવા નહીં. બાળક બોલવાનું ટાળવા લાગે, ફોન પર વાત કરવામાં કે વર્ગમાં જવાબ આપવામાં ડરે અથવા પોતાની મુશ્કેલીથી પરેશાન દેખાય તો નિષ્ણાતની સલાહ લેવી યોગ્ય છે.

બોલવાની સમસ્યા અને ભાષા સમજવાની સમસ્યા વચ્ચે પણ તફાવત છે. કેટલાક બાળકોને શબ્દોનો ઉચ્ચાર કરવામાં મુશ્કેલી પડે છે, જ્યારે કેટલાક બાળકોને શબ્દો સમજવામાં, વાક્ય બનાવવામાં અથવા પોતાની જરૂરિયાત વ્યક્ત કરવામાં તકલીફ થાય છે. સાંભળવાની ક્ષમતામાં ખામી પણ ભાષાના વિકાસને અસર કરી શકે છે. તેથી બાળકની સમસ્યાનું મૂલ્યાંકન માત્ર તે કેટલું બોલે છે તેના આધારે ન થવું જોઈએ. બાળકને જમાડવા કે શાંત રાખવા માટે મોબાઈલ આપવાની ટેવ આજના સમયમાં સામાન્ય બની છે. પરંતુ ભાષા વિકાસ માટે બાળકને માત્ર અવાજો સાંભળવા કરતાં લોકો સાથે રૂબરૂ વાતચીત કરવાની વધુ જરૂર છે. માતા-પિતા બાળક સાથે રમે, ચિત્રપોથી વાંચે, વસ્તુઓનાં નામ કહે અને બાળકની પામવાની ક્ષમી રહે છે. ગદ્યને એક ‘ઘર’ લેખતાં આ કવયિત્રી કવિતાને ઝડપથી દોડી રહેલો, અંદરથી સળગતો માણસ પસાર થઈ રહે - એ રૂપે જુએ છે. સાફોનો એક શબ્દ ‘વ્યુક્યુપિકરાંન’ અર્થાત્ ‘પ્રેમ જેટલો મીઠો છે તેટલો જ કડવો છે’ કાર્સન સર્જનમાં આ સંવેદના વિવિધરૂપે પ્રતિધ્વનિ થતી રહે છે.

દાણ-દાણાઈ અનુસંધાન

તેમની મહત્વની કૃતિઓમાં ‘ઓકેબાયોગ્રાફી ઓફ રેડ’, ‘ધ બ્યૂટી ઓફ ધ હસબન્ડ’, ‘ઈઝી ધ બીટર સ્વીટ’, ‘નોક્સ’ વગેરે મુખ્ય છે. તેમની આવી વિશિષ્ટ પ્રતિભા અગાઉ પણ પોખાતી રહી છે. ‘ધ બ્યૂટી ઓફ ધ હસબન્ડ’ માટે બ્રિટનનો અત્યંત પ્રતિષ્ઠિત એવો ટી. એસ.એલિથાટ પુરસ્કાર પ્રાપ્ત થયો છે. મેક આર્થર ફેલોશીપ પણ મળી છે, ઉપરાંત ગુગલેનહોન એવોર્ડ પણ તેમના નામે છે. અને હવે આ નોબેલ પ્રાઈઝ…

એક જુદા અનુભવ વિશ્વને પામવા કાર્સનનાં કાવ્યો-નિર્બંધો પાંચમી નહીં રહે છે. ગદ્યને એક ‘ઘર’ લેખતાં આ કવયિત્રી કવિતાને ઝડપથી દોડી રહેલો, અંદરથી સળગતો માણસ પસાર થઈ રહે - એ રૂપે જુએ છે. સાફોનો એક શબ્દ ‘વ્યુક્યુપિકરાંન’ અર્થાત્ ‘પ્રેમ જેટલો મીઠો છે તેટલો જ કડવો છે’ કાર્સન સર્જનમાં આ સંવેદના વિવિધરૂપે પ્રતિધ્વનિ થતી રહે છે.

શબ્દ સૂરને મેળે અનુસંધાન

પસ્તાઈને રહી જવાનું હોય છે. ઉર્વીશની કન્યા વિદ્યાયની ગદ્યલ માણીએ. પ્રસંગ આનંદનો છે છતાં આંખ ભીંજવી જતો હોય છે. કન્યા વિદ્યાય આટલું કહેતાની સાથે જ દિકરીના જન્મથી લઈને વિદ્યાય સુધીના કેટલા પ્રસંગો યાદ આવતા હોય છે અને ખાલીપો સર્જી જતા હોય છે.

■ ■ ■ પસ્તાઈને રહી જવાનું હોય છે. ઉર્વીશની કન્યા વિદ્યાયની ગદ્યલ માણીએ. પ્રસંગ આનંદનો છે છતાં આંખ ભીંજવી જતો હોય છે. કન્યા વિદ્યાય આટલું કહેતાની સાથે જ દિકરીના જન્મથી લઈને વિદ્યાય સુધીના કેટલા પ્રસંગો યાદ આવતા હોય છે અને ખાલીપો સર્જી જતા હોય છે.

■ ■ ■ કંકુ થાપાઓ સૂના રડતા રહ્યા,

સાત તાળીના કંકત પડયા રહ્યા. એક અવસર આંગણે પોંખ્યા પછી, આપણે આખા મટી અડધા રહ્યા. એક પળમાં કોકોને સોંપી દીધું, જિંદગીભર શિલ્પ જે ઘડતા રહ્યા. આંખ સંભવ છે સૂકાઈ પણ જશે, ભીતરે દરિયા તો ખળભળતા રહ્યા. આ બધા શરણાઈના કોમળ સૂરો, લાગણીઓ પર જખમ કરતા રહ્યા.

વેદના-સંવેદના અનુસંધાન

આજકાલ ‘બાઉન્ડ્રી’ શબ્દ બહુ વપરાય છે, પરંતુ ઘણી વખત તેનો અર્થ ખોટો કરવામાં આવે છે. બાઉન્ડ્રી એટલે, ‘મારી વાત માનો નહીં તો હું સંબંધ તોડી નાખીશ’-એ નહીં. બાઉન્ડ્રી એટલે સામેની વ્યક્તિને કંટોળ કરવી એ પણ નહીં. બાઉન્ડ્રી એટલે મારી સાથે થતું કેવું વર્તન હું સ્વીકારીશ અને કેવું નહીં એની સ્પષ્ટતા. બાઉન્ડ્રી એટલે સ્પષ્ટ કહેવું કે - ‘મને ગુસ્સો કરવાનો અધિકાર છે, મને અપમાનિત કરવાનો નહીં.’ ‘તમારો મત જુદો હોઈ શકે છે, પરંતુ એ માટે મારે સતત પોતાને સાબિત કરવાની જરૂર નથી.’ ‘હું તમારી મદદ કરીશ, પરંતુ તમારા દરેક નિર્ણયની જવાબદારી હું નહીં લઉં.’ આવી સ્પષ્ટતા સંબંધને તોડતી નથી. ઘણી વખત સંબંધને વધુ સ્વચ્છ બનાવે છે. બીજાને બદલવાની જવાબદારી આપણે કેમ લઈ લઈએ છીએ? માતા પુત્ર દીકરાને બદલવા મથે છે. પત્ની પતિને બદલવા મથે છે. પતિ પત્નીના સ્વભાવને બદલવા મથે છે. મિત્ર મિત્રને બદલવા માંગે છે. માતા-પિતા પુત્ર સંતાનના દરેક નિર્ણયને નિયંત્રિત કરવા માંગે છે. માતા-પિતા પુત્ર સંતાનના દરેક નિર્ણયને નિયંત્રિત કરવા માંગે છે. અને પછી ફરિયાદ કરે છે, ‘હું આટલું સમજાવું છું છતાં એ સમજતો નથી!’ અહીં એક પ્રશ્ન પૂછવો જોઈએ: ‘જે વ્યક્તિને હું બદલવા માગું છું, એને પોતાને બદલવાની જરૂરિયાત લાગે છે ખરી?’ જો જવાબ ‘ના’ હોય તો પરિવર્તનની શક્યતા મર્યાદિત થઈ જાય છે. સાયકોથેરાપીનો એક મહત્વનો સિદ્ધાંત છે, તમારા કંટોળમાં શું છે અને શું થીી, બંનેને અલગ કરો.

તમારા શબ્દો તમારા કાબુમાં છે. તમારી પ્રતિક્રિયા તમારા કાબુમાં છે. તમારો નિર્ણય તમારા કાબુમાં છે. તમારી બાઉન્ડ્રી તમારા કાબુમાં છે. પરંતુ સામેની વ્યક્તિ શું વિચારશે, શું બોલશે અને બદલાશે કે નહીં-એ સંપૂર્ણપણે તમારા કાબુમાં નથી. આ ભેદ સમજાઈ જાય તો માનસિક શક્તિનો ઘણો વધ્ય અટકે છે. જવનમાં દરેક નિર્ણય એકલા લઈ શકાતા નથી. ક્યાંક સલાહ જરૂરી છે. પરંતુ સલાહની ગુણવત્તા સલાહ આપનારની લાયકાત પર આધારિત હોય છે. આજે માહિતી મેળવવી ખૂબ સહેલી છે. Google છે, social media છે, YouTube છે, Artificial Intelligence છે. થોડી મિનિટોમાં કોઈપણ વિષય પર માહિતીનો ઢગલો મળી શકે છે. પરંતુ information અને wisdom વચ્ચે ફરક છે. માહિતી કહે છે, શું શું છે. જ્ઞાન સમજાવે છે-એનો અર્થ શું છે. અને અનુભવ ઘણી વખત શીખવે છે-ક્યારે શું કરવું. કોઈ વ્યક્તિ depression વિશે પચાસ લેખ વાંચી શકે છે, છતાં પોતાનું depression ઓળખી ન શકે. કોઈ relationship વિશે સો feels જોઈ શકે છે, છતાં પોતાના સંબંધમાં શું થઈ રહ્યું છે એ સમજવામાં ભૂલ કરી શકે છે.કારણ કે પોતાની સમસ્યા આવે ત્યારે લાગણી ઘણી વખત judgmentને અસર કરે છે.

એટલે સલાહ લેતાં પહેલાં પૂછવું જોઈએ : આ વ્યક્તિને આ વિષયની ખરેખર સમજ છે? એ મારી આખી પરિસ્થિતિ જાણે છે? એ મને વિચારવામાં મદદ કરે છે કે પોતાનો નિર્ણય મારા પર લાદે છે? સારો માર્ગદર્શક તમારા માટે નિર્ણય કરતો હોય છે. એ તમને સારો નિર્ણય કરવાની ક્ષમતા આપે છે. આપણે ઘણી વખત ઉંમરને જ શાણપણનું પ્રમાણપત્ર માની લઈએ છીએ. વર્ષો વધવાથી અનુભવ ચોક્કસ વધે છે. પરંતુ અનુભવમાંથી શીખવાની તૈયારી હોય તો જ સમજણ વધે છે. કેટલાક લોકો એક જ ભૂલ વીસ વર્ષ સુધી કરતા રહે છે. અને કેટલાક યુવાન લોકોમાં અદ્ભુત ઈમોશનલ હોય છે. પોતાન બધું જ ખબર છે એવું માનવું એ પરિપક્વતા નથી. ‘આ બાબતમાં મને ખબર નથી; મારે કોઈને પૂછવું જોઈએ’ કહી શકવું પણ maturity છે. સમ્પ્રયાત્રીમાંની ચીકન્સા વિજ્ઞાનમાં આપણે insightને ખૂબ મહત્ત્વ આપીએ છીએ. પોતાની શક્તિ ઓળખવી insight છે. પણ પોતાની મર્યાદા ઓળખવી પણ એટલી જ મોટી insight છે.

સંબંધમાં અપેક્ષા ન હોય એવું શક્ય નથી. પ્રેમ છે એટલે અપેક્ષા છે. પરંતુ અપેક્ષા જ્યારે સતત પરીક્ષા બની જાય ત્યારે સંબંધ થાકી જાય છે. ‘મને પ્રેમ કરો છો તો ફોન કેમ ન કર્યો?’ ‘મારી ચિંતા હોય તો તમને કહેવું કેમ પડે?’ ‘હું તમારા માટે આટલું કરું છું, તમે મારા માટે શું કર્યું?’ ધીમે ધીમે પ્રેમ હિસાબમાં ફેરવાઈ જાય છે. અને જ્યાં લાગણીનો હિસાબ શરૂ થાય ત્યાં સંબંધમાં આનંદ ઘટવા લાગે છે. સામેની વ્યક્તિ આપણી દરેક ભાવનાત્મક જરૂરિયાત પૂરી કરે એ શક્ય નથી. સ્વચ્છ સંબંધમાં પ્રેમ હોય છે, કાળજી હોય છે, જવાબદારી હોય છે-પણ એકબીજાને સતત પોતાની લાગણી સાબિત કરવાની ફરજ નથી હોતી. Psychotherapy શું બદલે છે? સુમેશભાઈની પત્ની થેરાપીમાં આવી નહોતી. એટલે પ્રશ્ન હતો કે પત્નીને બદલ્યા વગર પતિને કેવી રીતે મદદ કરવી? અહીં સૈકોથેરાપી એ એની પત્નીને નહીં, એના પ્રતિભાવને બદલવાનું કામ કર્યું. દરેક વાતનો તરત જવાબ આપવાનું બંધ કર્યું. અપમાન થાય ત્યાં boundary રાખવાનું શીખ્યો. પત્નીની દરેક લાગણી માટે પોતાને જવાબદાર માનવાનું ઘટાડ્યું. પોતાના વિચારોને તપાસવાનું શિખ્યા. ‘પત્ની ખુશ નથી એટલે હું નિષ્ફળ પતિ છું’-શું આ હકીકત છે? ‘મારી વાત એવું માની છે કે જોઈએ’- શા માટે? ‘એ નહીં બદલાય તો હું શાંતિથી રહી જ નહીં શકું’-શું ખરેખર? આવા પ્રશ્નો Cognitive Behaviour Therapyમાં માણસને પોતાની વિચારપદ્ધતિ તપાસવામાં મદદ કરે છે. થોડા સમય પછી એણે કહ્યું, ‘ઍક્ટર, મારી પત્ની બહુ બદલાઈ છે એવું નથી. પણ હવે એની દરેક વાતથી હું પહેલાં જેટલો ડિસ્ટર્બ થતો નથી.’

આ જ મહત્વનો ફેરફાર હતો. Psychotherapy હંમેશાં આપણી આસપાસની દુનિયા બદલી શકતી નથી; પરંતુ એ દુનિયાને આપણે કેવી રીતે અનુભવીએ અને તેનો જવાબ કેવી રીતે આપીએ છીએ એ ચોક્કસ બદલી શકાય છે.

યાદ રાખો, જીવનમાં દરેક વ્યક્તિને સમજાવી શકાતી નથી. દરેક સંબંધને આપણી ઈચ્છા પ્રમાણે ચલાવી શકાતો નથી. દરેક સલાહ માનવામાં આવતી નથી. દરેક નિર્ણય સાચો પડતો નથી. અને દરેક મતભેદ જીતવો જરૂરી પણ નથી. માનસિક પરિપક્વતા એટલે- જેને સમજાવી શકાય તેને પ્રેમથી સમજાવવું. જેની સાથે સંવાદ શક્ય છે તેની સાથે સંવાદ કરવો. જ્યાં આપણી ભૂલ હોય ત્યાં સ્વીકારવી.

જ્યાં સમજ ન પડે ત્યાં યોગ્ય વ્યક્તિનું માર્ગદર્શન લેવું. અને જ્યાં વારંવાર સમજાવ્યા છતાં કંઈ બદલાતું ન હોય ત્યાં પોતાની માનસિક શક્તિ વેડફવાનું બંધ કરવું.

ન્યુરોગ્રાફ અનુસંધાન

ક્યારેક બોલવું હિમત છે. તો ક્યારેક માફ કરવું હિમત છે. ક્યારેક ફરી એક પ્રયાસ કરવો એ પણ હિમત છે. અને ક્યારેક શાંતિથી એટલું કહેવું પણ હિમત છે કે ‘મારી વાત મેં કહી દીધી છે. હવે નિર્ણય તમારો છે.’ કારણ કે જીવનમાં ડડાપણ માત્ર શું બોલવું એ જાણવામાં નથી. કોને બોલવું, કેટલું બોલવું અને ક્યારે મોન થઈ જવું-એ સમજવામાં પણ છે.

ટોપીસ્ટર્વી અનુસંધાન

પ્રક્રિયા ખોરવાઈ જાય. એ સમયે હું મશીન જેવો થઈ ગયેલો. શું થઈ રહ્યું છે એ મને પોતાને સમજાતું નહોતું. અત્યારે એ દિવસો યાદ આવે છે ત્યારે મને સમજાય છે કે મારી પત્નીએ અજોડ ધીરજ અને સ્વસ્થતાથી મને સાચવ્યો હતો. મા પોતાના ધાવણા બાળકને સાચવે એ રીતે જેનિફરે મને સાચવી લીધો હતો.

સ્ટેલોન અને જેનિફર ફેલેવીને ૧૯૮૭ના મેની ૧૭મીએ લગ્ન કર્યા હતાં. તેમને ત્રણ પુત્રી છે. બધાં હયાત છે અને પોતપોતાની રીતે સુખી છે. સ્ટેલોન કહે છે કે મારા કપરા દિવસોમાં જેનિફરે જે રીતે મને સાચવ્યો એ જોતાં સાચો પ્રેમ કોને કહે છે એ મને સમજાયું. પ્રેમ કરવા માટે કોઈ ચોક્કસ ઉંમર હોવી નથી. એ જ રીતે કોઈ પણ કામ કરવા માટે ઉંમર જોવાની હોતી નથી. તમારામાં અડગ આત્મવિશ્વાસ હોય તો તમે કોઈ પણ કામ ગમે તે ઉંમરે કરી શકો છો. સ્ટેલોન આમ કહી શકે છે કારણ કે એ નાનો હતો ત્યારે એને ચહેરાનો લકવો થયો હતો. એ બીજાં બાળકોની જેમ સહેલાઈથી બોલી શકતો નહોતો. અડગ મનઃબળ અને

શાસ્ત્ર-વાણી

■ જે વ્યક્તિનો તમે દ્રેષ કરતા હો અને જે વ્યક્તિ તમારો દ્રેષ કરતી હોય તેનું ભોજન ગ્રહણ ન કરો. - અથર્વવેદ (૯-૬-૨૫)

■ જે એમ માને છે કે આત્મત્વ જણાતું નથી તેને માટે તે જણાયેલું છે, જે એમ માને છે કે આત્મત્વ જાણી લીધેલું છે તે જાણતો નથી. જેનામાં જાણવાનું અભિમાન છે એમના માટે તે અવિજ્ઞાત છે, જેમાનામાં જાણવાનું અભિમાન નથી તેમના માટે તે વિજ્ઞાત છે. -કેનોપનિપદ (૨-૩)

■ સત્ય બોલવું, પ્રિય બોલવું. અપ્રિય સત્ય ન બોલવું અને પ્રિય અસત્ય ન બોલવું આજ (વાણીનો) સનાતન ધર્મ છે. - મનુસ્મૃતિ (૪-૧૩૮)

■ ગંગા પાપને, ચંદ્ર તાપને અને કલ્પવૃક્ષ દીનતાને હરે છે, પરંતુ સત્યંગ પાપ, તાપ અને દીનતા એ ત્રણેયનો તત્કાળ નાશ કરી દે છે. - ગર્ગસંહિતા (૬૨-૮)

■ જે મન, વચન અને કર્મ દ્વારા પાપ કરતા નથી તે મહાત્મા જ તપસ્વી છે. શરીરને સૂકવી નાંખવું તે જ તપ નથી. - મહાભારત, વનપર્વ (૨૦૦-૯૯)

■ તૃષ્ણાનો બિલકુલ નાશ

પૂરતી સારવારના પગલે એ નોર્મલ થયો હતો. સ્ટેલોનના લાખ્ખો ચાહકો અત્યારે તો એની આત્મકથા પ્રગટ થવાની વાટ જોઈ રહ્યા છે.

મીક વીક અનુસંધાન

યુવાઓ માટે અસંતોષ, ન્યાયી વિરોધ અને ઓળખાણ ઉભી કરી છે. આ ઝડપે માત્ર કાર્ડન જ નથી પરંતુ અન્યાય વિરુધ્ધ એડા, સ્વમાન અને સામૂહિક અવાજનો ઓળખ બની ગયો છે. નવી પેઢી પોતાના અધિકારો અને ભવિષ્ય માટે દુનિયા ભરમાં મોખરે રહી છે. યુવાઓ વિશ્વના વિવિધ ખૂણે ખાંચરે સામાજિક અને રાજકીય બદલાવ માટે મોટી શક્તિ બનીને ઉભરી રહ્યા છે. પરિસ્થિતિ પ્રમાણે ઝંડામાં ક્યાંક ફેરફાર થયો હોવાનું પણ ધ્યાનમાં આવ્યું છે જેમ કે મેડાગાસ્કરમાં પ્રદર્શનકારીઓએ વન પીસમાં એક સ્થાનિક રંગ જોડવામાં આવ્યો હતો જેમાં સ્ટ્રો હેટના સ્થાને બકેટ હેટ રાખવામાં આવ્યું હતું જે પરંપરાગત રીતે મેડાગાસ્કરની બેસિલિયો જાતિ દ્વારા પહેરવામાં આવે છે. આમ જેન ઝી માટે વન પીસ પાઈરેટ દેખાડો નહી પરંતુ પોતાના મજબૂત ઈરાદાનું પ્રતિક ગણાય છે.

વામા-વિશ્વ અનુસંધાન

કામ કરવા મોકલે છે, જ્યાં રોયલ બંગાલ ટાઈગર પોતાની ડીસલોયલટી બતાવવા તૈયાર હોય છે. આખી વસ્તીઓના ગામોમાં પાંચમાંથી બે ટકા ઘરોમાં ટાયગર વીડોસ અને તેમનાં સંતાનો કાંકે છે. રોજીંદું જીવન દેખાવવાના ફાંકા છે ત્યાં ભણવાની તો વાત જ ક્યાં આવી પરંતુ કેટલાક એનજીઓએ હવે કામ શરૂ કર્યું છે. આથી છોકરા-છોકરીઓ (બહુ જૂજ) પ્રાથમિક શાળાઓમાં જાય છે.

ઉપરાંત કેટલીક ટાયગર વીડોસ અને સ્થાનિક મહિલાઓ પુન:સંગ્રહના કામ તરફ વળ્યા છે જેમકે ચક્રવાતથી સંવંદનશીલ દરિયાકાંઠાના ગામોને બચાવવા અને ઈકોસિસ્ટમનું પુન:નિર્માણ કરવા માટે ઝારખલી જેવી જગ્યાઓ પર લાખો મેન્ગ્રોવ છોડ રોપવાના કામ કરે છે.

બાકી હજુ પણ પાયાની જરૂરિયાતોનો જ અભાવ છે ત્યાં, વિકાસની તો વાત જ ક્યાં આવી? ભારતીય મહિલાઓના આવા સમૂહોમાં પાયાની જરૂરિયાતો મળે, શિક્ષણ શરૂ થાય અને ગરીબી દૂર થાય ત્યારે સાચો વિકાસ થયો ગણાય.

મંત્ર બોલવો કે મનમાં જપવો? અને કેટલી વાર જપવો?

ભારતીય આધ્યાત્મિક પરંપરામાં મંત્રજપની મુખ્ય ત્રણ પદ્ધતિઓ જોવા મળે છે - વાચિક, ઉપાંશુ અને માનસિક. વાચિક જાપ એટલે મંત્રને સ્પષ્ટ અવાજે બોલવો. મંદિરોમાં થતો સામૂહિક મંત્રોચ્ચાર, પૂજાપાઠ વખતે બોલાતા મંત્રો કે સમૂહમાં કરવામાં આવતો જાપ આ પ્રકારમાં આવે છે. આ પદ્ધતિમાં ઉચ્ચારણ, સ્વર અને લયનું મહત્ત્વ છે. મંત્રનો અવાજ પોતે સાંભળી શકાય છે, તેથી શરૂઆત કરનાર વ્યક્તિને જાપમાં ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવામાં મદદ મળી શકે છે.

ઉપાંશુ જાપમાં મંત્ર હોઠની હળવી હિલચાલ સાથે એટલા ધીમા અવાજે બોલવામાં આવે છે કે બીજાને તે સ્પષ્ટ સંભળતો નથી. આ પદ્ધતિમાં અવાજ કરતાં પોતાના જાપ પર ધ્યાન વધુ કેન્દ્રિત રહે છે. એકાંતમાં સાધના કરનારાઓ માટે આ અનુકૂળ પદ્ધતિ માનવામાં આવે છે.

માનસિક જાપમાં મંત્રને હોઠ હલાવ્યા વિના મનમાં જ પુનરાવર્તિત કરવામાં આવે છે. પરંપરાગત સાધનામાં તેને વિશેષ મહત્ત્વ આપવામાં આવ્યું છે, કારણ કે તેમાં ધ્યાન સંપૂર્ણપણે મંત્ર પર કેન્દ્રિત રાખવાનો પ્રયાસ થાય છે. જોકે મનમાં જાપ કરતી વખતે વિચારો ભટકવા લાગે તો એકાગ્રતા જાળવવી પડકારરૂપ બની શકે છે.

તો આ ત્રણમાંથી સૌથી શક્તિશાળી કયો? કેટલીક પરંપરાઓ માનસિક જાપને શ્રેષ્ઠ ગણાવે છે, પરંતુ દરેક પરિસ્થિતિમાં એક જ પદ્ધતિ સર્વોત્તમ છે એવું કહેવું યોગ્ય નથી. મંત્રનો પ્રકાર, સાધનાનો હેતુ, વ્યક્તિની ક્ષમતા અને પરંપરાના નિયમો પ્રમાણે પદ્ધતિ બદલાઈ શકે છે. ખાસ કરીને વૈદિક મંત્રોમાં ચોક્કસ ઉચ્ચારણ અને સ્વરનું વિશેષ મહત્ત્વ છે.

મંત્ર બોલવો કે મનમાં જપવો? અને કેટલી વાર જપવો?

મંત્રનો જાપ કરનાર વ્યક્તિને બે પ્રશ્નો વારંવાર મૂંઝવે છેથ મંત્ર મોટેથી બોલવો જોઈએ કે મનમાં જ જપવો જોઈએ? અને મંત્રનો જાપ ૧૧, ૨૧, ૧૦૮ કે ૧૦૦૮ વાર જ કેમ કરવામાં આવે છે? કેટલીક સાધનાઓમાં તો સવા લાખ જાપ કરવાનો વિશેષ ભલામી આવે છે. આ સંખ્યાઓ પાછળ કોઈ

રહસ્ય છે કે પછી તે સદીઓથી ચાલી આવતી પરંપરાનો ભાગ છે? ૧૦૮ જાપ જ કેમ? ૧૧, ૨૧ અને ૧૦૦૮નો અર્થ શું?

મંત્રજાપમાં સંખ્યાઓનું પણ વિશિષ્ટ સ્થાન છે. સામાન્ય પૂજામાં ૧૧ કે ૨૧ વાર જાપ કરવાનો સંકલ્પ લેવામાં આવે છે. ૧૦૮ જાપ માટે સામાન્ય રીતે ૧૦૮ મણકાની માળાનો ઉપયોગ થાય છે. ધાર્મિક પરંપરામાં ૧૦૮ને પવિત્ર સંખ્યા માનવામાં આવે છે. ભારતીય આધ્યાત્મિક પરંપરાઓમાં તેનો સંબંધ બ્રહ્માંડ, ખગોળીય ગણતરીઓ, ઉપનિષદો અને સાધનાની વિવિધ પદ્ધતિઓ સાથે જોડવામાં આવ્યો છે. જોકે આ તમામ સંબંધોનું એક જ સર્વસ્વીકૃત અર્થઘટન નથી. ૧૦૦૮ જાપને ઘણી ધાર્મિક વિધિઓમાં વિશેષ અનુચાન સાથે જોડવામાં આવે છે. સંખ્યા વધે તેમ

જાપ માટે વધુ સમય, ધીરજ અને નિયમિતતા જરૂરી બને છે. આથી મોટી સંખ્યામાં જાપ કરવો સાધકના સંકલ્પ અને સમર્પણનું પ્રતીક પણ બની શકે છે. સવા લાખ જાપ એટલે ૧,૨૫,૦૦૦ વાર મંત્રનું

સવા લાખ જાપનો એકસરખો નિયમ નથી. શક્તિ શામાં - સંખ્યામાં કે નિયમિતતામાં?

મંત્રજાપની આ પરંપરાઓને સમજતી વખતે એક વાત ધ્યાનમાં રાખવી જરૂરી છે- કોઈ ચોક્કસ સંખ્યામાં જાપ કરવાથી અલૌકિક પરિણામ ચોક્કસ મળે છે, એવું વૈજ્ઞાનિક રીતે સાબિત થયું નથી. બીજી તરફ, એક જ શબ્દ કે વાક્યનું નિયમિત પુનરાવર્તન ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવામાં અને મનને શાંત કરવામાં મદદરૂપ થઈ શકે છે. જાપ સાથે ધીમો શ્વાસ અને એકાગ્રતા જોડાય ત્યારે તેની અસર વ્યક્તિના અનુભવમાં વધુ સ્પષ્ટ થઈ શકે છે. આખરે, મંત્રજાપનો અર્થ માત્ર ગણતરી પૂરી કરવાનો નથી. સંખ્યા સાધનાને શિસ્ત આપે છે. ઉચ્ચારણ તેને ચોક્કસાઈ આપે છે અને એકાગ્રતા તેને આંતરિક અનુભવ સાથે જોડે છે. કદાચ આ જ કારણ છે કે ભારતીય પરંપરામાં મંત્રને માત્ર બોલવાની વસ્તુ નહીં, પરંતુ નિયમિત રીતે સાધવાની પ્રક્રિયા માનવામાં આવી છે.

મંત્રનો જાપ કરનાર વ્યક્તિને બે પ્રશ્નો વારંવાર મૂંઝવે છે - મંત્ર મોટેથી બોલવો જોઈએ કે મનમાં જ જપવો જોઈએ? અને મંત્રનો જાપ ૧૧, ૨૧, ૧૦૮ કે ૧૦૦૮ વાર જ કેમ કરવામાં આવે છે? કેટલીક સાધનાઓમાં તો સવા લાખ જાપ કરવાનો સંકલ્પ પણ લેવામાં આવે છે. આ સંખ્યાઓ પાછળ કોઈ રહસ્ય છે કે પછી તે સદીઓથી ચાલી આવતી પરંપરાનો ભાગ છે?

પુનરાવર્તન. કેટલીક પરંપરાઓમાં તેને પુરસ્કરણ જેવી વિશિષ્ટ સાધનાનો ભાગ માનવામાં આવે છે. તેમાં માત્ર જાપની સંખ્યા જ નહીં, પરંતુ સમયપાલન, નિયમો, ધ્યાન અને કેટલીક પદ્ધતિઓમાં હવન કે અન્ય ધાર્મિક ક્રિયાઓનો પણ સમાવેશ થઈ શકે છે. જોકે દરેક મંત્ર માટે

Health is Wealth

સુરક્ષાકવચ એન્ટિ ઓક્સિડન્ટ્સ

એન્ટિ ઓક્સિડન્ટ્સ એવા તત્વો છે જે શરીરને ફ્રી-રેડિકલ્સ (મુક્ત કણો) થી થતાં નુકસાન સામે રક્ષણ આપવામાં મદદ કરે છે. આ ફ્રી-રેડિકલ્સ શું છે? આપણા શરીરમાં થતી ચયાપચયન જેવી ખૂબ મહત્વની પ્રક્રિયા દરમિયાન કેટલાક અસ્થિર અણુઓ ઉત્પન્ન થાય છે જેને ફ્રી-રેડિકલ્સ કહેવાય. વૈજ્ઞાનિક રીતે સમજીએ તો, આ એવા અણુઓ છે, જેમાં સ્થિર થવા બીજા

માર્ગો

અણુઓ કોષોમાથી ઈલેક્ટ્રોન મેળવવા પ્રયાસ કરે છે, જેનાથી એ કોષોને નુકસાન થાય છે. સામાન્ય રીતે, શરીરમાં રહેલાં એન્ટિ-ઓક્સિડન્ટ્સ ફ્રી-રેડિકલ્સની આ અસર નિયંત્રિત કરવામાં કાર્યરત હોય છે. પણ જ્યારે ફ્રી-રેડિકલ્સ અને એન્ટિ-ઓક્સિડન્ટ્સ વચ્ચે સંતુલન ખોરાવવા ત્યારે એક્સિડેટીવ સ્ટ્રેસની સ્થિતિ ઊભી થાય છે. એટલે જ્યારે ફ્રી-રેડિકલ્સનું પ્રમાણ એક હદથી વધી જાય ત્યારે તે શરીરની રક્ષણાત્મક ક્ષમતા પર અસર કરે છે, અને કોષોની રચના, DNA, ચરબી તથા પ્રોટીનના કણોને નુકસાન કરે છે. આ સ્થિતિ બંધે ગાળે બીમારીઓમાં પરિણમે છે. જેના કારણે ત્વચા રૂબ થવી, અકાળે વાળ સફેદ થવા, વૃધ્ધત્વની પ્રક્રિયા ઝડપી બનવી, ઊંઘ ઘટવી,

વિટામીન ‘સી’ : રોગપ્રતિકાર શક્તિ વધારવા અને કોલેજનના નિર્માણમાં મદદ કરે છે

ડાયાબીટીસ, પાર્કિન્સન્સ તથા અલ્ઝાઈમર જેવી ગંભીર સમસ્યાઓ થઈ શકે છે. કોષોમાં DNAને નુકસાન થવાથી કેન્સર થવાનું જોખમ વધે છે. હવાનું પ્રદૂષણ, ધૂમ્રપાન, તમાકુનું સેવન, સૂર્યના અલ્ટ્રાવાયોલેટ કિરણોમાં અતિશય સંપર્ક થતાં, કૃત્રિમ રંગ-રસાયણયુક્ત અને અસંતુલિત આહાર અને બિનઆરોગ્ય - લાઈફ-સ્ટાઈલ જેવા કારણોથી પણ શરીરમાં ફ્રી-રેડિકલ્સ વધે છે. ઓક્સિડેટીવ સ્ટ્રેસ ઘટાડવા એન્ટિ-ઓક્સિડન્ટ્સથી ભરપૂર આહાર ખૂબ ફાયદો કરે છે. જેમકે, વિટામીન ‘સી’ : રોગપ્રતિકાર શક્તિ વધારવા અને કોલેજનના નિર્માણમાં મદદ કરે છે. વિટામીન ‘સી’ આમળા, જામફળ, લીંબુ, સંતરા અને કેસીકમમાંથી સારી એવી માત્રામાં મળે છે.

વિટામીન ‘ઈ’ : કોષોના ફેટ લેયરને નુકસાન થતું અટકાવવામાં મદદરૂપ એવું વિટામીન ‘ઈ’ અખરોટ, બદામ, હેઝલનટ, પાઈનનટ જેવાં સૂકા મેવા, સૂર્યમુખીના બી, મગફળી, વનસ્પતિ તેલ જેમ કે સૂર્યમુખીનું તેલ, સોયાબીનનું તેલ, સનફલાવરનું તેલ વગેરેમાંથી મળે છે.

બીટા કેરોટીન : આ શરીરમાં જઈ વિટામીન ‘એ’ માં રૂપાંતરીત થાય છે. બીટા કેરોટીન મેળવવા ગાજર, કોળુ, શકરિયા, લીલા, પાંદડાવાળા શાકભાજી નિયમીત આહારમાં લેવા જરૂરી છે.

પોલીફિનોલ્સ : આ ખાસ કરીને લીલી ચા, વિવિધ ફળો જેમકે દ્રાક્ષ, સફરજન, શાકભાજી, ડુંગળી, મસાલાઓ, કઠોળ, ઓલિવ, ડાર્ક ચોકલેટ વગેરેમાંથી પોલીફિનોલ્સ મળે છે.

લાઈકોપીન : આ એક શક્તિશાળી કેરોટિનોઈડ એન્ટિ-ઓક્સિડન્ટ છે જે ટામેટાં, તડબૂચ, પપૈયુ, ગુલાબી જામફળ, લાલ કેપ્સીકમમાંથી મળે છે. ફ્રી-રેડિકલ્સ સામે રક્ષણ આપતાં આવા એન્ટિ-ઓક્સિડન્ટ્સ મેળવવા માટે વૈવિધ્ય સભર ખોરાક લેવો ખૂબ જરૂરી છે. એક જ પ્રકારના ખોરાકમાંથી બંધા પ્રકારના એન્ટિ ઓક્સિડન્ટ્સ મળતાં નથી. વાંચકમિત્રો, બજારમાં મળતી એન્ટિ-ઓક્સિડન્ટ દવાઓનું સ્વમેળે સેવન ક્યારેય ન કરવું. ચિકિત્સકની સલાહ લેવી આવશ્યક છે.

કેલ્વના કરો કે તમે કોઈની સાથે વાત કરી રહ્યા છો અને અચાનક તમને મોઢામાં કંઈક અજુગતું લાગે છે. તમારો એક દાંત હલવા લાગે છે. તમે જીભથી તેને અડકો છો અને થોડી જ વારમાં એ દાંત પડી જાય છે. પછી બીજો દાંત તૂટે છે અને ધીમે ધીમે બીજા દાંત પણ પડવા લાગે છે. તમે ગભરાઈને અરીસામાં જુઓ છો તો ખબર પડે છે કે મોઢામાં ઘણા દાંત તૂટી ગયા છે. આવું સ્વપ્ન ઘણા લોકોને આવે છે અને તે ખૂબ જ વિચિત્ર તથા

સ્વપ્નલોક

અસ્વસ્થ કરી મુકે એવું હોય છે. સ્વપ્નમાં દાંત પડી જવા, તૂટી જવા કે ભૂકો થઈ જવો એ વારંવાર જોવા મળતાં સ્વપ્નોમાંનું એક છે. પરંતુ આ સ્વપ્નનો અર્થ શું હોઈ શકે?

સ્વપ્નનો અર્થ

આ સ્વપ્નનો કોઈ એક ચોક્કસ અને વૈજ્ઞાનિક રીતે સાબિત થયેલો અર્થ નથી. જોકે, મનોવિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ તેના કેટલાક સંભવિત અર્થ સમજી શકાય છે.

એક શક્યતા એ છે કે આ સ્વપ્ન જીવન પરનો કાબૂ ગુમાવી દેવાના ડર સાથે જોડાયેલું હોય. દાંત આપણા શરીરનો એક મજબૂત અને જરૂરી ભાગ છે. અચાનક દાંત તૂટવા લાગે તો આપણને એવું લાગે કે જાણે બધું જ બગડી રહ્યું છે. કદાચ તમે નોકરીમાં કોઈ મુશ્કેલીનો સામનો કરી રહ્યા હો, સંબંધોમાં તણાવ અનુભવતા હો કે એવી પરિસ્થિતિમાં ફસાયા હો જેના પર તમારો કાબૂ ન હોય.

બીજો સંભવિત અર્થ પોતાના દેખાવ અને આત્મવિશ્વાસ વિશેની ચિંતા હોઈ શકે. આપણે હસીએ, બોલીએ કે બીજા લોકો સાથે મળીએ ત્યારે દાંત આપણા વ્યક્તિત્વનો ભાગ બની જાય છે. સ્વપ્નમાં દાંત પડી જવા એ બીજાઓ આપણા વિશે શું વિચારશે, લોકો સામે શરમ અનુભવવાની પડશે કે પછી આપણો આત્મવિશ્વાસ ઘટી જશે-એવી ચિંતાનું પ્રતીક હોઈ શકે.

દાંતનું સ્વપ્ન ક્યારેક બોલવા અને પોતાની વાત રજૂ કરવા સાથે પણ જોડાયેલું હોઈ શકે છે. કદાચ તમે કોઈને કંઈક કહેવા માગો છો, પણ કહી શકતા નથી. અથવા તો તમે કંઈક એવું બોલી ગયા છો જેનો તમને કાંસરો છે.

ક્યારેક આ સ્વપ્ન પાછળનું કારણ શારીરિક પણ હોઈ શકે છે. ઊંઘમાં દાંત કચકચાવવા, જડબામાં તણાવ કે દાંતમાં થતી તકલીફને કારણે પણ આવા સ્વપ્નો આવી શકે છે. એક વાત ખાસ યાદ રાખવી:

સપનામાં તમારાં દાંત પડવા લાગે છે ત્યારે...

સ્વપ્નમાં દાંત પડી જવા એ બીમારી, મૃત્યુ કે કોઈ દુર્ભાગ્યની આગાહી નથી. લોકમાન્યતાઓમાં આવાં

દાંતનો ભૂકો થઈ જવો: તમારા દાંત ચોક્કની જેમ તૂટીને નાના નાના ટુકડા થઈ જાય છે. આ સ્વપ્ન જીવનમાં વધતા તણાવ કે અસ્થિરતાની લાગણી દર્શાવતું હોઈ શકે. એકસાથે બધા દાંત પડી જવા: તમે અરીસામાં જુઓ છો અને તમારા મોઢામાં એક પણ દાંત બચ્યો નથી. આ દ્રશ્ય દેખાવ, આત્મવિશ્વાસ કે કોઈ મહત્વની વસ્તુ ગુમાવવાના ડર સાથે જોડાયેલું હોઈ શકે.

પોતે જ દાંત ખેંચીને કાઢવો: તમને લાગે છે કે દાંત કાઢી નાખવો જરૂરી છે અને તમે પોતે જ તેને કાઢી નાખો છો. આ કોઈ મુશ્કેલીનો ઉકેલ લાવવાનો કે જીવનમાંથી કોઈ અણગમતી વસ્તુ દૂર કરવાનો પ્રયાસ દર્શાવતું હોઈ શકે. બીજાની સામે દાંત તૂટી જવા: તમે કોઈની સાથે વાત કરતા હો કે હસતા હો અને અચાનક ખબર પડે કે તમારા દાંત તૂટી ગયા છે. અહીં લોકો શું વિચારશે અને તેમની સામે શરમજનક સ્થિતિમાં મુકાઈ જવાનો ડર મહત્વનો હોઈ શકે.

દાંત પડે, પણ દુખાવો ન થાયથ કેટલીક વાર દાંત પડી જાય છે, પરંતુ દુખાવો કે લોહી નીકળતું નથી. તમને આશ્ચર્ય થાય છે અથવા રાહતનો અનુભવ થાય છે. આવી

લાગણી હોય તો સ્વપ્નનો અર્થ પણ જુદો હોઈ શકે.

આ સ્વપ્નમાંથી શું શીખી શકાય?

આ સ્વપ્નમાંથી મળતો સૌથી ઉપયોગી સંદેશ કદાચ આ છે: તમને કઈ બાબત અસલામતીનો અનુભવ કરાવે છે, શેનો ડર છે અને કઈ વાત તમે મનમાં દબાવી રાખો છો, એ સમજવાનો પ્રયત્ન કરો.

તમારી જાતને થોડા પ્રશ્નો પૂછો: શું હું બીજાઓ મારા વિશે શું વિચારશે એની વધારે પડતી ચિંતા કરું છું? શું મારે કોઈને કંઈક કહેવું છે, પણ હું કહી શકતો નથી? શું હું એવી પરિસ્થિતિ પર કાબૂ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરું છું જેના પર મારો સંપૂર્ણ કાબૂ હોઈ જ ન શકે?

આ સ્વપ્ન આપણને એ સમજવામાં મદદ કરી શકે છે કે ખરેખર કંઈક બગડી રહ્યું છે કે પછી કંઈક બગડી જવાની બીક આપણને સતાવી રહી છે.

આખરે, સ્વપ્નમાં દાંત પડી જવા એ કોઈ આફતની નિશાની નથી. તે આપણી ચિંતા, આત્મવિશ્વાસ, વાત રજૂ કરવાની ક્ષમતા અને જીવનમાં થતા ફેરફારો વિશે વિચારવાની એક તક બની શકે છે. ક્યારેક આપણને શેનો ડર લાગે છે એ સમજી લઈએ, તો ખબર પડે છે કે આપણે ધારીએ છીએ તેના કરતાં વધુ મજબૂત છીએ.

(લેખ-૧) વિશ્વ આખું વિભિન્ન પદાર્થોથી બનેલું છે. વનસ્પતિ, અનાજ, કઠોળ અને દૂધ જેવા આહારમાં લઈ શકાય એવા પદાર્થોથી લઈને સોનું, ચાંદી, તાંબા જેવી ધાતુઓ, વળી ગંધક, નમક અને કેલ્શીયમ જેવાં ખનીજ તત્ત્વોથી લઈને રંગરસાયણો, એટલું જ નહિ બે અલગ-અલગ તત્ત્વોના સંયોજનથી બનતા પ્લાસ્ટીક જેવાં કૃત્રિમ પદાર્થો. જગતમાં રહેલાં આવા જાત-જાતના પદાર્થોના સંપર્કમાં માણસ આવતો

લોય છે. ક્યારેક શ્વાસોચ્છવાસ થકી તો ક્યારેક આહારરૂપે આ પદાર્થો શરીરની અંદર દાખલ થતાં હોય છે. આવા પદાર્થો દરેક વ્યક્તિને અનુકૂળ આવે એમ જરૂરી નથી. કેટલીક વ્યક્તિઓ ચોક્કસ પદાર્થના સંપર્કમાં આવવાથી એક પ્રકારની ઉત્તેજના અનુભવે છે. અથવા તો એમ કહીએ કે એમનું મન-શરીર એક પ્રકારની પ્રતિક્રિયા (REACTION) કરે છે. આવી પ્રતિક્રિયાના ભાગરૂપે શરીર પર ખંજવાળ, બળતરા, ઢીમચા ઉપસી આવવા, ત્વચા કાળી અને બરછટ થઈ જવી, સતત છીંકો, ઉધરસ, શ્વાસ લેવામાં તકલીફ છાતી અને માથામાં કફનો ભરાવો, આંખો, હોઠ કે ગળુ સૂજી આવવું તથા વારંવારના ઝાડા અને ઘૂંઘૂંમાંથી કોઈને કોઈ લક્ષણ જણાઈ આવે છે. આવા લક્ષણો મોટે ભાગે દમ (ASTHMA) ખરજવું (ECZEMA), શીળસ (URTICARIA) જેવાં રોગોના

જાણો તમને એલર્જી કેમ થાય છે

નામથી ઓળખાય છે. આ ત્રણે રોગના લક્ષણો ઉપર જણાવેલા લક્ષણ-સમુદાયમાંથી જ પણ ભિન્ન-ભિન્ન હોય છે. સ્વસ્થ-તંદુરસ્ત માણસમાં એકાએક આવા વિચિત્ર લક્ષણો દેખાય એને એલર્જી કહેવાય. ગ્રીક ભાષામાં એલર્જીનો અર્થ થાય વિચિત્ર રોગ. એલર્જી પેદા કરે એવા તત્ત્વોને એલર્જન અથવા તો એન્ટિજન કહેવાય. પૃથ્વી પર એલર્જી પેદા કરી શકવા સક્ષમ લાખો કરોડો તત્ત્વો છે. યાદી ઘણી લાંબી છે પણ એલર્જી પેદા કરી શકવાની ક્ષમતા (પોટેન્શીઅલ) ધરાવતા તત્ત્વો મોટે ભાગે પ્રોટીનના સંયોજનથી બનેલા અથવા કૃત્રિમ રંગ રસાયણથી બનેલા હોય છે. આવા તત્ત્વોની સૂચિ પર નજર ફેરવી જુઓ તો તમને જણાશે કે સામાન્ય લાગતા પદાર્થો પણ કેવા ભયંકર એલર્જન હોઈ શકે છે? (૧) ખાદ્ય પદાર્થો: ચોળા, વાલ, મઠ, દૂધ, મિક્ક પાવડર, દહીંના

પ્રોટીન, ઈંડા, શેલ-ફીશ, દરયાઈ શેવાળ, માંસાહાર, રીંગણ, ટામેટા, મેથીની ભાજી, ભીંડા જેવા શાકભાજી, ફણસ, કોચાબીજ, જરદાલુ, આમલી જેવા ફળો વગેરે. (૨) કૃત્રિમ રંગ રસાયણયુક્ત પદાર્થો : સુગંધિત અત્તરો, બોડી સ્પ્રે અગરબત્તીનો ધૂમાડો, ડીટરજન્ટ પાવડર, સાબુ, કોસ્મેટીક પદાર્થો જેવા કે નેઈલ પોલિશ, લીપસ્ટીક વગેરે. (૩) પેનિસીલીન અને સલ્ફાડ્રગ (ઓપથિઓ), એન્ટિબાયોટીક દવાઓ, વિટામીન્સ વેક્સીન (રોગ પ્રતિકારક રસી), રેડીન, ફિનાઈલ, મચ્છર મારવાની દવાઓ, ખેતીકામ એન ભાગ-બગીચામાં વપરાતી જંતુનાશક દવાઓ વગેરે. (૪) કાર્બન ડસ્ટ, કોટન ડસ્ટ, ઈન્ડસ્ટ્રીયલ ડસ્ટ, ધૂળના રજકણો, પુસ્તક પરની સેપટ, ધૂમાડો, શણ અને ઉત્તના સૂક્ષ્મ તંતુઓ, પુષ્પોમાં રહેલી પરાગ રજ (POLLEN), પ્રાણીઓની ત્વચા પરના સૂક્ષ્મ વાળ,

પીંછાના અંશો વગેરે. શ્વાસ દ્વારા શરીરમાં દાખલ થયેલા આવા પદાર્થોથી દમ અથવા અસ્થમાનો હુમલો આવવાની શક્યતા રહેલી છે. આહાર દ્વારા શરીરમાં દાખલ થયેલા આવા પદાર્થોથી શીળસ જેવાં ત્વચાને લગતાં

જગતમાં એલર્જી પેદા કરતાં તત્ત્વો અસંખ્ય છે અને પ્રત્યેક વ્યક્તિ ઓછાવત્તા અંશે આ તત્ત્વોના સંપર્કમાં આવે છે તો પછી બધાને એલર્જી કેમ થતી નથી ? એનું કારણ - કેટલીક વ્યક્તિઓ જન્મથી જ આવા એલર્જન પ્રત્યે સંવેદનશીલ (સેન્સીટીવ) હોય છે. આવી વ્યક્તિઓને એલર્જી વારસામાં મળે છે. વંશપરંપરાગત માણસને મળતા શરીરનું બંધારણ જ

થાડામાં ઘણું

- ૪૮ લાખ રૂપિયાનો જેકપોટ જીતનાર રાજેન્દ્ર કૃષ્ણ
- બહી બહનના ગીતો માટે પૈ નિર્માતાએ એમને ઓસ્ટીન ગાડી ભેટ આપી
- ૧૦ જાણીતી લોરીમાં ૫ લોરી એમની, ધીરે સે આ જા રે.....અય મેરી આંખો કે

Ans

ક (૨) જ (૨)

ક (૭) ક (૩) ક (h) ક (૨)

ક (૬) ક (૮) જ (b) :જક

ક 'જ' ક 'જ

આજ કી મુલાકાત બસ ઈતની

- રાજેન્દ્ર કૃષ્ણ

તનમન થકવી નાખતા નવરાત્રિના મીઠા ઉજાગરા પછી...

આંખોને થોડો આરામ આપીએ

અનવરાત્રિ દરમિયાન, ગરબા ગ્રાઉન્ડ પર હોઈએ ત્યાં સુધી આંખોને સ્માર્ટફોનના સ્ક્રીન પર સતત સ્ક્રોલિંગથી મુક્તિ મળી, પણ નવે નવ રાત ફેસ્ટ અને બીજી ગમતી વ્યક્તિઓના ફોટો કે રીલ રેકૉર્ડ કરવા માટે આંખો સતત સ્માર્ટફોનના સ્ક્રીનમાં જ પરોવાયેલી રહી. દિવસ દરમિયાન સ્ક્રોલિંગ પણ વધું. પરિણામે આખી નવરાત્રિ દરમિયાન તનમન તો થાક્યાં, સાથોસાથ આંખો પણ થાકી હશે.

હવે એને થોડો આરામ આપીએ. હવેના દિવસોમાં પણ ફોન આપણા હાથમાં અને નજર ફોનમાં જ રહેવાની છે. આપણે એકમેકના ફોટોગ્રાફ્સ અને રીલ્સ જોવામાં પરોવાયેલા રહેવાના છીએ. એ ધ્યાનમાં રાખીને, ફોનનાં એવાં કેટલાંક ફીચર્સ તપાસીએ, જે આપણી આંખો પર સ્ક્રીનની બ્લૂ લાઈટથી થતી અસર તથા આપણી ઊંઘમાં ખલેલ સામે કેટલુંક રક્ષણ આપી શકે છે. આ બધું તમને કેટલો ફાયદો કરશે એ કહી ન શકાય, પણ ટ્રાય કરી જુઓ!

સ્માર્ટફોનનો વધુ પડતો ઉપયોગ આપણા શરીરને વિવિધ રીતે નુકસાન કરે છે - આ વાત આપણે જાણીએ છીએ, છતાં...

આપણે સ્માર્ટફોનની આદત છોડી શકતા નથી. રાત્રે અંધારામાં પણ સ્માર્ટફોન આપણા હાથમાંથી છૂટતો નથી.

તમને પણ આવી આદત હોય તો આંખ અને ઊંઘ બંને પર લાંબા ગાળાની અસર થાય તે પહેલાં ચેતી જવું સારં.

આંખો માટે ડિજિટલ સ્ક્રીનની બ્લૂ લાઈટ હાનિકારક છે, બચાવનાં પગલાં જરૂરી છે

આપણે સૌ પોતાના સ્માર્ટફોનનો રાત્રિદિવસ ઉપયોગ કરતા હોઈએ ત્યારે આંખ પર તેની અસર થવાની મોટી સંભાવના રહે છે. મોટા ભાગે આપણે આવી અસર ટાળવા માટે ફોનના ડિસ્પ્લેમાં બ્રાઈટનેસ વધુ ઓછી કરીને કંઈક કર્યાનો સંતોષ માની લેતા હોઈએ છીએ. એથી આગળ વધવું હોય તો ફોનમાં બધે જ ડાર્ક મોડનો ઉપયોગ કરવાનો પ્રયાસ પણ કરી શકાય. તકલીફ એ છે કે આ બધાં સેટિંગ્સનો કોઈ એક સ્ટાન્ડર્ડ રુલ હોતો નથી. કેટલી બ્રાઈટનેસ સોને અનુકૂળ ગણાય એવો કોઈ નિયમ નથી. તેમ ડાર્ક મોડથી બધાની આંખોને રાહત મળે એવું પણ નથી. તેમ છતાં સ્માર્ટફોનના સતત વધતા ઉપયોગને કારણે આપણે આંખોને બચાવવા માટે જે ઉપાયો મળતા હોય તેની અજમાયશ કરવી જરૂરી છે.

બ્લૂ લાઈટ સામે રક્ષણ

સ્માર્ટફોનના સ્ક્રીનમાં બ્લૂ લાઈટનું પ્રમાણ વધુ હોય તો તેનાથી ‘કમ્પ્યૂટર વિઝન સિન્ડ્રોમ’ તરીકે ઓળખાતી તકલીફ થઈ શકે છે. સાદા શબ્દોમાં એમ કહેવાય કે ખાસ કરીને ઝાંખા અજવાળામાં આપણે વધુ પડતો સમય સ્માર્ટફોનના સ્ક્રીનમાં પરોવાયેલા રહીએ તો સ્ક્રીનની બ્લૂ

લાઈટથી આંખો ખેંચાવાની તકલીફ ઊભી થાય.

નિષ્ણાતો કહે છે કે બ્લૂ લાઈટ અન્ય કલર્સની વેવલેન્થ કરતાં વધુ પ્રમાણમાં સ્પેડ થાય છે જેને કારણે આંખમાં વધુ પ્રકાશ પહોંચે છે અને પછી આપણી આંખો

નિષ્ણાતો કહે છે કે રાતના સમયે આંખો વધુ પડતી બ્લૂ લાઈટનો સામનો કરે તો આપણી ઊંઘનું નિયમન કરતા ‘મેલેટોનિન’ નામના હોર્મોન પેદા થવાનું પ્રમાણ ઘટે છે. જેને કારણે રાતના સમયે વધુ પડતો સ્માર્ટફોન

સહેલાઈથી ફોકસ કરતી શકતી નથી.

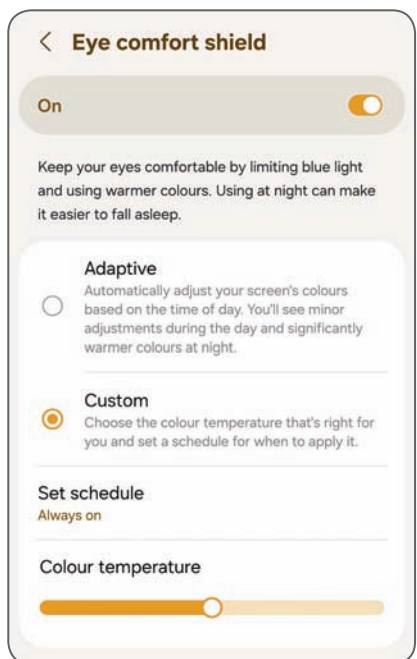
બ્લૂ લાઈટ ઉપરાંત સ્ક્રીનની વધુ પડતી બ્રાઈટનેસ, કોન્ટ્રાસ્ટ તથા વધુ પડતો સમય સ્ક્રીન સામે જોઈ રહેવાને કારણે પણ આંખોમાં તકલીફ થઈ શકે છે.

જોયા પછી આપણે ઊંઘવાનો પ્રયાસ કરીએ તો પડખાં ઘસતા રહીએ છીએ.

આ બધી તકલીફો સામે રક્ષણ આપવા માટે વિવિધ મોબાઇલ મેન્યુફેક્ચરિંગ કંપની ફોનમાં ‘આઈ કમ્ફર્ટ’

‘આઈ કમ્ફર્ટ શીલ્ડ’નો લાભ કેવી રીતે લેવો?

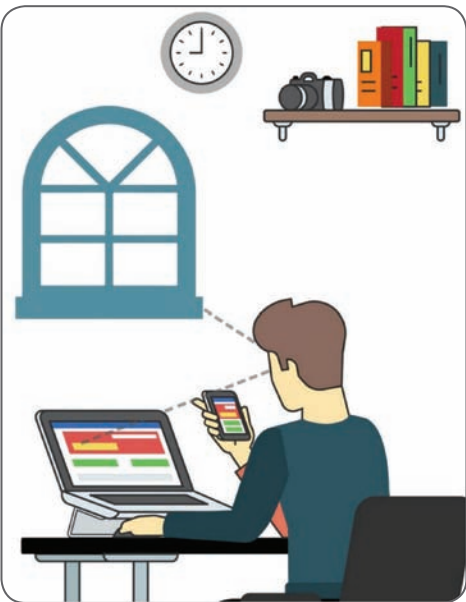
- તમારા ફોનમાં ‘આઈ કમ્ફર્ટ’ મોડ હોય તો તેને ઓન કરવાનાં પગલાં જાણી લઈએ.
- ફોનમાં સેટિંગ્સમાં જાઓ. તેમાં ડિસ્પ્લેમાં જાઓ.
- અહીં ‘આઈ કમ્ફર્ટ શીલ્ડ’ કે ‘કમ્ફર્ટ વ્યૂ’ જેવો ઓપ્શન જોવા મળશે. તેને ક્લિક કરતાં આ ફીચરનું પેજ ઓપન થશે.
- અહીં સાથી ઉપર તેને ઓન કરવાનું ટોગલ મળશે.
- તેને ઓન કરશો એ સાથે ફોનના સ્ક્રીનની બ્રાઈટનેસ ઘટશે અને સ્ક્રીનનો કલર ‘સેપિયા’ ટોનનો થશે. તમે જાણતા જ હશે કે ફિન્ગર રીડર કે અન્ય રીડિંગ એપ્સમાં આપણે ફોનના સ્ક્રીન પર ઘણું વાંચવું હોય ત્યારે આંખોને રાહત આપવા માટે પેજ માટે આવો ‘સેપિયા’ કલર પસંદ કરવાની સગવડ હોય છે.
- ફોનમાં ‘આઈ કમ્ફર્ટ શીલ્ડ’ કે ‘કમ્ફર્ટ વ્યૂ’ ઓન કરીએ ત્યારે તેને માટે બે વિકલ્પ મળે છે. એક છે ‘એડેપ્ટિવ’ અને બીજો છે ‘કસ્ટમ’.
- ‘એડેપ્ટિવ’ ઓપ્શન તેના નામ મુજબ દિવસના સમય અનુસાર આપણા સ્ક્રીનના કલર્સ આપોઆપ એડજસ્ટ કરે છે.
- આ વિકલ્પ પસંદ કરીએ તો દિવસ દરમિયાન સ્ક્રીનના બ્લૂટોનમાં ખાસ ઘટાડો જોવા નહીં મળે પરંતુ રાતના સમયે નોંધપાત્ર રીતે વધુ સેપિયા ટોન જોવા મળશે.
- ‘કસ્ટમ’ ઓપ્શનમાં નામ મુજબ આપણે ઇચ્છીએ તેવું કલર ટેમ્પરેચર પસંદ કરી શકીએ છીએ અને આપણને શું અનુકૂળ રહેશે તે તપાસી શકીએ.
- આવા ‘કસ્ટમ’ કલર ટેમ્પરેચર માટે આપણે

- શેડ્યૂલ પણ નક્કી કરી શકીએ. જેમ કે સાંજના સૂર્યાસ્તથી સૂર્યોદય સુધી આ મોડ ઓન રહે અથવા સાંજે નિશ્ચિત સમયે શરૂ થઈને સવારે નિશ્ચિત સમયે તે બંધ થાય એવું સેટિંગ પણ આપણે કરી શકીએ.
- આટલા ઊંડા ઉતરવું ન હોય તો ‘એડેપ્ટિવ’ મોડ પસંદ કરવો યોગ્ય રહેશે.

બીજાં ક્યાં પગલાં યાદ રાખવાં?

- એ પણ ખાસ યાદ રાખવું જોઈએ કે ફોનમાં ‘આઈ કમ્ફર્ટ’ મોડ ઓન કરી દેવાથી આંખને પૂરેપૂરું રક્ષણ મળી જશે એવું પણ માની ન લેવાય. ફોન સામે આંખોને રક્ષણ આપવા માટે બીજા ઉપાયો પણ અજમાવવા જોઈએ. જેમ કે...
- ૨૦-૨૦-૨૦ રુલ:** નિષ્ણાતો કહે છે કે કમ્પ્યૂટર કે સ્માર્ટફોનના સ્ક્રીનમાં આપણે નજર પરોવી રાખી હોય ત્યારે દર ૨૦ મિનિટે આપણે ઓછામાં ઓછી ૨૦ સેકન્ડનો બ્રેક લઈને ૨૦ ફૂટ દૂરની બાબતો પર નજર મોડવી જોઈએ. આવી આદત કેળવવાથી ડિજિટલ સ્ક્રીનના વધુ પડતા ઉપયોગથી આંખો ખેંચાવાનું પ્રમાણ ઘટી શકે છે.
- સ્ક્રીનની બ્રાઈટનેસ:** ફોન અને કમ્પ્યૂટર બંનેના સ્ક્રીનની બ્રાઈટનેસ આસપાસના અજવાળાં અનુસાર એડજસ્ટ કરવી જરૂરી છે. બંને ત્યાં સુધી રૂમમાં પૂરું અજવાળું રાખીને ડિજિટલ સ્ક્રીનનો ઉપયોગ કરવો હિતાવહ છે. ફોનની બ્રાઈટનેસ વધુ પડતી હશે તો આંખોને તકલીફ થશે. તેમ બ્રાઈટનેસ વધુ પડતી ઓછી હશે તો પણ આંખોને શ્રમ પડશે.
- યોગ્ય ફોન્ટ સાઈઝ:** સ્ક્રીન પરના ફોન્ટની સાઈઝ ઓછી હોય અને વાંચવામાં તકલીફ થતી હોય તો ફોન્ટની સાઈઝ વધારી દેવી સારી.
- સ્ક્રીનની યોગ્ય ગોલ્ડવૉશી:** કમ્પ્યૂટરનો સ્ક્રીન હોય તો તે આપણાથી કમસે કમ એક હાથના અંતરે, આંખના લેવેલ અને સહેજ નીચેની તરફ ઢળતો રહેવો જોઈએ. સ્માર્ટફોનની વાત કરીએ તો

- આપણને મોટા ભાગે ફોન ખોળા તરફ રાખીને, ગરદન ઝુકાવીને ફોનનો ઉપયોગ કરવાની ટેવ હોય છે. તેને બદલે ફોનને ગરદન ઝુકાવ્યા વિના ઉપયોગ કરી શકાય તેવા લેવેલ રાખવાથી આંખ અને ગરદન બંનેને રાહત રહેશે.
- ડિજિટલ સ્ક્રીનનો મર્યાદિત ઉપયોગ:** રાત્રે સુવાના સમય પહેલાં ડિજિટલ સ્ક્રીન ટાઈમ ઘટાડવો એ સારી ઊંઘ અને આંખોને રાહત આપવા માટેનો રામબાણ ઉપાય છે.

વોટ્સએપનો પર્સનલ ઉપયોગ કરતા હો કે પ્રોફેશનલ, તેમાંનું ઇવેન્ટ ફીચર ઘણું ઉપયોગી છે

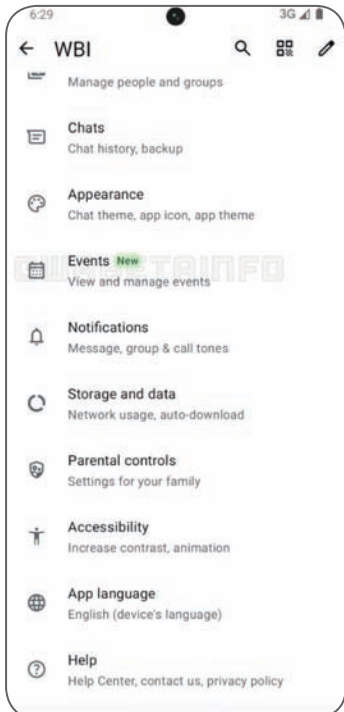
વોટ્સએપમાં ઇવેન્ટ ફીચરમાં ફેરફાર - હવે બધું અલગ પેજ પર

આપણી વોટ્સએપ એપમાં ‘ઇવેન્ટ’ નામે એક ફીચર છે, તેની વાત કરતાં પહેલાં મૂળ ફીચર શું છે એની વાત કરી લઈએ.

મિત્રો કે નજીકના સ્વજનો સાથે તમે કોઈ નાનું ગેઝર્લિંગ, હેન્ગઆઉટ કે ડિનર પ્લાન કર્યું હોય તો તેના માટે વોટ્સએપમાં ‘ઇવેન્ટ’ ક્રિએટ કરી શકાય છે. આપણે કોઈ પણ કોન્ટેક્ટ સાથેની વ્યક્તિગત ચેટમાં કે ગ્રૂપમાં આવી ‘ઇવેન્ટ’ ક્રિએટ કરી શકીએ. એ માટે અત્યારે આપણે વ્યક્તિગત ચેટ કે ગ્રૂપ ચેટમાં મેસેજ ટાઈપિંગ બોક્સમાંના એડેચમેન્ટ આઈકન પર ક્લિક કરવાનું રહે છે. પછી ‘ઇવેન્ટ’નો વિકલ્પ પસંદ કરવા મળે.

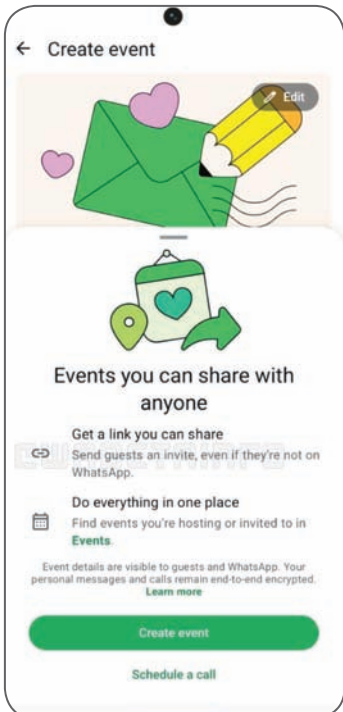
ઇવેન્ટ માટે આપણે નામ આપી શકીએ તથા ટૂંકી વિગતો લખી શકાય. ઇવેન્ટ ક્યારે શરૂ થશે અને ક્યારે પૂરી થશે એ દર્શાવતી નિશ્ચિત તારીખ અને સમય પણ લખી શકાય. આપણે ઇચ્છીએ તો ઇવેન્ટનું લોકેશન ઉમેરી શકીએ. તેમ જ ઇવેન્ટ માટે વોટ્સએપ કોલની લિંક બનાવીને તેને પણ સૌ સાથે શેર કરી શકીએ. આ કોલમાં જોડાવા માટે પહેલાં આપણી મંજૂરી જરૂરી છે કે નહીં એ પણ નક્કી કરી શકાય. ફેસબુ કે ફેમિલી સાથેની ઇવેન્ટમાં આ બધી વાતો જરૂરી ન બને, પરંતુ ઓફિસ મીટિંગ કે પ્રેઝન્ટેશન જેવી કોઈ ઇવેન્ટ સેટ કરતા હોઈએ ત્યારે આ બધું કામ લાગે. આપણી ઇવેન્ટની વિગતો

જેમની સાથે શેર થઈ હોય એ લોકો અન્ય એક વ્યક્તિને પણ ઇવેન્ટમાં ઉમેરી શકે એવું સેટિંગ પણ કરી શકાય.

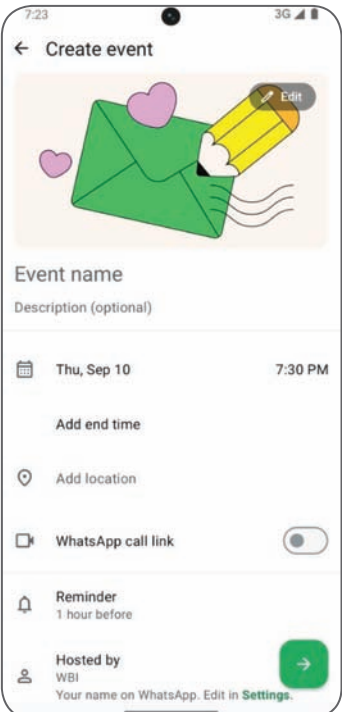
‘ઇવેન્ટ’ ક્રિએટ કરવાની આ સગવડ વોટ્સએપમાં મે ૨૦૨૪થી મળી ગઈ છે. હવે તેમાં એક સુધારો થઈ રહ્યો છે. હવે ‘ઇવેન્ટ’ માટે વોટ્સએપના

સેટિંગ્સમાં એક અલગ પેજ ઉમેરાઈ રહ્યું છે. મતલબ કે આપણે વ્યક્તિગત ચેટ કે ગ્રૂપ ચેટમાં ગયા વિના વોટ્સએપના સેટિંગ્સમાંથી

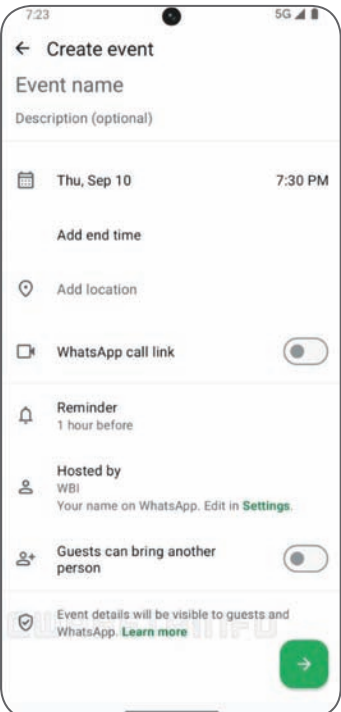
જ ‘ઇવેન્ટ’નું પેજ ઓપન કરી શકીશું. અહીંથી પહેલાંની જેમ વિવિધ વિગતો અને સેટિંગ્સ સાથે ‘ઇવેન્ટ’ ક્રિએટ કરીને અન્ય વ્યક્તિ કે ગ્રૂપ સાથે શેર કરી શકીશું.

આ પેજ પર આપણે ક્રિએટ કરેલી કે આપણને જેમાં ઇન્વાઈટ કરવામાં આવ્યા હોય તે બધી ઇવેન્ટ એક સાથે જોઈ શકાય

છે. આપણે અલગ અલગ ચેટમાં જવું પડતું નથી. ‘ઇવેન્ટ’માં જેમને ઇન્વાઈટ કરવામાં આવ્યા હોય તે લોકો જે તે ઇવેન્ટના જવાબમાં પોતાનો રિસ્પોન્સ આપી શકે છે.

જે લોકો પોતે સામેલ થશે એવું કન્ફર્મ કરે તેઓ ઇવેન્ટમાં સામેલ થનારા અન્ય લોકોનાં નામ અને તેમના રિસ્પોન્સ જોઈ શકે છે.

વોટ્સએપમાં ‘ઇવેન્ટ’ ફીચર પર્સનલ અને પ્રોફેશનલ બંને પ્રકારના ઉપયોગ માટે કામનું છે. હવે તેનું અલાયદું પેજ મળવાથી આખી વાત વધુ સહેલી બનશે.

એક ખાસ પહેલ, આપને માટે!

ટેકનોકિવ્ઝમાં ભાગ લો, ગોલેજ સાથે ઇનામ મેળવો!

પ્રશ્ન-૧. ડિજિટલ સ્ક્રીનની બ્લૂ લાઈટથી કયા હોર્મોનનું સંતુલન બગડે છે, જે આપણી ઊંઘના ચક્રને ખોરવી નાખે છે?

(૧) ઇન્સ્યૂલિન (૨) મેલેટોનિન (૩) એડ્રિનાલિન

પ્રશ્ન-૨. ભારતમાં વોટ્સએપમાં ‘ઇવેન્ટ’ ક્રિએટ કરવાનું ફીચર ક્યારથી ઉમેરાયું?

(૧) ઓગસ્ટ ૨૦૧૮થી (૨) ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૦થી (૩) મે ૨૦૨૪થી

પ્રશ્ન-૩. મેટાનું એડવર્ટાઈઝિંગ પ્લેટફોર્મ કયા નામે ઓળખાય છે?

(૧) મેટા એક્સ (૨) ફેસબુક એક્સ (૩) મેટા સ્માર્ટ કનેક્ટ

જવાબો મોકલવા આ ક્યૂઆર કોડ સ્કેન કરો

તા. ૧૪-૧૦-૨૦૨૬ ક્વિઝના વિજેતાઓ

હંસા એન. ચૌહાણ, ચેતનભાઈ દેસાઈ, જિજ્ઞેષા પંડ્યા

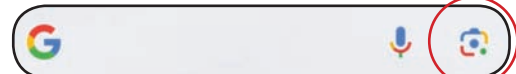
તા. ૧૪-૧૦-૨૦૨૬ ક્વિઝના જવાબો

પ્રશ્ન-૧. રે-બાન મેટા સ્માર્ટ ગ્લાસિસનું લેટેસ્ટ વર્ઝન નીચેનામાંથી કયું છે? - જેન ૩

પ્રશ્ન-૨. સ્માર્ટ ગ્લાસિસમાં ફોટો-વીડિયો કેપ્ચર થાય છે એવી સામેની વ્યક્તિને કઈ રીતે જાણ થાય? - ફેમમાં એલઈડી લાઈટથી

પ્રશ્ન-૩. એમેઝોનનાં જૂનાં ટેબલેટની રેન્જનું નામ શું હતું? - ફાયર

વિજેતાઓને અભિનંદન! આપનાં ઇનામ માત્ર રૂબરૂ અથવા કોઈ પ્રતિનિધિ દ્વારા આ સરનામેથી ૧૫ દિવસમાં મેળવી લેવાનાં રહેશે: શ્રેયાર્થ યુનિવર્સિટી, એમ. જે. લાઈબ્રેરી પાસે, આશ્રમ રોડ, અમદાવાદ(સવારના ૧૦થી સાંજના ૬) ૯૩૧૭૯૨૬૧૦૨/૪, info@shreyarthuni.ac.in, વેબસાઈટ: shreyarthuni.ac.in.

ક્યૂઆર કોડ સ્કેન કરવા માટે સ્માર્ટફોનમાં ગૂગલ સર્ચ એપમાં ‘લેન્સ’ ઓપન કરી તેનાથી કોડ સ્કેન કરો. આઈફોન તથા અમુક એન્ડ્રોઇડ ફોનમાં ડ્રોઈસ્ટ કેમેરા ઓપન કરી સ્કેન કરી શકાશે (તમારા ફોનમાં આ સગવડ તપાસવા માટે કેમેરા એપનાં સેટિંગ્સ તપાસી જુઓ). એ ઉપરાંત, ફોનમાં કોમ બ્રાઉઝરમાં ‘શેર’ બટન ક્લિક કરતાં ક્યૂઆર કોડ સ્કેન કરવાનો વિકલ્પ મળશે. પેટીએમ જેવી અમુક પેમેન્ટ એપમાંથી પણ આ ક્યૂઆર કોડ સ્કેન કરી શકાશે.

ટેકન્યૂઝ | ટેકગતના ખબરઅંતર...

મેટાનાં પ્લેટફોર્મ પર બિઝનેસનું પ્રમોશન મોંઘું થઈ રહ્યું છે

વર્ષોથી ભારત સહિત વિશ્વના મોટા ભાગના દેશોના નાના મોટા બિઝનેસ પોતાની બ્રાન્ડ કે પ્રોડક્ટ્સના પ્રમોશન માટે ગૂગલ અથવા મેટાના એડવર્ટાઈઝિંગ પ્લેટફોર્મ ‘મેટા એક્સ’નો ઉપયોગ કરતા હોય છે. આ બંને પ્લેટફોર્મ ઓનલાઈન એડવર્ટાઈઝિંગમાં સૌથી આગળ છે એમ કહી શકાય. જોક બંને પર પ્રમોશન અને ટાર્ગેટિંગ અમુક રીતે અલગ છે. ગૂગલમાં મોટા ભાગે જનરલ સર્ચ અથવા ગૂગલના એડવર્ટાઈઝિંગ નેટવર્કમાં સામેલ બ્લોગ્સ અને વેબસાઈટ જેવા પ્લેટફોર્મ પર પ્રમોશન કરી શકાય છે. જ્યારે મેટામાં બધું ફોકસ તેના પોતાના ફેસબુક અને ઇન્સ્ટાગ્રામના યૂઝર્સમાં પ્રમોશન પર છે.

વર્ષોથી એવી એક છાપ હતી કે મેટા પર ઓછા ખર્ચે વધુ લોકો સુધી

પોતાની વાત પહોંચાડી શકાય છે. પરંતુ ધીમે ધીમે આ છાપ ભૂંસાઈ રહી છે. મેટા પર પણ ઓનલાઈન પ્રમોશન મોંઘું થતું જાય છે. કેટલાક લેટેસ્ટ અભ્યાસો બતાવે છે કે મેટા પર પ્રમોશનનો ખર્ચ આગલા વર્ષની સરખામણીમાં ૧૪ ટકા જેટલો વધ્યો છે. બીજી તરફ એટલો ખર્ચ ક્યાં પછી જેટલા લોકો સુધી પહોંચી શકાય તેમાં ખાસ કોઈ ફેર પડ્યો નથી.

અત્યારે ભારતમાં ઇન્ટરનેટનો વ્યાપ જબરો વધ્યો છે, વધુને વધુ લોકો પોતાના સ્માર્ટફોન કે કમ્પ્યૂટરમાં ઇન્ટરનેટ પર એક્ટિવ થઈ રહ્યા છે. પરંતુ તેની સરખામણીમાં ઓનલાઈન જાહેરાતો જોઈને ખરેખર શોપિંગ કરનારા લોકોનું પ્રમાણ બહુ વધ્યું નથી.

પરિણામે એવી સ્થિતિ છે કે મેટાના પ્લેટફોર્મ પર વિવિધ બિઝનેસ એના એ જ લોકોનું ધ્યાન ખેંચવા માટે મથી રહ્યા છે.

ઓનલાઈન એડવર્ટાઈઝિંગ યૂઝર્સના ટાર્ગેટિંગ મુજબ ‘ઓશ્રાન’ આધારિત હોય છે. મતલબ કે કોઈ એક યૂઝરની નજરમાં આવવા માટે એક જ કેટેગરીની કે અલગ અલગ કેટેગરીની કંપની પ્રયાસ કરી રહી હોય તો જે કંપની વધુ રકમ ચૂકવવા તૈયાર હોય તેની જાહેરાત એ યૂઝરને બતાવવામાં આવે.

અત્યારે મેટાના પ્લેટફોર્મ પર એડવર્ટાઈઝર્સ વધી રહ્યા છે, પરંતુ યૂઝર્સ લગભગ એટલાના એટલા રહે છે તેથી એડવર્ટાઈઝર્સ વચ્ચે સ્પર્ધા પણ વધે છે. તેથી તેમનો ખર્ચ ઊંચો જાય છે.

આપનાં સૂચનો, સવાલો મોકલો આ સરનામા પર : technoworld.gs@gmail.com

લેખન-સંકલન : હિમાંશુ કીકાણી

‘જે ગીતામાં છે, બાઈબલમાં છે, એવું જ કુરઆનમાં પણ છે. મને હંમેશા એવું લાગે છે કે આપણાં અંદરના ભાગેથી પવિત્ર થવા માટે, પાક થવા માટે, સુરોના આરોહ-અવરોહથી જ આ શ્લોક, આ કલમા બધું બન્યું છે. એવું મને લાગે છે. કારણ કે આ પઠવાથી મને અંદરથી જ ખૂબ સારું અનુભવાય છે. ડૉ બ્લુર્બુવ: સ્વ: તત્સવિતુવરિણ્યમ્...

રહેમાનિ રહીમ...તો મને સારું લાગે છે, હું બધું જ વાંચું છું, બોલું છું. મને શકી ઇનામદારે આયત અલ-કુર્સી શીખવેલી. ઍશીના દાયકામાં એની કારમાં હું નવો નવી જાણીતો થયેલો નીકળતો ને મુંબઈની બીડ મને જોઈ લાથ હલાવતી

થયેલી ત્યારે હું “જુઓ ને, શફીને કહેતો કે જો લોકો માને છે કે આ કાળાકલ્પા મરાઠીએ નવી કાર

લીધીને ગોરોચિટો ડ્રાઈવર રાખ્યો છે. શકી કહેતો કે અમારા પૂર્વજો કન્વર્ટ થયા હશે ને હું હસીને કહેતો કે પ્રેમનો ધર્મ પાળવો હોય તો પછી શું હિંદુ ને શું મુસ્લિમ !

પણ મને એ સવાલ હંમેશા અહીં તકલીફ આપે છે, કે જેહાદના નામી આતંકી હરકતો કરવા માટે... આટલા નાના-નાના બાળકો છે, ૧૮-૨૦ વર્ષના કેમ બીજાને મારવા તૈયાર થતા હશે ? એવી કઈ વાત છે કે એમને આવું કરવાનું મન થાય છે? એ બધા (યુવાન ત્રાસવાદીઓ) પહેલાં તો પોતાની જાતને મારતા હશે ને, ત્યારે જઈને આ કરી શકે ! પોતાના મનને ક્યાંક તો તકલીફ થતી હશે કે નહિ આવી હિચકારી હિંસા કરતી વખતે ! એમને ફિદાઈની થઈને કઈ જન્મત નસીબ થવાની છે આવું ક્યાં પછી?

જુઓ, ધારો કે મારી પાસે રૂપિયા છે. વચ્ચે રસ્તો છે. ત્યાં સામે ફૂટપાથ છે, ત્યાં ઝૂંપડપટ્ટી છે. આ બાજુમાં રહું છું, હું આલીશાન ફ્લેટમાં રહું છું. ત્યાં ભૂખ્યા બાળકો છે. હું સવારે મારા બાળકને દરવાજા સુધી છોડવા જાઉં છું, ગાડી આવે છે, ગાડીમાં બેસાડું છું. ચોખ્ખા કાપડ પહેરેલા છે, તે જતો રહે છે. ત્યાં એક ભૂખ્યું બાળક છે, કપડાં વગરનું, નાક વહી રહ્યું છે, હાડકાં દેખાઈ રહ્યાં છે, તે રોઈ રહ્યો છે. અહીંથી મારું ધ્યાન શિફ્ટ થઈને ત્યાં નથી જતું. મારું બાળક જેવું ગાડીમાં બેસે છે, તે જા્ય છે અને હું મારા ઘરમાં જતો રહું છું. વાસ્તવમાં બેનામાં ફરક કેટલો છે? પરિસ્થિતિનો? નાને કે નકર નથી, માત્ર વચ્ચે એક રસ્તો છે.

જે દિવસે તેઓ ઈચ્છશે, તે રસ્તો ઓળંગીને આ ફૂટપાથ પર આવી જશે, તમારા ઘરમાં ઘૂસી જશે. તો તમારી એ જવાબદારી બને છે કે આજે તમારી પાસે જે છે, તે તેમની

નાના પાટેકર : માર્ક પહેરીને ફરતા ગ્લેમરવર્લ્ડમાં ફિલ્ટર વિનાનો સ્ટાર સોલ્જર એક્ટર!

વગર કારણે એકબીજાના માથા ફોડીએ છીએ. બાકી તો આપણે કેટલાય વર્ષોથી સાથે જ રહીએ છીએ ને.”

અને ધર્મથી આગળ દેશને મુક્તા આ તિરંગાપ્રેમી સૈનિકે લલ્લનટોપને જે મેરેશીન ચારેક કલાકનો ઈન્ટરવ્યું આપેલો એમાં પણ કહેવું કે ‘‘હું ડપનો થવા આવ્યો પણ હજુ આ હિંદુ મુસ્લિમ વાળો મામલો સમજતો નથી મને!’’ નાના પાટેકરની કઝીન હતી. શશી. સગી બહેન જેટલો જ ભાવ. ડોક્ટર હતી. એ બીજા ડોક્ટર અબ્બાસને લવ મેરેજમાં પરણી ગઈ. (ઈન્ટરનેટ પર એક મુસ્લિમ બાળકને તેડીને નાનાનો વિડીયો વાઈરલ થાય છે એ આ પરિવારનો. નાના પાટેકરનો એકમાત્ર પુત્ર મલ્હાર તો કદાચ પરણ્યો નથી ને નાનાને કોઈ ગ્રાન્ડચાઈલ નથી) એ વખતે નાનાએ પબ્લિકલી કહેલું કે ‘‘મેં મારી શશી ગુમાવી છે, એવું શું કામ વિચારું. ઉલટું મેં અબ્બાસ મારા ફેમિલીમાં મેળવ્યો છે ! બેઉ હાઈલી એજ્યુકેટેડ ડોક્ટર છે અને એકમેકના પ્રેમમાં છે. આમાં ધર્મ ક્યાંથી ધુસી ગયો વચ્ચે !’’

બીજા કોઈ આવું કરે તો લુખ્ખાઓના ટોળા પાછળ પડી જાય. પણ નાના પાટેકારમાં તો આજે પણ આ વાંસીને સમસમી જાય તો બીજું શું કહી શકો ? બોલવામાં બેબાક એવા આ માથાફરેલ માનવીએ તો વિવેક અગિનહોત્રી માટે વેક્સીન વોર જેવી ફિલ્મો પણ કરી અને વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીએ પણ એને જાહેર અંજલિ આપતી વખતે એને

‘‘કોઈ પિંજરામાં કેદ ના થાય એવું પંખી’’ યોગ્ય રીતે જ કહેલો ! શરદ પવાર સાથે એને ભળતું ને બાલાસાહેબ ઠાકરે સાથે ખાસ ઘરોબો હતો. પણ નાનાનું સ્ટેન્ડ હતું કે કોઈ સારા કામ માટે જરૂર નેતાઓની ઓળખાણ કામે લગાડવાની. પણ આપણા કામ માટે નહિ !

અને છતાં પણ નાના પાટેકરના કલાકાર તરીકે કોમી એખલાસ માટે ધબકતા દિલ માટે કોમેન્ટ કરવી હોય કી પેડ ને મફત ઈન્ટરનેટના જોરે વિદેશી સોશ્યલ મીડિયા પર. તો, એ ક્યાં કોઈ નાના પાટેકરની જેમ યુદ્ધ લડવા ગયા છે ? નાના પાટેકર બાકાયદા આર્મી મેજર હતા. કડક આર્મી ટ્રેનિંગ લીધેલી. અને આ માનદ હોલો નહોતો, ક્રિકેટર બેંક મેનેજર હોય એવો. કારગિલ યુદ્ધ વખતે તત્કાલીન વિદેશમંત્રી જ્યોર્જ ફર્નાન્ડીસની મંજૂરી લઈ રીતસર મશીનગન હાથમાં રાખી સ્પેશ્યલ ફોર્સના ભાગરૂપે ભારત માટે પાકિસ્તાન સામે સાયુક્ત યુદ્ધ લડેલો એક્ટર હતો આ જાબાજ. પણ એને કટ્ટરવાદી ગુનેગાર દુશ્મન અને ધાર્મિક છતાં સરળ સજ્જન દોસ્ત વચ્ચેનો ફર્ક સમજાય એટલું સાબુત દિમાગ હતું એની પાસે. જે આજે હવે એકધારા બ્રેઈનવોશને લીધે સંકોચાઈને અખરોટની જ સારીજનું થઈ ગયું છે બહુમતી ભારતચીત્તીઓનું.

આર્મી બેકગ્રાઉન્ડને લીધે જ નાનાએ જીવનમાં એકમાત્ર ફિલ્મ જે ડાયરેક્ટ કરી એ આર્મી પર

ઓથેન્ટિક લાગતી પ્રહાર હતી. દેશ માટે બોર્ડર પર આકરી લડાઈ લડેલો માણસ પણ દેશની અંદર લુખ્ખા મવાલીઓથી પરેશાન થાય છે અને સામો પ્રતિકાર કરવામાં કોઈ મદદ કરવા આવતું નથી એ સંદેશ હતો એ હાડ હિટીંગ ફિલ્મનો. જેમાં મેક અપ વિનાની માપુરી બેહદ સુંદર લાગેલી. અને નાનાના મિત્ર સદગત મંગેશ કુલકર્ણીનાં લાજવાબ ગીતો... પર્સનલ ફેવરિટ ‘હમારી હી મુકી મેં આકાશ સારા, જબ બી ખુલેગી ચમકેગા તારા’ તો અનેક વક્તુત્વ સ્પર્ધામાં વાપર્યું છે !

સારું થયું કે ફિલ્મોના પ્રમોશનમાં ઉભા થઈને જતા રહેતા નાનાએ ગદરવાળા અનિલ શર્માની વનવાસ ફિલ્મ માટે ગમતા મિત્રો એની સાથે વાતો કરે એવું કેમ્પેઈન કર્યું તો ઘણું જાણવા મળેલું. જેમ કે વિશાલ ભારદ્વાજ સાથેની વાતમાં એનો શાયરી અને જૂના હિન્દી ફિલ્મસંગીતનો શોખ બહાર આવેલો. નાનાએ વાતવાતમાં કહેલું ‘‘યાર, ગાડી બંગલા શું અમીર બનાવે, આ ગુલઝારસાહેબ જો ને એમની પાસે શબ્દોની કેવી સમૃદ્ધિ છે. એમને વાંસીને કોલ કરવાનું મન થઈ જાય. આપણું શબ્દબોળ સુધરી જાય. આ પણ અમીરાઈ નથી!’’ નાના પાટેકરને આજે પણ જે સોલોલોકી ‘‘ડેસે બતાઉ મૈં’’, માટે યાદ કરાય છે એ પોતાને સવારની પાંચ વાગ્યાની ફ્લાઈટ હોવા છતાં પણ જાવેદ અખ્તરે રાત જાગીને આરોહ અવરોહ પોઝ એક્સપ્રેશન સહિત તૈયાર કરાવેલી.

સ્ટાર સોલ્જર એક્ટર!

ગુલઝારના ભૂતપૂર્વ આસિસ્ટંટ એવા ‘અંકુશ’ બનાવનાર એનું ચંદ્રા ‘તેજાબ’ પછી ફેમસ થયા પણ નાનાને ફિલ્મમાં દસ હજાર જ મળવાના હતા (એમાં પણ સાત હજાર ફિલ્મ વેંચાય પછી) પણ અંકુશ અટકી જતા નાનાએ ઘર ગીરવે રાખી બે લાખ ઉધાર આપેલા ! કેમ? તો મરાઠી કોમેડી એક્ટર અશોક શરાફ નાના સામે પત્તા રમવામાં જાણી જોઈને થોડું હારતા જેથી ત્યારે સ્ટુડલર નાનાને થોડું માગ્યા વગર મળે. એમણે ૧૯૭૮માં ત્યારે આર્થિક મુશ્કેલી દીધેલો. કે ખાતામાં પંદર હજાર (આજના તો કદાચ કરોડ ગણાયા!) છે. ઉપાડી લે જોઈએ એટલા. નાના પાછળથી સગવડ થઈ તો ઉધાર ચૂકવવા ગયા (એ મોટી વાત છે!) ત્યારે અશોકે કહ્યું કે એની ક્યાં ઉતાવળ હતી તો નાનાનો જવાબ એના કોઈ ફિલ્મી ડાયલોગ જેવો જ ચોટદાર હતો ‘‘પૈસે હી તો લોટા રહ હું, વક્ત કહાં લોટા રહ હું !’’

નાના માટે અમિતાભને પણ એટલું સન્માન. ને નાના અમિતાભને પગે લાગે. કોહરામના એક સીનમાં અમિતાભ બોલ્યા વગર નાનાના ડાયલોગનો મુકાબલો કરે છે એ ટકકર લાજવાબ છે. અનિલ

હતું. પોતે લીડ રોલમાં ના હોય પણ એમને લીધે ફિલ્મમાં વજન ઉમેરાઈ જાય. નાનાની મસ્ટ સી અબ તક છપ્પનમાં પત્ની બનેલી રેવતીની લાશ સામે બેઠેલો ઈન્સ્પેક્ટર સાપુ અગાશે રોવાને બદલે જે કોરી આંખે ને ઠંડા અવાજે ‘શી ઈઝ ડડ’ બોલે ત્યારે તમને એની અંદર કશુંક મારતું પણ દેખાય અને ખલનાયક માટે અંતનો આરંભ પણ ! ખુદ જે માણસ એવું માનતો હોય કે એમને ચહેરો નથી મળ્યો સરખો એ અભિનયમાં ડૂબી જાય ત્યારે એમની મર્યાદા એની શક્તિ બની જાય. તમે ફેસ ભૂલીને ટેલન્ટ માટે બિરદાવવા લાગો. પલ્લવી જોશી અને આલોક નાથ સાથે બ્રહ્મચર્ય બાબતે અસમંજસમાં રહેલા બૌદ્ધ મિખ્ખનું આંતરદંદ આછો શબ્દોમાં દાખકાઓ પહેલા આબાદ ઉપસાવેલું પાટેકરે.

નાના પાટેકરની આવડત નાટકોને લીધે કેળવાયેલી મેમરી હતી. કમલેશ પારેએ નાના પાટેકરના જ ગેંગસ્ટર કઝીન મન્યા સુર્વેની બાયોપિક ‘બયાન’ લખેલી. એન ચંદ્રા સાથે નાનાની એ ફિલ્મ ના બની. પણ કમલેશ પારેએ અમોલ પાલેકર માટે ‘થોડા સ રૂમાની હો જાયે’ લખી, એની આની સ્ક્રિપ્ટ નાનાને છેક સુધી યાદ. એની કવિતા લહેકા સાથે સંભળાવે ને કહે કે

નાનાનો વટ હતો. હીરોથી વધુ પૈસા વસૂલ કરે, કમાણી કરે ને પછી સોનાલી કુલકર્ણીએ કહ્યું એમ માત્ર ૨૫% રાખે. બાકી ડાયરેક્ટ ચેરિટી કરી દે!

કપૂર, ડેની અને મિથુન નાનાના ખાસ એક્ટર દોસ્ત. નાનાને મોતીલાલ, જોની વોકર, નૂતન, દિલીપકુમાર ગમે. એમ તો નાનાએ શાહરૂખના કાયમ ભરપૂર વખાણ કર્યા કે કોઈ રાઈ નથી સફળતાની. ખૂબ સારો છોકરો. અને નાના માટે શાહરૂખખાને તો જે અદ્ભુત અંજલિ લખી છે એ તો જાણે એક કવિતા છે ! જેમાં એણે નાનાને ગુરુ કહી ને એમની ‘એક્ટર બનના સ્ટાર નહી’ વાળી ટેકર યાદ કરીને લાવ્યું એ ‘‘આ માણસ આપણને પોતાના સમજીને ખીંજાય ત્યારે પણ એ તમને વ્હાલથી ભેટતા હોય એવું લાગે. આસપાસ રોશન થશે હવે એમના તેજથી!’’

નાના પાટેકરનું સંજીવકુમાર જેવું

ડાયલોગ યાદ હોય પછી અભિનય તો સહજ થઈ જાય. રિટેક વિના ! અગિનસાક્ષીની જ ટીમ સાથે પર્સનલી નાનાની ફિલ્મોમાં ટોપ ફેવરિટ ‘યુગપુરુષ’માં એમણે દોસ્તોવસ્કીના મિસફિટને સારકાર કરેલો, આ જણ પણ એવો હતો. ગ્લેમરવર્લ્ડ જ નહિ. શહેરમાં પણ મિસફિટ. એટલે ગામડે એકલો રહે. રસોઈ કરે, ખેતી કરે, પુસ્તકો વાંચે. રિલેશનશિપમાં પણ એ મિસફિટ. ગામડામાં રહેતી મા નિર્મલા પાસેથી એકિંગ શીખી એવું કહેતા નાના પાટેકરે ૨૦૧૮માં માને જેફ ગેયે વખાવ્યા બાદ પોતાની ઉંમર અને એકલાતી વાતો શરુ કરેલી એમ તો નાટકો કરતા મળેલી દેખાવડી અભિનેત્રી સખી નીલકાંતિ

■ ‘Love releases incredible energy that promotes the biochemistry of healing.

પ્રેમ એક એવી અદ્ભુત, માન્યામાં ન આવે એવી ઊર્જા મુક્ત કરે છે, જે શરીરની અંદર સ્વસ્થ થવાની બાયોકેમિકલ પ્રક્રિયાને વેગ આપે છે.’

■ ‘I am convinced that unconditional love is the most powerful known stimulants of the immune system The truth is: love heals.

મને પૂરો વિશ્વાસ છે કે બિનશરતી, નિસ્વાર્થ પ્રેમ આપણી રોગ પ્રતિકારક પ્રણાલીને સક્રિય કરનાર સૌથી શક્તિશાળી માધ્યમ છે. સાચું તો એ છે કે પ્રેમ જ સ્વસ્થ કરે છે.’

■ ‘Refusal to hope is nothing more than a decision to die.

આશા છોડી દેવાનો સીધો અર્થ એ છે કે મૃત્યુનો નિર્ણય કરી લેવો.’

■ ‘There is no such thing as an incurable disease, only incurable people.

અસાધ્ય (લાઈલાજ) જેવો કોઈ રોગ હોતો નથી, આ અસાધ્ય લોકો હોય છે. જેઓ મનથી હારી જાય છે.’

■ ‘It is not about curing the disease, but healing the life, then the physical benefits come.

વાત માત્ર રોગને મટાડવાની નથી, પરંતુ જીવનને સ્વસ્થ કરવાની (સુધારવાની) છે. શારીરીક ફાયદા તો ત્યાર પછી આપોઆપ મળે છે.’

- Dr. Bernie S. Siegel (ડૉ. બર્ની એસ. સીગલ) ડૉ. બર્ની એસ. સીગલ એક અમેરિકન સેવાનિવૃત્ત પીડિયાટ્રિક

પ્રેમ, આશા અને શ્રદ્ધા : સ્વાસ્થ્ય સંજીવનીના ચમત્કારો

સર્જન, લેખક અને ન્યૂએજ આધ્યાત્મિક વક્તા છે. તેમનો જન્મ ૧૪ ઓક્ટોબર ૧૯૩૨ના રોજ બ્રુક્લિન, ન્યૂયૉર્કમાં થયો હતો. તે વિશેષત: માઈન્ડ-બોડી મેડિસિન, હીલિંગ અને પ્રેમની થિયોસોફી શક્તિ પર તેમના સંશોધનો માટે વિશ્વ પ્રસિદ્ધ છે. તેમણે યેલ યુનિવર્સિટી સ્કૂલ ઓફ મેડિસિનમાં સર્જનરૂપે કાર્ય કર્યું. તેમણે કેન્સરના રોગીઓ માટે એક્સેપ્શનલ કેન્સર પેશન્ટ્સ (ECap) નામથી એક ગ્રુપ થેરેપી શરૂ કરી હતી. તેમનું માનવું હતું. આપણી દેખાવેલી, કુંઠિત (Suppressed) લાગણીઓ શરીરને બીમાર કરે છે અને પ્રેમ, હકારાત્મક વિચારસરણી અને આત્મ-સ્વીકૃતિથી આપણી પ્રતિરશા પ્રણાલી એટલે કે રોગ પ્રતિકારક પદ્ધતિ (Immune System) મજબૂત બને છે.

એક ડૉક્ટરથી આધ્યાત્મિક ગુરુ બનવાની તેમની યાત્રા રોમાંચક બની રહી ડૉ. બર્ની સીગલ યેલ યુનિવર્સિટી સ્કૂલ ઓફ મેડિસિનમાં જનરલ અને પીડિયાટ્રિક (ભાળરોગ) સર્જનના રૂપે કાર્યરત હતાં. એક સર્જન તરીકે એમની કારકિર્દી એકદમ સફળ હતી પણ તે પારંપારિક થિયોસોફી પદ્ધતિની સીમાઓથી સંતુષ્ટ નહોતા. એક ઘટનાએ એમની વિચારસરણી અને અભિગમમાં પરિવર્તન આણ્યું. એકવાર સ્તન કેન્સર (Breast

Cancer) થી પીડાતી એક મહિલાએ એમને પૂછ્યું - ‘‘ડૉક્ટર, બે મુલાકાતો (Visit) ના વચ્ચેના સમયગાળામાં હું મારી જિંદગી કેવી રીતે જીવું ?’’ આ સવાલે તેમની વિચારસરણી બદલી નાંખી તેમને એવો ખ્યાલ આવ્યો કે દર્દીઓને માત્ર દવા અને સર્જરીની જ નહીં, પણ જીવવાની ઈચ્છા શક્તિ અને માનસિક સહયોગની પણ જરૂર હોય છે. દર્દીઓને અને તેમના પરિવારોને પૂરેપૂરું હીલિંગ મળે અને તેમને માનસિક સહયોગ આપી શકાય એ માટે તેમણે ૧૯૮૯માં યેલ યુનિવર્સિટીમાંથી સર્જનના પદ પરથી સમય પહેલાં ક્ષેત્ર સંન્યાસ લઈ લીધો.

હંડગની પ્રસિદ્ધ વોટકિન્સ રિવ્યૂ (Watkins Review) એ બર્ની સીગલને દુનિયાના ‘બ્રેષ્ટ, અગ્રગણ્ય ૨૦ સર્વાધિક પ્રભાવશાળી આધ્યાત્મિક જીવિત લોકો’ની યાદીમાં સામેલ કર્યા. ડૉ. બર્ની સીગલનું પૂરેપૂરું ચિંતન મન અને શરીરના ગાઢ સંબંધ (Mind - Body Connection) પર આધારિત છે. તે કહે છે કે જ્યારે આપણે દુ:ખ, ક્રોધ, ભય વગેરે ભાવોને દેખાવી દેઈએ છીએ ત્યારે આપણું શરીર અંદરથી બીમાર થવા લાગે છે. આપણું શરીર અને આપણા જીન્સ (Genes) તે રીતે જ કામ કરે છે જે રીતે આપણું મગજ તેમને સંદેશ આપે છે. જો આપણે ખુશમિજાજ અને આશાવાદી રહીએ છીએ તો આપણી ઈમ્યૂન સીસ્ટમ મજબૂત બને છે.

ડૉ. બર્ની સીગલે ૧૯૭૮માં શરૂ

દર્દીઓને મેં સદ્ભાવો, હકારાત્મક વિચારસરણી અને આત્મસૂચનથી સાજા થતા જોયા. એના પરથી મારે કબૂલ કરવું પડ્યું કે હું તો એમને સાજા ન કરી શક્યો પણ એમના મનના પરિવર્તનને કારણે તે જરૂર સાજા થઈ ગયા. મનમાં રહેલા રિસોર્સર્સ ઈમ્યૂનિટી પર અસર કરી તેને મજબૂત બનાવી રોગ નિવારણ માટે અત્યંત મદદરૂપ બને છે એ હકીકત છે.’

સ્ટેનફોર્ડ યુનિવર્સિટીના ડૉ. ડેવિડ સ્પિગલ (Dr. David Spiegel) પણ ડૉ. બર્ની સીગેલની જેમ આ બાબતમાં શ્રદ્ધા ધરાવતા નહોતા. તેમણે બર્ની સીગલની માન્યતા પોટી પાડવા માટે એક પ્રયોગ કર્યો. તેમણે કેન્સરની સરખી સ્થિતિવાળા દર્દીઓના ૨ જૂથ પાડ્યા. અને એમની પ્રવૃત્તિઓનો

ડૉ. બર્ની સીગલ કહે છે- ‘પહેલાં હું માનતો હતો કે દવાઓ અને સર્જિકલ ઓપરેશન જે રોગીને રોગમુક્ત કરી શકે. પ્રેમ, શ્રદ્ધા, આશા જેવા હકારાત્મક ભાવોથી સાજા થવાની વાતને હું હસી કાઢતો અને મૂર્ખતાભરી માનતો હતો પણ અનેક

અભ્યાસ કરી એની અસરો અને પરિણામો જોયા. એક જૂથના દર્દીઓને જરૂરી યોગ્ય દવાઓ અને ખોરાકની પરેજ પાળવા આપી. જ્યારે બીજા જૂથના દર્દીઓ એ જ દવાઓ અને એ જ પરેજ પાળવા આપી પણ એમાં એક બીજ મહત્વની વાત ઉમેરવામાં આવી. એ બાબત હતી પ્રેમ અને સામાજિક સહયોગ. તેમને પ્રિય વ્યક્તિનો પ્રેમ મળે અને કુટુંબની આત્મીય વ્યક્તિઓ સાથે હળવા મળવાનું થાય એવી વ્યવસ્થા કરાઈ. તે જેમને પ્રેમ કરતા હોય અને જે તેમને પ્રેમ કરતા હોય એવી વ્યક્તિઓ સાથે તેમને રાખવામાં આવ્યા. પ્રથમ

(Diffuse histiocytic lymphoma) અત્યારની પરિભાષામાં diffuse B-ceulymphoma (DLBCL) ધરાવતી એક સ્ત્રીનો કેસ આવ્યો. એના રોગની સ્થિતિ અત્યંત વકરી ગઈ હતી અને તબીબી નિદાન પ્રમાણે એક મહિનાથી વધુ જીવી શકે એમ નહોતી. બીજા મેડિકલ ટ્રીટમેન્ટ તો ચાલુ જ હતી એમાં બર્ની સીગલે આશા, શ્રદ્ધા અને પ્રેમનો ઉપચાર ઉમેર્યો. આ હકારાત્મક ભાવો (પોઝિટિવિટી)ના ડોઝ પુષ્કળ પ્રમાણમાં આપવા માંડ્યા. આ પ્રેમ, પ્રસન્નતા, આશા, શ્રદ્ધારૂપી ઔષધિ અમુત સંજીવની જેવી સાબિત થઈ. એ સ્ત્રીની સ્થિતિ એકદમ ચમત્કારિક

જ્યારે આપણે દુ:ખ, ક્રોધ, ભય વગેરે ભાવોને દબાવી દઈએ છીએ ત્યારે આપણું શરીર અંદરથી બીમાર થવા લાગે છે

જૂથના દર્દીઓને પ્રેમ અને સામાજિક સહયોગથી દૂર રકાયા હતા. આ પ્રયોગનું પરિણામ દર્શાવતા ડેવિડ સ્પિગલ કહે છે - ‘હું તો પરિણામ જોઈ ખુરશીમાંથી ઉછળી પડ્યો કેમ કે પહેલા જૂથના દર્દીઓ જરૂરી, યોગ્ય દવાઓ અને પરેજ આપાઈ હોવા છતાં વહેલા મરણ પામ્યા હતા, જ્યારે બીજા જૂથના દર્દીઓ જેમને એ બધા સાથે પ્રેમ અને સામાજિક સહયોગ આપવામાં આવ્યો હતો તે ઘણું વધારે જીવ્યા હતા.’

એક્સેપ્શનલ કેન્સર પેશન્ટ્સનો એક અદ્ભુત કિસ્સો પણ ધ્યાનર્હ છે. ૧૯૭૯માં બર્ની સીગલ પાસે ડિફ્યુઝ હિસ્ટીઓસાઈટિક લીમ્ફોમા

(જેણે ‘છાવા’માં અભિનય કર્યો છે) પત્ની બની ત્યારે બેંક જોખમાં વધુ કમાતી. પણ પહેલા દીકરા દુર્વાસા જેને જન્મજાત ખોડ હતી, એના નાનપણમાં અવસાન બાદ સુખેથી સંસાર ચાલ્યો નહિ. બેઉ ડિવોર્સ લીધા વિના આજીવન અલગ રહ્યા.

નાનાનું નામ દિપ્તી નવલ બાદ સિરિયસલી મનીષા કોઈરાલા સાથે જોડાયું. અતિસુંદર મનીષા નાનાના પ્રેમમાં પડી પછી એનામાં અભિનયનું આખું અનોખું ઉડાણ આવી ગયું કદાચ નાનાના સંગને લીધે. તનુશ્રી જેવી ફરિયાદ નાના સાથે કામ કરેલી કોઈ હીરોઈને કરી નથી. પૂર્વ પ્રેમિકાઓ ગણાય એમણે પણ ભાવભીની અંજલિ જ આપી છે. તનુશ્રીને નાનાના ગુસ્સાને લીધે વાંધો ઈગો હટી થતા કંઈક બીજો પડ્યો હોય પણ દાવ જાહેરમાં બીજું બહાનું ઉભું કરીને લેવામાં આવે એવું થઈ શકે. કારણ કે એ શૂટ પણ સેંકડો લોકો વચ્ચે થયેલું ને ત્યારે એ કશું નહોતી બોલી વર્ષો સુધી. નાના ચાલુ જીટીંગે નડતા કોઈ દર્શકને પણ હમણાં તમાચો મારેલો એવા મરચાંવાળા મગજના. ગમે ત્યારે કમાન છટેકે.

બાકી એ સમયે ને આજે પણ તનુશ્રીથી સોગણી સુંદર મમતા કુલકર્ણી નાનાની સાથેના બિર્લાઈગમાં રહેતી ને નાના જોડે કામ પણ કર્યું. એણે અંજલિ આપતા કહ્યું કે ‘નાના મને નાની બચ્ચીની જેમ સાચવતા. બહેના વાળ રાખી ઉતાવળે સેટ પર જતી હતી તો શરદી થઈ જશે એમ કહેતા. એક વાર એમના બે રૂમના નાનકડા ફ્લેટમાં ગઈ તો પૂછ્યું ‘ચા પીલી છે?’ મમતાએ હા કહી તો નાના કહે ‘આ રહી તપેલી, આ ચા, આ ખંડ ને આ દૂધ’ જાતે બનાવીને પી લે!’

ઈરફાન, પરેશ રાવલ, નાના પાટેકર, ઓમ પૂરી આ બધા એવા અભિનેતાઓ કે કેરેક્ટર રોલમાં હીરોથી વધુ છવાઈ જાય ને ચહેરો ખૂબસુરત ના હોય તો મળે લોકચાહતા ને તગડા દામ પેજલે. રાજા ફિલ્મમાં નાનાને રિપ્લેસ કરનાર પરેશ રાવલે કોઈ પ્રોડ્યુસરને ‘‘મટન ખાઈશી?’’ કહી જમવા બેસાડ્યા બાદ નાનાએ વાસણ પીવડાવેલો, એ વાત કરી છે. પણ નાનાનો વટ હતો. હીરોથી વધુ પૈસા વસૂલ કરે, કમાણી કરે ને પછી સોનાલી કુલકર્ણીએ કહ્યું એમ માત્ર ૨૫% રાખે. બાકી ડાયરેક્ટ ચેરિટી કરી દે !

■ અનુસંધાન પાના નં.૦૮ પર ►

